

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

تَهْنِئَةٌ

قِيصٌ رَسُوْلٍ قِيصَانِ

پنجابی نعت پراگا

نعت گوگر

فیض رسول فیضان

فروع ادب اکادمی

لاہور - گوجرانوالہ - اسلام آباد

سبھی حق راہوئیں

نعت نگر	:	کتاب
فیض رسول فیضان	:	شاعر
اسلم کمال	:	ٹائٹل، سجاوٹ
صاحبزادہ سید افتخار احمد شاہ گجرات	:	فرمائش
ضلعی ناظم اعلیٰ مرکزی مجلس حسان - پاکستان		
محمد عارف ماجد - گوجرانوالہ		
جنرل سیکرٹری، انجمن عند لیبان گلشن مدینہ - پاکستان		
سرور حسین نقشبندی لاہور	:	انتخاب
محمد طارق - جناح لائبریری گوجرانوالہ		
عاطف کمال رانا - پرنس ٹیکسٹائل اطہر	:	ترتیب
سخاوت محمود - گوجرانوالہ - 253136	:	کمپوزنگ
احسان اللہ طاہر - گوجرانوالہ	:	پروف ریڈنگ
320	:	صفحے
سن 2000 عیسوی	:	پبلیکیشن
محمد اقبال نجمی - بانی فروغ ادب اکیڈمی	:	ناشر
88 - نئی سیٹلائٹ ٹاؤن - گوجرانوالہ - 251603		
200 روپے	:	قیمت

کتاب ملن وے ہے

☆ انور فوٹو سٹیٹ سرورس: محمد افتخار انور - محمد اعجاز انور - محمد احسان انور
 جناح روڈ نزد گورنمنٹ اسلامیہ کالج گوجرانوالہ - فون: 230155
 ☆ دفتر اختر شریف صاحب حسین قوال آف اروپ - ریڈیو ٹی وی آرٹس
 آفس سیکرٹری: محمد احمد - اندرون سیالکوٹی دروازہ جی نی روڈ - گوجرانوالہ - فون: 211312

چڑھاوا

میں اپنی ایس کتاب "نعت نگر" توں بڑے ادب نال قبلہ والد صاحب

حضرت مولانا محمد ہدایت اللہ نقشبندی مدظلہ العالی

دے مانویں منسوب کرناواں جنہاں نے مینوں بڑی چھوٹی عمرے ای

نعت خوان بنا کے میری نعت گوئی دا ٹڈھ بھد دتاسی۔

فیضان

تعاون و اشکریہ

”نعت نگر“ واپسلا ایڈیشن چھاپن لئی ایہناں بزرگاں دوستاں تے عزیزاں نے بے لوث تعاون کیتا اے۔

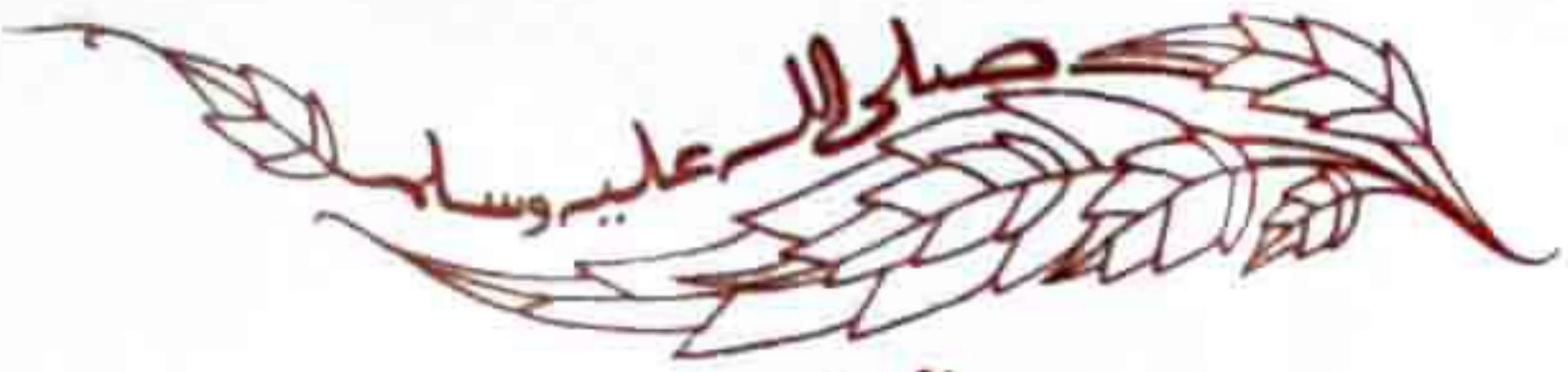
- ✽ جناب خوشی محمد چشتی سیالوی ✽ جناب صاحبزادہ پیر سید علی عباس حسینی چورہ شریف ✽ جناب پروفیسر چوہدری جاوید اقبال سدھو، چیئر مین شعبہ اردو۔ گورنمنٹ اسلامیہ کالج گوجرانوالہ ✽ جناب صاحبزادہ پیر سید فدا حسین شاہ حافظ آباد ✽ جناب صاحبزادہ پیر سید رضا حسین نسیم نوشاہی۔ جناب صاحبزادہ پیر سید محرم شاہ مظفر نوشاہی۔ ڈوگہ شریف ✽ جناب صاحبزادہ پیر سید مقبول حسین خاری القادری گجرات ✽ جناب الحاج محمد بشیر احمد۔ جناب غلام دستگیر۔ جناب عبدالقدیر۔ جناب عبدالقدوس۔ جناب عبدالرؤف۔ مسلم سٹین باڈی میکرز گوجرانوالہ ✽ جناب رانا محمد سلیم خان قادری۔ بانی فیضان نعت اکیڈمی۔ مہتمم جامعہ مسجد مدرسہ امانت حنفیہ گوجرانوالہ ✽ جناب الحاج محمد نواز بھٹھی لک ماہٹر گوجرانوالہ ✽ جناب الحاج شیخ محمد عابد جناب شیخ محمد خالد۔ صائمہ ساڑھی ہاؤس گوجرانوالہ ✽ جناب دیوان محمد تنویر احمد قادری۔ تاج محل بیکری منڈی بہاؤ الدین ✽ جناب الحاج محمد عبدالرزاق نقشبندی۔ روئی مرچنٹ منڈی بہاؤ الدین ✽ جناب منشی ثاقب عرفانی گوجرانوالہ ✽ جناب محمد رضا خان شاہد قادری۔ کجھہ ✽ جناب فیاض احمد قادری۔ گجرات ✽ جناب الحاج نور الحسن نقشبندی۔ مراد پاٹری ورکس گجرات ✽ جناب پروفیسر ڈاکٹر کرامت علی گوجرانوالہ ✽ جناب محمد انور خاں۔ بیکٹ سپیشلسٹ گوجرانوالہ ✽ جناب محمد ارشد چٹھہ ای ایس ٹی گوجرانوالہ ✽ جناب حکیم حافظ ذوالفقار علی گلغام۔ بی یو ایم ایس۔ گوجرانوالہ ✽ جناب محمد افضل مغل

صلی اللہ علیہ وسلم

- پرائم میڈیٹن گوجرانوالہ ❀ جناب حاجی محمد عارف انجم نوشاہی نائب امیر - جناب
 ڈاکٹر حاجی محمد صابر شبیر قادری خازن - ادارہ تنظیم الاسلام - منڈی کلاں کے ❀ جناب
 صاحبزادہ محمد اقبال طاہر ایم اے - پرنسپل طاہر پبلیٹ سکول گوجرانوالہ ❀ جناب
 سرفراز احمد اعوان - پرنسپل المدینہ ڈویژنل پبلک ہائی سکول - گوجرانوالہ ❀ جناب واجد
 علی قادری - پرنسپل رضا پبلک ہائی سکول - گوجرانوالہ ❀ جناب چوہدری محمد مشتاق احمد
 آف ڈھنی کھاریاں ❀ جناب جہانگیر میر - واصف خیال سنگت گوجرانوالہ ❀ جناب
 الحاج محمد رحمت سیالوی گوجرانوالہ ❀ جناب حاجی محمد اصغر مخدومی گوجرانوالہ ❀ جناب
 شیخ محمد اکرام چشتی گوجرانوالہ ❀ جناب بابو محمد شفیق بھٹی - جناب محمد انیس
 بھٹی - جناب محمد جمیل بھٹی - جناب محمد ندیم بھٹی انیس تکہ شاپ گوجرانوالہ
 ❀ جناب محمد شفیق قادری - رضا قادری بلڈرز لاہور ❀ جناب محمد شفیق سراج
 انصاری - ایس ایس ٹی گوجرانوالہ ❀ جناب صاحبزادہ حافظ محمد منشا قادری - گوجرانوالہ
 ❀ جناب پیر محمد ظفر غازی - مرکزی صدر گوندل جٹ فیڈریشن پاکستان - گوجرانوالہ
 ❀ جناب ناصر علی چاہت - صدر چاہت اوپن سکاؤٹس گروپ - گوجرانوالہ ❀ جناب
 احتشام علی - بہترین آل راؤنڈر طالب علم، آل پاکستان ایوارڈ یافتہ مقرر - گوجرانوالہ ❀
 جناب حافظ القاری محمد اصغر صدیقی، لالہ موسیٰ

میں دلوں جانوں ایہناں کھناں داکٹر گزار آل تے دعا کرناں پی مولا کریم
 جل شانہ اپنے محبوب پاک ﷺ دے صدقے ایہناں ساریاں نوں دینی تے دنیاوی
 کامیاہیاں نصیب فرماوے - آمین -

فیضان

ترتیب

9	مقدمہ	-1
25	حمدیہ	-2
33	نعتیہ غزلاں	-3
193	نعتیہ گیت	-4
225	نعتیہ چومصرعے	-5
233	نعتیہ ماہی	-6
245	نعتیہ بولیاں	-7
253	نعتیہ ہائیکو	-8
265	نعتیہ قطعے	-9
273	نعتیہ رباعیاں	-10
281	نعتیہ قصیدہ	-11
289	سوجھواں دیاں راواں	-12
317	جان پچھان	-13
318	شاعر دے چند نمائیاں اعزاز	-14

مَدِينَة

صلى الله عليه وسلم

بسم الله

حفظ تائب

”نعت نمر“ نو پکا نعتیہ مجموعہ اسے تے ایہہ لے وچ بنے فلی فکری رنگ ورتے گئے
میں میرے علم موجب حالی توڑی کے ہور نعتیہ مجموعے وچ نہیں ورتے گئے۔ ایر نعت
پاک وی دس رنگی ڈھکھ اے تے جے ایہہ نون ست رنگی ڈھکھ آکھتے ایر وی مٹاپوے گا

صدی الہ علیہ وسالہ

کہ ایہدے کئی رنگاں وچ کچھ دو بے رنگ وی بھیہ مار دے نظر آوندے نیں۔ رنگاں دے اس کھلار پسا رکھے جذبے، سوچاں، نکاں سدھراں تے چال ساہ لیندے محسوس کیتے جاسکدے نیں، جہڑے زندگی دے سارے روپ دکھاندے نیں۔

نعت دی دنیا وچ ”نعت نگر“ دا بھرواں تے رنگاں خوشبوواں بھریا وادھا فیض رسول فیضان نے کیتا اے۔ فیض رسول فیضان، جہدے دادا جی بہشتی میاں بلند بخش دی دعاسی کہ اوہناں دا پتر دینی عالم بنے۔ اوہناں دی دعا قبول ہوئی تے فیضان دے بابا جی پچی دینی عالم بن گئے۔ آگوں فیضان دے بابا جی مولانا محمد ہدایت اللہ نقشبندی دی تمنا سی کہ اوہناں دا پتر فیضان نعت خوان بنے کہ اوہ نعت خوان د امر تہہ جان دے سن۔ اوہناں دی تمنا وی پوری ہوئی تے فیضان پچن وچ ای نعت خوان بن گیا تے اوہ جدوں حالی بہت چھوٹا سی تے اوہدے بابا جی اوہنوں آپ نال لے کے دینی جلسیاں تے نعت دیاں مھلاں وچ جان دے رہے۔ فیضان نے نعت خوانی دے میدان وچ چھیتی ای اپنی تھاں بنا لئی کہ اوہ سر یلا سی تے اوہنے مئے پر مئے نعت خوان قاری محبوب سلیم مرحوم تے محمد سلیمان ہوراں کولوں نعت خوانی دی تربیت لئی نالے خان صاحب فضل حسین مرحوم کولوں کلاسیکی موسیقی وی سکھی۔ نعت خوانی وچ اوہنوں بڑی مقبولیت تے کئی کل پاکستان مقابلیاں وچ پہلی پوزیشن حاصل ہوئی۔ نعت پڑھدیاں پڑھدیاں سکولی تعلیم دے اخیر لے سال ۱۹۸۴ء وچ اوہ شعر لکھن وی لگ پیا۔ کالج دی تعلیم دے زمانے وچ تے اوس توں پچھوں اوہنے حمد، نعت، منقبت، غزل، نظم، مزاحیہ نثر تے تنقیدی مضمون سبھ کچھ رنج کے لکھیاتے شاعری دے کئی مجموعے تیار کر لئے۔ نعت دے

صدقے زب کریم نے اوہدے تے ایسہ وی فضل کیتا کہ اوس ایم اے اردو فائنل وچوں پنجاب یونیورسٹی وچ پہلی پوزیشن حاصل کیتی تے صدر پاکستان جناب محمد رفیق تارڑ ہور اں دے ہتھوں گولڈ میڈل دا انعام وصول کیتا تالے صدر صاحب دی موجودگی وچ دو دفعہ نعت پڑھن دا شرف وی حاصل کیتا۔ ایم اے کرن بعدوں اوہ چھیتی ای اردو زبان تے ادب دا استاد مقرر ہو گیا۔ اج کل اپنی تعلیمی درسگاہ اسلامیہ کالج گوجرانوالہ وچ پڑھارہیا اے تے اپنے استاد اں دے ساویں بہند اٹھدا اے۔ اپنے شاعری دے بھنڈار وچوں فیضان نے ماں بولی وچ لکھیاں ہوئیاں عوام وچ مقبول نعتاں سب توں پہلوں چھاپن دا فیصلہ کیتا پر ایس پر اگے لئی اوس ادبی معیار اں نوں سامنے رکھ کے وی بہت ساریاں نعتاں آکھ لیاں۔ انج اوہدا ”نعت نگر“ خاصاں عام اں دیاں دھڑکنناں بن کے سامنے آوند اے تے میں ایہدی آگوائی واسطے حاضر آں۔

فیضان نے اردو تے اردو راہیں سامنے اون والیاں صنفاں، بحر اں تے لفظ وی اپنی پنجابی نعت وچ بے تکلفی نال ورتے نیں تے انج پنجابی نعت دے گھیر نوں ہور موکلا کیتا اے۔ ایہدے نال نال او بنے پنجابی شاعری دے اصلے نوں اصلوں نہیں بھلایا۔ دوواں زباناں تے اکو جیسی قدرت دے نال دھا کوں عقیدت تے سیرت پاک دی خبر نے اوہنوں مضموناں دی تھوڑ نہیں اون دتی۔ او بنے نعت وچ ماحول معاشرے تے امت دے حال تے وی نظر پائی اے تے عصری لوڑاں دا وی ساتھ دتا اے۔ مصطفائی انقلاب دا ذکر چھیڑ کے شاعر نے امت نوں اپنے اصل نال رشتہ مڑ کے جوڑن ول توجہ دوائی اے۔ وطن دی محبت دے تقاضے

وی سامنے لیاندے نیں۔ موسیقی شاعر دے لفظ لفظ وچوں پھٹ پیندی اے۔ تشبیہاں تلمیحاں، علامتاں تے استعاریاں نال نعت وچ دل کھپو یں رنگ بھرن دی چنگی کوشش کیتی گئی اے۔

فیضان نے وکھو وکھ صنفیاں دے جہڑے تجربے کیتے نیں۔ اوہناں تے تراندی نظر پانے آں تاں جے اوہدی نعتیہ شاعری دیاں خوبیاں دلکھ نثارا ہو سکے۔

1- نعتیہ غزلاں

ساریاں حمداں تے بوہتیاں نعتاں غزل دے انداز وچ نیں تے ایہناں وچ ذاتی کیفیتاں تے وارداتاں دا اظہار کر دیاں ہویاں رحمت دی طلب کیتی گئی اے میلاد پاک تے معراج شریف دا ذکر ایہناں وچ خاص اے۔ معجزیاں تے سیرت پاک دے نین نقش وی سوہنے طریقے نال الیکے گئے نیں۔

نبی دی دید توں سوا میں دل دی سرزمین تے
کدے وی ہور کوئی شوق محل نہیں اُساریا

o

کویں حق ولا دا ادا کران کویں مصطفیٰ دی ثنا کران
کویں سوچ فکر دی قید توں میں نمانے دل نوں رہا کران

تاں محمد لوواں اٹھدیاں بہندیاں ایہ وظیفہ کراں اٹھدیاں بہندیاں
چلدیاں پھر دیاں حمد جاری رہوے نعت پڑھدار ہواں اٹھدیاں بہندیاں
عاجزانہ درود آپ دی ذات تے تاں دم دم پڑھاں اٹھدیاں بہندیاں

○

رب دے محبوب داروضہ سکیاں
ٹھنڈ پینڈی اے مدینہ سکیاں

○

جگ جس دی ثنا کردا دم جس دا خدا بھر دا
اوہ نام بڑا پیارا اوہ ذات بڑی سوہنی

○

سپئی نوں گھر نصیب ہووے
زاری نوں اثر نصیب ہووے

○

لوں لوں دے مڈھ نعت سجائیے تاں گل بن دی اے
ایس طراں میلاد منائیے تاں گل بن دی اے

○

تصور جگمگایا ہولی ہولی
نظر نے چین پایا ہولی ہولی

مدینے دل جدوں فیضان ثریا
ہر اتھر و مسکرایا ہولی ہولی

فیضان دیاں نعتیہ غزلاں داپنا ای رنگ اے پر کدھرے کدھرے پیر فضل گجراتی
علیہ الرحمۃ دارنگ جھلک دکھاندا اے اک شعر وچ پیر ہوراں دامصرع اوہناں داناں لکھ کے
ورتیا گیا اے۔

”اوہ ہووے غار حرا اندر یاں ہووے عرش معلاتے“
ہر تھاں تے کملی والے نے اس امت دی لُج پالی اے

○

پیر ہوراں دے شعر دادو جا مصرع انج اے۔

ع: اس امت دے رکھوالے نے امت دیاں چاہیاں بہتریاں

2- نعتیہ گیت

پنجابی وچ نعتیہ گیت تے کافیاں کئی شاعراں لکھیاں نیں جنہاں وچوں استاد ہمد م
پیر سید مہر علی شاہ علیہ الرحمہ، مولوی روشن دین، راقب قصوری، محمد بخش فرشی، عیسیٰ
امر تسری، ابر شاہ وارثی، صادق امر تسری تے مسلم اویسی دے گیت مشہور ہوئے۔ فیضان

نے سدھے سادے تے دل وچ اترن والے گیت لکھے نیں۔ جنہاں وچ نعت داہر مضمون
سمون دی کوشش کیتی گئی اے پر مدینے دا حوالہ بوہتا ورتیا گیا اے۔ کجھ
مکھڑیاں (استحایاں) دی ونگی۔

آقا توں ایں گنگاراں داسارا مدینے دیا جن سوہنیا
تیرے باجھوں ساڈا کتے نہیں گزارا مدینے دیا جن سوہنیا

○

شہر مدینے دی کیا بات کرے بات مدینے دی
بھاویں دن ہووے یاں رات کرے بات مدینے دی

○

جاندا جاندا اینا کرم کماویں مدینے ولے جان والیا
ساڈا آقا نوں سلام پچاویں مدینے ولے جان والیا

○

اٹھ دلا چل خوشیاں منائے مدینے والا جن چڑھیا
اج ستیاں نصیباں نوں جگائے مدینے والا جن چڑھیا

○

دم دم ورد پکائے تاں گل بن دی اے
گیت نبی دے گائے تاں گل بن دی اے

سانوں درتے بلا آقا مدینہ تیرا وسدا رہوے
 سوہنا روضہ دکھا آقا مدینہ تیرا وسدا رہوے

3- نعتیہ چومصرعے

نعتیہ چومصرعے لکھن دی سعادت بے شمار پنجابی شاعراں حاصل کیتی، جنہاں
 وچوں استاد عشق لہر، محمد اعظم چشتی، سردار حسین سردارتے زیارت حسین جمیل دے
 چومصرعے بڑے مشہور نیں۔ فیضان نے نعتیہ چومصرعیاں وچ عوامی رنگ دیتا اے۔ دو
 چومصرعیاں وچ اوہنے انگریزی قافیہ وی ورتے نیں۔ نعت وچ شاعر نے اپنی مقبولیت دا ذکر
 وی کیتا اے۔ جو یں اوہ کہند اے۔

سارا فیض حضور دی نعت دا اے چارے پاسے فیضان فیضان ہو گئی

حضور پاک ﷺ کولوں اوہناں دی رحمت منگدیاں ہو یاں اوہناں دیاں پیاریاں
 دے واسطے وی پائے گئے نیں۔ نعت پاک دی محفل دے مزاج نوں سامنے رکھ کے کہیا گیا
 اک چومصرعہ۔

محفل نعت وچ بیٹھنے والیاں تے اللہ پاک نے کرم کمائے ہوئے نیں
 اپنا کوئی کمال نہیں رب دی سونہر سائیاں آپ ای رنگ چڑھائے ہوئے نیں
 جنے آئے نیں آپ دی بزم اندر، لچپالاں دے سارے بلائے ہوئے نیں
 انج لگدا اے مینوں فیضان اتھے کملی والے ﷺ تشریف لیائے ہوئے نیں

4- نعتیہ ماہیے   5- نعتیہ بولیاں

نعتیہ ماہیے تے نعتیہ بولیاں وی تھیرے شاعر اں لکھیاں نہیں پر کے شاعر وی ایہناں چیز اں تے کتاب میری نظروں نہیں گزری۔ فیضان نے ایہناں لوک صنفناں وچ وی بہت سارے گل بوٹے پھرائے نہیں۔ ماہیا لوہنے اردو شاعر اں وانگنوں تن اکو جیہے مصرعیاں ہال لکھیا اے۔ دو دو ماہیاں تے بولیاں دیاں ونگیاں۔

ماہیے:

من ٹھا دا صدق اے
وچ شعر اثر سدا
سرکار دا صدق اے

o

منزل نظر اوندی اے
پر کچی طلب رہ وچ
حاکم نظر اوندی اے

کچی طلب دی ترکیب پڑھ کے میرا دھیان پیر فضل گجراتی دے لوس مقطع ول گیا
جمدے وچ "کچے اتھرو" دی ترکیب ورتی گئی اے۔ پیر ہوراں والا جواب مقطع نچ اے۔
اے جن کچھ بھر دے سال باقی اے دور نہیں ساعتاں وصل دیاں
اے فضل تیرے کچے اتھرو نہیں اے ہوئے نہیں سرخ عتاب ورگے

بولیاں:

میںوں سدلے مدینے میرے آقا
دوارا تیرا وسدا رہوے

○

نبی پاک دی میں نعت جدوں کہناں
وجود میرا کھر چنیدا اے

6- نعتیہ ہائیکو

نعتیہ ہائیکو پنجابی وچ نویں صنف اے ایہدے وچ سب توں پہلوں ڈاکٹر ریاض
مجید دی کتاب ”حی علی الثنا“ آئی تے دو جے نمبر تے محمد اقبال نجمی دی کتاب ”مکال و نڈدے
بول“ سی۔ فیضان نے نعتیہ ہائیکو دو وکھو وکھ حکمتیکاں نال لکھے نیں۔ پہلاں اوہنے اکو وزن دے
تن مصرعیاں والے ہائیکو لکھے نیں تے فیر دو جی قسم دے ہائیکو اوہ نیں جنہاں وچ پہلا تے تیجا
مصرع برابر نیں پر دو جا مصرع وکھرا اے۔ اک اک ونگی۔

جد وی یاد آوندی اے طیبہ دی
دکھ تے غم سارے میںوں بھل جاندے
میرا انگ انگ جھوم اٹھدا اے

○

ہر دور اوہدا دور
ماضی حال تے مستقبل
سب نوں اوہدی تانگھ

7- نعتیہ قطعے

پنجابی وچ لمی بحر والے قطعے (چوہر گے) بہت لکھے گئے، پر اردو قطعیاں ور گے
چھوٹی یاں درمیانی بحراں وچ لکھے گئے قطعے پنجابی وچ نہ ہون دے برابر سن تے ایہو جیہے
قطعیاں دی پہلی کتاب اکرام مجیدی سی، جہدا ناں ”صفت ثنا“ اے۔ فیضان دے خوبصورت
قطعیاں راہیں پنجابی نعتیہ قطعیاں دی کمی کافی حد تک پوری ہو گئی اے۔ اوہدا اک دوری تے
حضور دی دے مضمون والا قطعہ۔

مری اکھیاں دا ایہ نمکین پانی
حضور دی تڑپ دی اے نشانی
مرے ہاڑے، مرے کرلانڈے اکھر
مدینے دی لگن دی مہربانی

8- نعتیہ رباعیاں

رباعیاں پنجابی وچ بابائے پنجابی ڈاکٹر فقیر محمد فقیر تے اچے سچے مصور صادقین
نے لکھیاں، پر پنجابی نعتیہ رباعیاں آٹے وچ لون دے برابر وی نہیں۔ حافظ محمد افضل فقیر

(جہڑے عارف عالم شاعر تے زبردست عروضی سن) دیاں عربی فارسی اردو پنجابی نعتیہ رباعیاں دے مجموعے ”آب و رنگ“ وچ ۹ پنجابی رباعیاں وی شامل نیں تے اوہناں ۹ رباعیاں وچ دو جیاں زباناں دیاں رباعیاں وانگوں پورے ۲۴ وزن ورتے گئے نیں تے ایس کتاب دے شروع وچ رباعی دے فن بارے فاضلانہ مقدمہ وی لکھیا ہویا اے۔ میری جاچے فیضان نے کھے نعتیہ رباعیاں رباعی دے طے شدہ وزناں دے اندر اندر ای لکھیاں نیں تے حقی گل اے پئی اجیہیاں کامیاب تے پچیاں پیڈیاں رباعیاں لکھنا کسے ہاری داکم نہیں۔ فیضان دی اک رباعی انج اے۔

ہر صورت وچ کرم کماون والا
 ہر حالت وچ لاج نبھاون والا
 فیضان بھلا کون اے محمد ﷺ توں سوا
 منگتے نوں شہنشاہ بناون والا

9- نعتیہ قصیدہ

پنجابی وچ نعتیہ قصیدیاں دی پہلی باقاعدہ کتاب تنویر بخاری دی ”حضور ﷺ دے حضور“ سی، جیہڑی ۱۹۸۶ء وچ چھپی سی۔ ایہدے وچ دو قصیدے نیں۔ پہلا قصیدہ رائیہ تے اوہدے ۳۰۱ شعر نیں جد کہ دوجے دی ردیف ”محمد ﷺ اے تے اوہدے شعراں دی تعداد ۳۹۶ دے۔ ایس توں پہلاں ایس عاجز نے کجھ مختصر قصیدے لکھے سن۔ فیضان دیاں

قصیدیاں وچوں صرف اکو قصیدہ ”نعت نگر“ وچ شامل کیتا جا رہیا اے کہ ایہ پنجابی مزاج توں
 نیڑے اے۔ ایہ قصیدہ مرزا غالب دے اردو قصیدے دی زمین وچ اے تے فیضان ایہدے
 وچ چنگاٹل لایا اے۔ ایہدے وچ قصیدے دے لازمی تے ذاتی وی جمع کرن دی کامیاب
 کوشش کیتی گئی اے۔ بہاریہ تشبیہ دے تن شعر۔

سوچ دے گلستاں تے چھائی بہار
 آگیا جذباں دے مکھ تے نکھار
 بوٹے بوٹے دے لیکھ سور گئے
 رنگ دے سنگ پھے پھل پھلوار
 واٹ واٹ اتے دے ہریالی
 کنے تھان تھان تے دتی باس کھلار

مدح ول ملھ انج موڑیا گیا اے۔

آمد آمد اے اوس ماہی دی

جھوا دھرتی دامن ربا یار

فیر مدح آوندی اے، جھدی ونگی پیش کیتی جانندی اے۔

نام جس دا ثنا دا سر تاواں

ذات جس دی اے بندگی دا سنگھار

نور ای نور، جلوہ ای جلوہ
آپ دے یوں، آپ دا کردار

ہر کے دا سدا بھلا چاہوے
دل نہ توڑے کے دا اوہ دلدار
سب نون جو سکھ تے چین دان کرے
جو سراپا اے رحمتی چھتار
جس دا اسوہ اے سوچھ دا سوما
جان ایمان دی اے جس دا پیار

اخیر لاصہ دعائیہ اے، جہد انج شروع ہوندا اے۔

کرناں ڈر ڈر کے التجاتے دعا
میں سیہ کار، پینا، اوگن ہار
دعا دا خلاصہ تھلے دے شعراں وچ اے۔

اک رضا چاہواں تیرے پیارے دی
ہور نہیں مینوں کوئی شے درکار
ہوواں رخصت میں چدیاں کلمہ
ورد دی اودوں دی نہ ٹٹے تار

0

فیضانِ دالیرہ رائیہ قصیدیاں دے بھڈار وچ محبت تے لگن دا اگھا نمونہ اے

اتلیاں ونگیاں توں چنگی طرح اندازہ ہو جاندا اے کہ فیضان نے ”نعت نگر“ وچ موٹیاں موٹیاں سب صنفاں دا حق ادا کیتا اے۔ اوہدی طبیعت دی عاجزی نعت واسطے بڑی نیک فال اے اوہدی لگن چنگے توں چنگا سوچن توں تھکدی نہیں۔ حضور پاک ﷺ نال اوہدا تعلق پکے توں پکا ہو رہیا اے۔ عقیدت دے نال اوہدا علم وی ودھ رہیا اے۔ اوہ اک اچا سچا فنکار اے جہڑا ہر ویلے نویاں زمیناں تے نویاں فضاواں دی بھال وچ اے۔ اوہدا ارتقائی سفر جاری اے تے آس اے کہ اوہ چھیتی ای نعت دے موضوع نال انصاف کرن والیاں شاعراں وچ نویگی چھب نال بیٹھا نظر آوے گا۔ رب کریم اوہدے گناں تے محبت وچ واہا کرے۔

حفیظ تائب

۱۳ مارچ - ۲۰۰۰ء

شعبہ پنجابی - پنجاب یونیورسٹی اور نیشنل کالج

لاہور

☆☆☆☆☆

اول حمد خدا دا ورد کجے، عشق کیتا سو جگ دا مول میاں
پہلاں آپ خدا نے عشق کیتا، تے معشوق ہے نبی رسول ﷺ میاں
(پیر سید وارث شاہ علیہ الرحمۃ)

۱۰۰

ہر حالت وچ ساتھ نبھاندا اللہ سوہنا
کدھرے نہیں احسان جتاندا اللہ سوہنا

بھاویں نظریں ناہیں آندا اللہ سوہنا
تھاں تھاں اپنی جھلک دکھاندا اللہ سوہنا

تن من دے وچ وصلوں والی بارش پا کے
ہجراں والا ساڑ مکاندا اللہ سوہنا

آپے مینوں بخشن والا درد خزانے
آپے میرے درد وڈاندا اللہ سوہنا

اوبدی کس کس نعمت دا میں شکر گزاراں
کیہ کیہ نہیں جھولی وچ پاندا اللہ سوہنا

تیوں تیوں اوہدے رتے وی ودھدے جانڈے نیں
جیوں جیوں بندے نوں ازماندا اللہ سوہنا

میریاں سوچاں نوں مہکاوے سچا سائیں
میریاں جذبیاں نوں گرماندا اللہ سوہنا

لُوں لُوں اوہدا ورد پکاون لگ پیندا اے
ایسے ایسے کرم کماندا اللہ سوہنا

بخشش منگن والیاں اوگن ہاراں تائیں
مُرسل ﷺ دا دربار دکھاندا اللہ سوہنا

سر توں پیراں تک فیضان گناہیں بھریا
فروی اوہدے عیب چھپاندا اللہ سوہنا

جل جلالہ

اکھ نوں دیوے لوئا پانی اللہ سوہنا
دل دا محرم جان دا جانی اللہ سوہنا

انج لگدا اے وصل دی جنت وچ بیٹھے آں
سُن دا اے جد ہجر کہانی اللہ سوہنا

مالا اوہدے نام دی چچے لوں لوں میرا
ورد پکاوے جند نمائی ”اللہ سوہنا“

خالق مالک رازق اوہ حی القيوم اے
ازلی ابدی تے لاقانی اللہ سوہنا

دل دی سیپی دے وِج درداں والا موتی
دیندا اے انمول نشانی اللہ سوہنا

مہکاوے بخر دھرتی دا گوشہ گوشہ
چمکاوے تارے اسمانی اللہ سوہنا

اوبدی یاد بدولت ملدی جس جمالی
بھجے دم دم رُت سہانی اللہ سوہنا

نویں نویں فیضان کرم کر کے دنیا تے
ہون نہ دیوے ذرا پُرانی اللہ سوہنا

جل جلالہ

تن دی کالکھ مٹا سوہنیا مالکا

رُوح نُوں جگمگا سوہنیا مالکا

شہر مکے پچا سوہنیا مالکا

فر مدینہ دکھا سوہنیا مالکا

تیری تعریف توصیف ممکن ای نہیں

شان تیری جُدا سوہنیا مالکا

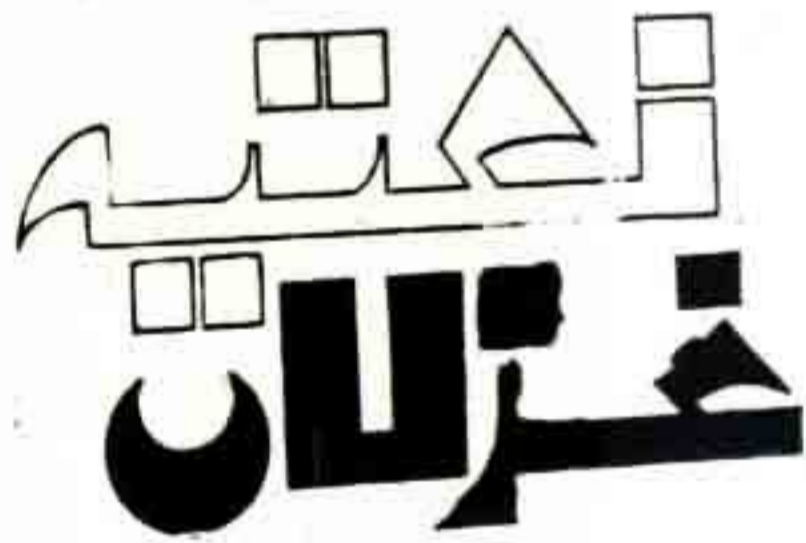
عمر گزرے ترے غم تری یاد وچ
خیر منگاں سدا سوہنیا مالکا

چپھ دی شاخ تے حمد دے پھل کھرون
مہک جاوے فضا سوہنیا مالکا

مرن لگیاں کراں ورو کلمے دا میں
ایہو اے التجا سوہنیا مالکا

اپنے فیضان دے حال تے رحم کر
مالکا مالکا سوہنیا مالکا

چل جلالہ

نبی جی دی عطا اے دیس میرا   عنایت بے بہا اے دیس میرا
مدینے والے آقا دا اے صدقہ   کہ موجاں مان دا اے دیس میرا
نظر لچپال دی دیوے سہارا   کدی جے ڈولدا اے دیس میرا
صرے آقا دی نسبت دی بدولت   بڑا ای خوشنما اے دیس میرا
ایہدے سرتے وے سایہ رحمتاں دا   ہمیشہ دل رُبا اے دیس میرا

حراوے چن دی رہندی جھات اس تے چمک ونڈدا پیا اے دیس میرا
 ”محمد ﷺ نام“ سورج برکتاں دا جہدی سنگھنی ضیا اے دیس میرا
 ایہ بیبا اے نبی دے پاک ناں تے کیویں مناں؟ برا اے دیس میرا
 شریعت ایہدیاں راہواں دی منزل طریقت چاہوندا اے دیس میرا
 امام الانبیا دا فیض سمجھو جے پیراں تے کھڑا اے دیس میرا
 ایہ درویشاں فقیراں دی کمائی بزرگاں دی دعا اے دیس میرا

خدا دے واسطے آقا پچا لو!

دکھاں وچ گھر گیا اے دیس میرا

گذر اج کر رہیا اے دیس میرا بھلک توں ڈر رہیا اے دیس میرا
 ایہ جینا وی کوئی جینا اے آقا! کہ پل پل مر رہیا اے دیس میرا
 بنا دیون پہاڑاں نوں جو سرمہ اوہ صدے جر رہیا اے دیس میرا
 غماں دے بحر وچوں پار لاؤ کہ ڈب ڈب تر رہیا اے دیس میرا
 چھپاؤ کالی کالی کھلی بیٹھ ایہنوں کدوں دا ٹھر رہیا اے دیس میرا
 نبی جی! آکے پونجو ایہدے اتھرو کہ ہوکے بھر رہیا اے دیس میرا

صدی اللہ علیہ وسلم

کروچھاں ساوے گنبد دی ایہدے تے بھٹک در در رہیا اے دیس میرا
 تہاڈے نقش پا نہیں جتھے موجود سر او تھے دھر رہیا اے دیس میرا
 نہ ایہنوں کوئی منزل ای ملی اے نہ اپنے گھر رہیا اے دیس میرا
 خدا دا واسطہ موڑو مہاراں! کہ بازی ہر رہیا اے دیس میرا

کرم ایسا کرو! من جان سارے

کہ فرہنگ رہیا اے دیس میرا

ایہ عنیا بے نوا اے دیس میرا سوالی آپ دا اے دیس میرا
 جرے نہیں ایسے ایسے ظلم ایہنے کہ پتھر ہو گیا اے دیس میرا
 روزانہ لگدی اے لاشاں دی منڈی تے مقتل جا پدا اے دیس میرا
 ستم تے جبر چھا گئے آسے پاسے دلوں کنبد اپیا اے دیس میرا
 نہ کوئی کوک ناہ فریاد ایہتھے تے گنگا ہو گیا اے دیس میرا
 وکے انصاف جو چاہوے خریدے تے گھننے دے چکا اے دیس میرا
 امیراں نوں کوئی پرواہ ای ناہیں اوہناں لئی ات مزا اے دیس میرا
 غریباں نوں پئے روٹی دے لالے تے فاقے کر رہیا اے دیس میرا

معیشت آخری ساہواں تے پہنچی
 سیاست ہن تجارت بن گئی اے
 ثقافت دے بہانے بے حیائی
 صحافت وی لفافہ بند ہو گئی !
 بنی تعلیم کاروبار سوکھا
 نمائش دین تے مذہب دی لگی
 دوے ہر فرقہ جنتاں دی ضمانت
 ”شہید“ آپے ج ہوندی پھر دی امت
 پڑھن کلمہ تے اک دو جے نوں وڈن
 جنہوں ویکھو، اوہ کرسی دا پجاری
 نہ ایہ جمہوریت ناہ آمریت
 اگانہ و دھدے نیں جیوں جیوں پیر اپنے
 مینوں تے لگدا اے دائرے دے اندر
 جو اوندا، کوکدا: ”خالی خزانہ“
 دھروں ٹچر گیا اے دیس میرا
 کرے کیہ؟ سوچدا اے دیس میرا
 خسارہ بھوگدا اے دیس میرا
 ملا لوں گوکدا اے دیس میرا
 نشر ہونے پیا اے دیس میرا
 تے پڑھنے پے گیا اے دیس میرا
 شرم نال چھپ رہیا اے دیس میرا
 ایہ منظر ویکھدا اے دیس میرا
 تے اتھرو کیر دا اے دیس میرا
 دہائی دیوندا اے دیس میرا
 پناہ منگدا پیا اے دیس میرا
 ایہ کس پینڈے پیا اے دیس میرا
 پچھاں نوں جا رہیا اے دیس میرا
 سفر کردا پیا اے دیس میرا
 دھروں ٹچر گیا اے دیس میرا

صلی اللہ علیہ وسلم

وطن تے قوم نال ہوون جو مخلص
 مرے کوئی نہ جتھے بھکھ دے ہتھوں
 بے لیاہ ہے دے تے میں وی ہے واں آقا!
 میں اک ادنیٰ جیہا شاعر تھاؤا
 کہ میں کیتی اے ایہدی ترجمانی
 وکھائے ایس دے پھٹ میں تہانوں
 گزارش ہے مری ایہو جنابے
 حفاظت آپ ہی فرماؤ ایہدی
 میں سن کے ایہدی کہانی رہ نہیں سکیا
 کیویں تڑفاں نہ سن کے ایہدے ہاڑے
 ہن ایہدے وی چا دن پھیرو نبی جی!
 تہانوں چھڈ کے دے درتے جاواں
 تھاؤا ای کرم میری آزادی
 تھاؤا پیاراوہ پر نور چن اے
 اوہ بندے ڈھونڈ دا اے دیس میرا
 اوہ وستی ٹولدا اے دیس میرا
 مرا تے آسرا اے دیس میرا
 مرا منہ چم رہیا اے دیس میرا
 مینوں دیندا دعا اے دیس میرا
 مینوں گل لاوندا اے دیس میرا
 کہ میرا ہم نوا اے دیس میرا
 برا پھسیا پیا اے دیس میرا
 مرا درد آشنا اے دیس میرا
 کدوں میتھوں جدا اے دیس میرا
 توجہ لوڑدا اے دیس میرا
 تھاؤی ہی دیا اے دیس میرا
 تھاؤی ہی سخا اے دیس میرا
 جہدی نگھی سبھا اے دیس میرا

صلی اللہ علیہ وسلم

تہاڈی تانگھ اوہ پر کیف پھل اے   جمدی سچ و اشنا اے دیس میرا
 تہاڈا ذکر ہے ایسی عبادت   کہ جس دی اک جزا اے دیس میرا
 تہاڈی یاد ہے ایسی ریاضت   کہ جس دا اک صلہ اے دیس میرا
 تہاڈی بارگاہ اوہ بارگاہ اے   جتھے دیندا صدا اے دیس میرا
 تہاڈے نام دی برکت دے صدقے   کدے نہیں تھڑکیا اے دیس میرا
 تہاڈی سبک دا وتر لگدا رہندا   تروتازہ سدا اے دیس میرا
 تہاڈے درتے جھکدے نیں دو عالم   تے سردل مل کھڑا اے دیس میرا
 نظام آقا دا جد ہووے گا نافذ   اوہ منظر ڈھونڈدا اے دیس میرا
 دل و دل پھل جدوں سیرت دے کھڑن   اوہ موسم بھالدا اے دیس میرا
 حجازی ہوا کدوں چلے گی ایٹھے   ایہ رہ رہ سوچدا اے دیس میرا
 کرو ایہدے تے ہن رحمت خدارا   سہارا اوڑدا اے دیس میرا
 کھڑن ہن لبھدیاں راہواں دے وچ پھل   کدوں توں بھخ رہیا اے دیس میرا
 ایہدے و سنیک سب ہو جان اک مک   نفاقوں اک گیا اے دیس میرا
 عدل انصاف لبھے ایہدے اندر   امن نوں سہکدا اے دیس میرا

جے نافذ آپ دا قانون ہووے   تے جگ دار ہنما اے دیس میرا
وفاتے پیار دی جے خیر پئے جئے   تے اج وی پر فضا اے دیس میرا
شہادت دی لگن جے دان کر دو   تے اج وی با خدا اے دیس میرا
توجہ یانہی فرماؤ فوری!   کہ ہن مرنے پیا اے دیس میرا
دیوہن آپ ہی ایہنوں دلاسا   بڑا ای تھک گیا اے دیس میرا
نبھاؤ ایس دی وی لج نبی جی!   برا اے یاں بھلا اے دیس میرا

کرو ایسی عطا فیضان چمکے

کہ جنت بن گیا اے دیس میرا

صلی اللہ
علیہ وسلم

دُبیَاں نُوں پار لاندی اے سیرت حضور دی
کیہ کیہ کرم کماندی اے سیرت حضور دی

منزل دی راہ وکھاندا اے جلوہ رسول دا
جنت نوں لے کے جاندی اے سیرت حضور دی

ہر درد دا علاج ہے آقا دی پیروی
ہر روگ نوں مٹاندی اے سیرت حضور دی

پتھر وی کھا کے دیندے نیں خیرالبشر دُعا
روحان دے پھل کھڑاندی اے سیرت حضور دی

چنگیاں نُوں رشک اوند اے بُریاں دے حال تے
مندیاں نُوں سینے لاندی اے سیرت حضور دی

جہڑا کرے حضور دی سُنّت دے نال پیار
رنگ اوس تے چڑھاندی اے سیرت حضور دی

اوہ دل وی پاک اوہدا دھڑکنا وی پاک اے
جس دل دے وچ سماندی اے سیرت حضور دی

اوہ آکھ وی حُسن اوہدی نظر وی جمال اے
جس آکھ نُوں جگمگاندی اے سیرت حضور دی

جگراتیاں دے وچ بڑی تسکین بخشدی
راتاں نوں دن بناندی اے سیرت حضور دی

مرنے توں مول ڈر دے ای نہیں آپ دے غلام
جینے دا ول سکھاندی اے سیرت حضور دی

فیضان گنگے جذبے مرے گوکدے جدوں
رحمت دا خیر پاندی اے سیرت حضور دی

صلی اللہ
علیہ وسلم

آقا دے لڑ لگن والے ترے ترے پئے لگدے
آقا دادر پھڈن والے مرے مرے پئے لگدے

جنہاں نون ملدا اے پانی عشق محمد ﷺ والا
اوہ بوئے 'اوہ شاخاں' پتے ہرے ہرے پئے لگدے

جنہاں دی اکھ ساوے گنبد وئے تگدی رہندی
اوہناں دے خالی پئے وی بھرے بھرے پئے لگدے

لکھ غماں وچ گھریا ہوواں فیروی اوہدے صدقے
صدے تے خطرے میرے توں پرے پرے پئے لگدے

کالی کمٹی والیا! دے تاثیراں دا نگھ مینوں
لنڈے پئے جئے اکھر ٹھرے ٹھرے پئے لگدے

پتھر کھا کے حق دی دعوت دیون والیا سائیاں
تیرے پیروکار نیں کیوں اج ڈرے ڈرے پئے لگدے

جئے وی فیضان مدینے والے دے دیوانے
اندروں پئے پئے باہروں کھرے کھرے پئے لگدے

صلی اللہ
علیہ وسلم

جدوں وی آپ نون کے غلام نے پکاریا
نصیب اوہدا وگڑیا حضور نے سواریا

اوہ میرے واسطے سکون تے قرار بن گیا
میں جہز ایل وی مصطفیٰ دی یاد وچ گذاریا

ایہ ساریاں حضور دی ثنایاں نہیں برکتاں
نہ میں کدے وی ڈولیا نہ میں کتے وی ہاریا

ابولہب سی بد نصیب سوچدا ای رہ گیا
ابوبکر رضی اللہ عنہ نے سارا کچھ نبی دے ناں توں واریا

نبی دی دید توں سوا میں دل دی سر زمین تے
کدے وی ہور کوئی شوق محل نہیں اساریا

خدا دے واسطے مرے وی دل نوں رنگ چاہڑ دے
حرم دیاں سنہری جالیاں دیا نظاریا

یقین رکھ حضور تیرے ولے جہات پان گے
نہ شور کر خموش رہ دلا وچھوڑے ماریا

کرم حضور دا نورانی شال بن کے تن گیا
اے میں نہیں سی ہتھ وی اپنی تھوڑ دا پاریا

نجات دی جے تا نگھ ای نبی دی نعت کہہ سدا
عمل تے فیض تیرے پلے کوئی نہیں نکاریا

صلی اللہ
علیہ وسلم

رب اوہنوں بخشی سروری کتھے اسیں کتھے نبی
ہر شے اے نوکر اوس دی کتھے اسیں کتھے نبی

کونین دا مختار دی ہر خیر دا قاسم وی اوہ
جنت نما اوہدی گلی کتھے اسیں کتھے نبی

افلاک تے اوہدی نظر آفاق دی اوہنوں خبر
شے کوئی نہیں اس توں چھپی کتھے اسیں کتھے نبی

جبریل اوہدا نامہ بر سدرہ اے اوہدی رہگذر
اوہو ای پھیکرلا نبی کتھے اسیں کتھے نبی

اوہدی کنیر اے زندگی باندی اے اوہدی بندگی
اوہ اے سراپا عاجزی کتھے اسیں کتھے نبی

سوسنی اے صورت اوس دی سچتی اے سیرت اوس دی
رحمت اے فطرت اوس دی کتھے اسیں کتھے نبی

نور اوہدا تھاں تھاں چھا گیا دھم اوہدی ہر پاسے پئی
رحمت اوہ ہر عالم لئی کتھے اسیں کتھے نبی

فیضان عاصی آل اسیں اوہ اے خدائی دا شفیع
لوڑے شفاعت ہر کوئی کتھے اسیں کتھے نبی

صلی اللہ
علیہ وسلم

حق دی عطا اے تیری عطا کملی والیا
تیری رضا اے رب دی رضا کملی والیا

جھوٹے نہیں سارے ازم جہاں دے 'خدا گواہ
سچا اے بس نظام ترا کملی والیا

اُمت نوں فیر ہووے عطا شان تے عروج
کر ایسراں دی کوئی دُعا کملی والیا

میں دی ترے بلاوے دا اُمیدوار ہاں
میںوں دی اپنے کول بلا کملی والیا

چھوہناں مدینے شہر دے قِصے میں اوہدے نال
مِلدی اے جدوی میںوں صبا کملی والیا

ساہ گھٹدے پئے نیں میری حیاتی دے دن بدن
ودھدا پیا اے دید دا چا کملی والیا

میرا وی رکھیں دنیا تے عقیقی دے وچ بھرم
کرنا ایں ہر کسے دا بھلا کملی والیا

میں کیہ؟ مری مجال تے میری بساط کیہ
ہے ذرہ ذرہ نعت سرا کملی والیا

چمکاوٹا پیا واں میں اپنے کلام نوں
کر کر کے تیری صفت ثنا کملی والیا

فرما عنایتاں دی نظر میرے حال تے
میںوں مصیبتاں توں بچا کملی والیا

توں ماڑیاں دا مان غریباں دا آسرا
لج پال توں ای عاصیاں دا کملی والیا

کر میرے دل نوں پاک تے صاف اپنے فیض نال
میری نظر نوں نیک بنا کملی والیا

مینوں خدا دے نام تے مرنے دی جاچ دس
جینے دا مینوں ڈھنگ سکھا کملی والیا

ہو کے ترا فقیر میں ویکھاں جہان ول؟
لچپال اے آستانہ ترا کملی والیا

فیضان تیرے در تے کریندا اے التجا
کر ایس نوں غماں توں رہا کملی والیا

ہوے جہڑا غلام آقا دا

چہڑا رہندا اے نام آقا دا

کھڑیا ہوٹھاں تے نام آقا دا

دل تے کھلیا مقام آقا دا

وقت وی نور بھل گیا اپنی

اللہ اللہ! خرام آقا دا

کنکراں نون وی یولنا آیا
سن کے مٹھا کلام آقا دا

ساری مخلوق دے رسول نہیں آپ
کس تے نہیں فیض عام آقا دا

عارضی اے جہان دی ہر شے
مستقل اے دوام آقا دا

ساری دنیا ادب کرے گی ترا
کر دلوں احترام آقا دا

کوئی اتبار نہیں حیاتی دا
ذکر کر صبح شام آقا دا

پانی بھر دے نیں بحر وی اوہدا
پی لوے جہڑا جام آقا دا

دیکھنا اوس نوں عبادت اے
جس دی اکھ وچ قیام آقا دا

آپ اللہ اے نعت گو، فیضان!
میرے خیر الانام آقا دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

مرے مصطفیٰ دی نگاہ اللہ اللہ
گدا بن گئے بادشاہ اللہ اللہ

چمک و نڈدا ویکھیا ذرہ ذرہ
مدینے دی پُر نور راہ اللہ اللہ

مزے باریابی دے لٹدے پئے نہیں
مرے نیر تے میری ہاہ اللہ اللہ

دُعا ویریاں نُوں وی دیندا اے ہر دم
اوہ مخلوق دا خیر خواہ اللہ اللہ

وکھاندی اے بندیاں نُوں رستہ خدا دا
مرے کملی والے دی چاہ اللہ اللہ

صدا دیوے لُوں لُوں ”محمد محمد ﷺ“
وظیفہ پکاندے نیں ساہ ”اللہ اللہ“

ہلارے پنکھوڑے دے وچ لین آقا
اشارے تے چلدا اے ماہ اللہ اللہ

صلی اللہ
علیہ وسلم

بے مزہ دسدی اے ساری زندگی تیرے بہناں
یا نبی! ڈنگدی پئی اے ہر خوشی تیرے بہناں

خیر نہیں کدھروں وی پیندی آپ دی مرضی بغیر
راضی نہیں ہوندی خدا دی ذات وی تیرے بہناں

آکدی تنٹڑی دے خواہاں وچ وی کملی والیا
ٹھار سینہ ہجر دی آگ مچ پئی تیرے بہناں

ڈاروں وچھڑی گونج وانگوں گوکدا لوں لوں مرا
جند نمائی لئی قیامت آگئی تیرے بہناں

دید اپنی بخش آقا! واسطہ شبیر رضی اللہ عنہ وا
ہر گھڑی لگدی اے ہن تے اک صدی تیرے بہناں

خبرے میں مسکین نوں درتے بلاویں گا کدوں
ہُن تے ہر ساہ جاپدا اے آخری تیرے بہناں

دریاں دا کون ہے غمخوار اک تیرے سوا
کون پوری کر سکے ساڈی کمی تیرے بہناں

جتھے جا کے ہر کوئی فیضان تھیں جھولی بھرے
کوئی وی چوکھٹ نظر نہیں آوندی تیرے بہناں

صلی اللہ
علیہ وسلم

نال محمد ﷺ لواں اُٹھدیاں بہندیاں
ایہ وظیفہ کراں اُٹھدیاں بہندیاں

چلدیاں پھردیاں حمد جاری رہوے
نعت پڑھدا پھراں اُٹھدیاں بہندیاں

عاجزانہ درود آپ دی ذات تے
نال دم دم پڑھاں اُٹھدیاں بہندیاں

اوبدے اصحاب رضی اللہ عنہم دے گیت گاندا پھراں
آل رضی اللہ عنہم دا دم بھراں اُٹھدیاں بہندیاں

اوبدے قدماں دے وچ میں دوگانہ پڑھاں
ماناں جنّت دی چھاں اٹھدیاں بہندیاں

دل ترسدا زیارت لئی ہر گھڑی
ہجر وچ ہاڑے پاں اٹھدیاں بہندیاں

خبرے آوے گا مینوں بلاوا کدوں
بات اب سوچناں اٹھدیاں بہندیاں

مینوں فیضان توفیق دیوے خدا
وچ حضوری رہواں اٹھدیاں بہندیاں

صلی اللہ
علیہ وسلم

جنت توں سوہنا اے ترا دربار سوہنیا
سد مینوں اپنے شہر وچ اک وار سوہنیا

رحمت دی خیر پادے حلیمہ رضی اللہ عنہا واسطہ
میں ہاں ترے کرم دا طلب گار سوہنیا

اللہ دے کولوں اپنے گناہ بخشوان لئی
پاندے ترا وسیلہ گنگار، سوہنیا

مینوں دلوں اے تیرے صحابہ رضی اللہ عنہم دے نال پیار
جانوں ہاں تیری آل رضی اللہ عنہم دا حُب وار سوہنیا

ہوٹھاں تے جان اڑ گئی اے تیری آس وچ
جھب آ کے ایس تنٹڑی دی لے سار سوہنیا

توں جاننا ایں میرا ہر اک روگ دروہیا
فر کیوں کراں میں درد دا اظہار سوہنیا

عرفان دا شنگار ترا اسوہ یا نبی
ایمان دی اے جان ترا پیار سوہنیا

آواں میں تیرے درتے سناواں غماں دا حال
آوے اوہ کرماں والا کدی وار سوہنیا

میرے وی سترے لیکھ جگا طیبہ والیا
اللہ نے تمیوں کیتا اے مختار سوہنیا

فیضان کس طرح تری توصیف کر سکے
توں ایں تمام نبیاں دا سردار سوہنیا

رب دے محبوب دا روضہ مکیاں
ٹھنڈ پیندی اے مدینہ مکیاں

دل دی تہ تک کوئی چان نہ گیا
گل بنی گنبدِ خضریٰ مکیاں

گھل گئے اکھ تے حقیقت دے در
کبلی والے - دا سراپا مکیاں

یاد سرکار دی خلوت اوندی
جا کے در غارِ حرا دا مکیاں

جی مچلدا اے مدینے خاطر
باغ فردوس دا نقشہ مکیاں

ہور جھک جاندا اے سر آپ اگے
اپنی قسمت دا ستارہ سبکیاں

وجد وچ آ گیا جن فلکاں دا
اوبدی انگلی دا اشارہ سبکیاں

حسن فطرت دا نکھر دا جاوے
آمنہ رضی اللہ عنہا جائے دا جلوہ سبکیاں

جھولی بھر جاندی اے میری فیضان
اوبدا لچپال دوارا سبکیاں

صلی اللہ
علیہ وسلم

اکھ نُون دِیدار دِی ضرورت

دل نُون اے قرار دِی ضرورت

ہر دُور نُون بار بار پیندی

مدنی من ٹھار دِی ضرورت

من دِی بخر زمین نُون اے

رحمت دِی پھوار دِی ضرورت

دنیا عقبی دے ہر قدم تے

پچی سرکار دِی ضرورت

سرکار! کرم دی جہات للہ
امت نون اے پیار دی ضرورت

محبوب دے در دے منگتیاں نون
کس کاروبار دی ضرورت

پوری کر دے نین آپ آقا
ہر اوگن ہار دی ضرورت

دل دی روہی ازل تون گوکے
جلوے دی بہار دی ضرورت

لجپال نے بے نیاز کیتا
کیوں پیر سپاردی ضرورت

من دے نہیں درود کملی والے
تاہ ڈاک نہ تار دی ضرورت

بس خاک مدینے دی اے فیضان
میں جیہے بیمار دی ضرورت

صلى الله
عليه وسلم

بچے گا فیر دعویٰ آقا دے عشق والا
پہلاں دلوں اطاعت کر جگ دے رہنما دی

کر کے طواف ساوے گنبد دا آرہی اے
ایویں نہیں ٹور لگدی کچھ ہور اج صبا دی

پھڈی نہ تھوڑ کوئی بھر دتی میری جھولی
پچھدے او کیہ کہانی لچپال دی عطا دی

تنویر وچ ادا وچ تسکین وچ صفا وچ
جنت دی چھب دکھاوے طیبہ نگر دی وادی

وس پیاں جوہاں جھوکاں ہو گیاں لہراں بحراں
سرکار نے جگائی تقدیر سعدیہ رضی اللہ عنہا دی

تکلیہ، رضائی، چچیاں، اک مشک دو گھڑے سن
جس داج نال ہوئی سی فاطمہ سلام اللہ علیہا دی شادی

اٹھ کے تے پیاری دھی نوں مل دے سی آپ آقا
رکھ دی سی شان و کھری دو جگ دی شاہزادی سلام اللہ علیہا

فیضان تاجور وی ملدے نہیں سر جھکا کے
کر دے نہیں سارے عزت سرکار دے گدا دی

صلی اللہ
علیہ وسلم

بھلا کون سمجھے حقیقت نبی دی
ہر عالم تے چھائی اے رحمت نبی دی

میری جان دا چین عشق آپ دا اے
بھرم میرے دل دا اے نسبت نبی دی

قیامت نوں چنگیاں نے وی رشک کرنا
جدوں پائی مندیاں شفاعت نبی دی

بنے اودوں لوں لوں مرا نین شالا
کراں جس گھڑی میں زیارت نبی دی

نہ پچھو اود کئے گو بھاگاں بھرے سن
جنہاں پائی پرنور صحبت نبی دی

میں غیراں نوں وی اپنیاں وانگ ویلھان
جے اپنا لواں سوہنی سیرت نبی دی

کسے نال وی میں تے نہیں ویر وڈ دا
کہ دل صاف رکھنا اے سنت نبی دی

کسے چیز دی وی نہ رہی تھوڑ اوہنوں
عطا جس نوں ہوئی محبت نبی دی

جے اج وی ایہ آقا دے رہ اتے چلے
بڑی شان والی اے امت نبی دی

عطاواں دی فیضان ہوندی اے بارش
جدوں وی میں کرنا ہاں مدحت نبی دی

صلی اللہ
علیہ وسلم

کرو دکھی تے کرم نبی جی
مٹا دیو سارے غم نبی جی

ہے میرے دل وچ بتاں دا ڈیرہ
بناؤ اس نوں حرم نبی جی

تھاڑی اُلفت تھاڑی نسبت
نمائیاں دا بھرم نبی جی

چمکدا اے لامکان تے وی
تماڈا اچا علم نبی جی

کرن خضر دی وی رہنمائی
تماڈے نوری قدم نبی جی

دُہائی دیندا اے میرا لوں لوں
کرم نبی جی! کرم نبی جی!

تماڈا ہمنگتا وجود میرا
فقیر ازلی عدم نبی جی

تماڈا کوئی جواب ناہیں
خدا دی کھاناں قسم نبی جی

کرم دیاں بارشاں دی دین اے
ایہ میرے غیناں دا نم نبی جی

بلند فلکاں دی سر بلندی
تماڑی چوکھٹ تے خم نبی جی

نصیب ہووے تماڑا جلوہ
دواں میں جس ویلے دم نبی جی

درود گھلاں سلام آکھاں
رہوے سدا ایہو کم نبی جی

مہار فیضان ولے موڑو
جرے نہیں جانڈے ستم نبی جی

صلی اللہ
علیہ وسلم

منزلاں تے پچایا نبی پاک نے
ٹھوکرال توں پچایا نبی پاک نے

ایس دنیا دے وچ اوس دنیا دے وچ
ساتھ ہر تھاں نبھایا نبی پاک نے

پچھٹ گئی جان گمراہیاں توں مری
سدھا رستہ دکھایا نبی پاک نے

رحمتاں دے کلاوے دے وچ سانجھ کے
ڈولنے توں پچایا نبی پاک نے

ہوگیاں اوس تے رب دیاں رحمتاں
جس نوں در تے بلایا نبی پاک نے

ٹھنڈ پانی خدائی دے دے سینے دے وچ
کر کے رحمت دا سایا نبی پاک نے

دل توں باطل دا ہر نقش مٹ دا گیا
ایسا جلوہ دکھایا نبی پاک نے

غفلتاں ماریاں نوں وی ہوش آ گیا
حق دا ہوکا سنایا نبی پاک نے

فتح خیر کراون لئی خود علم
مرتضیٰ رضی اللہ عنہ نوں پھڑایا نبی پاک نے

جو وی فیضان امت نوں کم آکھیا
آپ کر کے دکھایا نبی پاک نے

ٹھہر جاندی جند سڑدی بلدی
جیکر یوہا اوہدا مل دی

جس نوں سک دا وتر لگے
اوہو سدھر پھلدی پھلدی

کھلی والے تے روشن اے
گل بھلک دی 'اج دی' کل دی

اوہدا نام مبارک لیاں
ہر آفت سر اتوں مل دی

اوپر دے در دے ٹکڑیاں اُتے
رب دی ساری خلقت پدی

جس دم جہات کرم دی ہووے
دل دے وچوں راہ نکدی

نعت نبی دی لب تے ہووے
آوے جس دم گھڑی اجل دی

کر فیضان تے رحمت آقا
پوری ہووے تھوڑ عمل دی

صلى الله
عليه وسلم

رب دے حبیب دی ثنا کر دی اے کچھ مطالبہ
ساہواں دا اعتبار نہیں کوئی عمل کمالواں

سہمکے نہیں جو دیدنوں اوہناں نوں ویکھدار ہواں
چھیڑ کے گل مدینے دی عاشقاں توں دعا لواں

سادی غذا حضور دی یاد رہوے تمام عمر
وقت دے نال جو ملے شکر کراں تے کھالواں

ذکر حبیب پاک دا شافی وی اے طبیب وی
داڑو کراں میں کس لئی کیوں میں کتوں دوا لواں

رب بتے رسول واسطے نیکی کراں جدوں کراں
بندیاں توں اوس دا کدے کوئی نہ میں صلہ لواں

جد وی کراں خدا نوں یاد مہلدیاں مینوں لذتاں
جد وی کراں نبی دا ذکر کیف ملے مزا لوواں

کیوں نہ میں، آنخضور دی چاہ دے وچ گواچ کے
ذات اتے صفات دا رمز تے بھید پالواں

ویکھاں سنہری جالیاں اگھڑے جدوں وی اکھ مری
آوے حرم دی واشنا فیض جدوں وی ساہ لوواں

صلی اللہ
علیہ وسلم

سپتی نوں گھر نصیب ہووے
زاری نوں اثر نصیب ہووے

دولت دی ذرا وی تانگہ ناہیں
رحمت دی نظر نصیب ہووے

مسکین مدینے پہنچ جاوے
پردیسی نوں گھر نصیب ہووے

سمجھاں گا بہشت مل گئی اے
جے آپ دا در نصیب ہووے

ہر جلوہ دلے دے وچ سمولان
سکنا جے کر نصیب ہووے

دُنیا توں اچاٹ ہو گیا جی
بس طیبہ نگر نصیب ہووے

پیاسی جندڑی پکاردی اے
اوپدا کوثر نصیب ہووے

سورج وانگوں نیں جس دے ذرے
اس رہ توں گزر نصیب ہووے

من دے مگ جان سب ہنیرے
پُر نُور سفر نصیب ہووے

فیضان فراق رات مئے
دیدار سحر نصیب ہووے

نعت گو خود خدا آپ وا
واہ وا مرتبا آپ وا

سدا رہا مل گیا خلق نوں
نور جد چمکیا آپ وا

اتھے اوتھے دو عالم دے وچ
فیض جاری سدا آپ وا

بھالدا ہوسی محشر دے دن
ہر کوئی آہرا آپ وا

لہدیاں نہیں شہنشاہیاں
ویکھ بن کے گدا آپ دا

اوہنوں مولا نے اپنا لیا
دل تھیں جو بن گیا آپ دا

کوئی شے ہور درکار نہیں
در دکھاوے خدا آپ دا

ذکر کھڑی زبانوں کرے
میں جیہا بے نوا آپ دا

کھا کے پتھر وی دیون دُعا
مرجبا! حوصلہ آپ دا

آے پائے ضیا آپ دی
نور اے سلسلہ آپ دا

وچھ گئیاں منزلاں رہ دے وچ
ٹریا جد قافلہ آپ دا

آدمیت دی اے آبرو
اُسوہ یا مصطفیٰ آپ دا

پہلاں فیضان کر پیروی
بعد وچ دن منا آپ دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

شہنشاہ وی بے نواتے گدا وی
نبی دی نظر وچ نیں سارے مساوی

درود و سلام آپ تے بھجدے نیں
فرشتے وی انسان وی کبریا وی

معطر معطر معطر معطر
حرم دی فضا وی حجازی ہوا وی

مری جان پہچان اے نعت پاروں
کرم وی سمجھنا واں اس نوں عطا وی

جے احسان نہیں ایہ تے فرہور کیہ اے
کوئی دکھ وی میرے تے ہو یا نہ حاوی

ثنا کملی والے دی کر دے نہیں سارے
نبی وی ملک وی بشر وی خدا وی

کرم دی بس اک جہات نے بخشوائے
مرا ہر گنہ وی مری ہر خطا وی

مدینے دے والی دا پرنور نانواں
مریضاں لئی اے دوا وی شفا وی

لکھاندے وی نہیں آپ ہی نعت میتھوں
تے دیندے نہیں پڑھنے دا فر حوصلہ وی

عقیدت دا تحفہ شفاعت دا مرثوہ
صلے دا صلہ اے جزا دی جزا وی

مینوں سبز رنگ نال فیضان پیار اے
ہے آقا دے گنبد وی رنگت جو ساوی

صلی اللہ
علیہ وسلم

مصطفیٰ دی ثنا کردیاں کردیاں

میل گیا رب دعا کردیاں کردیاں

دل نظارے حضوری دے لٹدا رہیا

شوق دا حق ادا کردیاں کردیاں

منگتیاں نوں خنی نے بنایا خنی

بے حسالی عطا کردیاں کردیاں

عاجزی دی وی ہندی گنی انتہا
نعت دی ابتدا کردیاں کردیاں

چپے چپے تے ملیاں کئی منزلاں
آپ دی اقتدا کردیاں کردیاں

سجدی اکھ بن دا جاندا اے لوں لوں مرا
دید دی التجا کردیاں کردیاں

فکر فیضان اک اک مرا مٹ گیا
ذکر سرکار دا کردیاں کردیاں

صلی اللہ
علیہ وسلم

فیضِ حجازی نورِ مبیںِ دا
ہر ذرہ آسمانِ زیویںِ دا

جدوں درودِ سلامِ پڑھیندا
اوتھنوں کناں نال سیندا

جندِ اوبدی نسبتِ نال قائم
دلِ اوبدی رحمتِ نال جیندا

اوبدا بگھا ذکرِ ہمیشہ
روحِ والے سب پھٹ اے سیندا

اوہدے دَر دے سنگ نون ڈھونڈے
شوق مری بے تاب جبیں دا

ہر خاکی تے ہر افلاکی
اوہدا صدقہ کھاندا پیندا

دُنیا دی ہر شے وی اوہدی
جس دے پاروں ہر کم دیں دا

سکناں جد فیضان مدینہ
دے جلوه خلد بریں دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

•

نبی پاک دا غلام جہڑا بن دا ای نہیں
اللہ سوہنا اوہدی گل کدی من دا ای نہیں

میرے من دا سکون وی اے اوہدی ای عطا
اوہ طبیب میرے موئے مکے تن دا ای نہیں

دُبا سورج وی مُردا اے اوہدے کہن تے
آقا والی بس فلکال دے چن دا ای نہیں

جہڑا آپ دے ویلے نال کرے نہ دُعا
تمبُو اوہدے تے نجات والا تن دا ای نہیں

نعت منگدی اے عاجزی دے نال درد وی
عمل دخل ایہدے وچ کھے فن دا ای نہیں

رُوح وی بھالدی اے نبی دے پیار دی غذا
ساڈے جسم دا تقاضا صرف اَنّ دا ای نہیں

حُب تا نگھ وی مدینے دی اے دیس نالوں ودھ
پیار دل اچ فیضان جی وطن دا ای نہیں

صلی اللہ
علیہ وسلم

کر کے پیروی حضور دی

معرفت ملی حضور دی

جد وی کچھ لکھن دا سوچیا

نعت بن گئی حضور دی

چھڈ دلا خودی تے آکڑاں

دیکھ عاجزی حضور دی

رحمتاں دے باب ٹھل گئے

بات چھڑ پئی حضور دی

پھٹدیاں جتھوں نفاستاں

اوہ اے سادگی حضور دی

دیکھیاں نظر نے جتناں
پہنچ کے گلی حضور دی

دل چوں ہر دلیل ٹر پئی
یاد رہ گئی حضور دی

خیر، حُسن، صبر، بندگی
ساری زندگی حضور دی

بادشاہیاں ملن گیاں
کر گداگری حضور دی

فیض ہوش نال بات کر
شان اے بڑی حضور دی

صلی اللہ
علیہ وسلم

حضورى حاضرى دى آرزو اے
مدینے دى گلى دى آرزو اے

مرا کيہ جاہ تے حشمت نال رشتہ
میںوں تے عاجزى دى آرزو اے

جدوں سرکار دا روضہ دے گا
نظر نوں اُس گھڑى دى آرزو اے

کرم حسان رضی اللہ عنہ دے صدقے نبی جی!
خُن نون دلکشی دی آرزو اے

اوہ رکھن سرتے جوڑے مصطفیٰ دے
جنہاں نون سروری دی آرزو اے

شہنشاہی مرے آقا دی باندی
گدا نون چاکری دی آرزو اے

عطا آقا دی سیرت دی اے ایہ وی
جے مینوں سادگی دی آرزو اے

میں کیوں تاہ مصطفیٰ توں جان واراں
دوامی زندگی دی آرزو اے

میں دل وچ کیوں نہ پالاں غم نبی دا
مرے دل نون خوشی دی آرزو اے

مدینے دی میں کیوں تاہ خیر منگاں
اگیری بہتری دی آرزو اے

مرے آقا نون جو فیضان بھاوے
کچھ ایسی شاعری دی آرزو اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

غلاماں دی اکھ دا اے تارا مدینہ
فقیراں دے دل دا سہارا مدینہ

جنہاں ویکھیا اوہ وی منگدے دعاواں
الہی دکھا دے دوبارا مدینہ

دوے دل دیاں دھڑکنناں وچ دکھالی
خدا دے کرم دا نظارا مدینہ

جویں سارے نبیاں چوں اعلیٰ نہیں آقا
اوویں سارے شہراں چوں پیارا مدینہ

کوئیں تھوڑ مینوں رہوے کوئی اوڑک
مرے لیکھ دا اے ستارا مدینہ

نبی پاک دے ساہواں دا فیض ویکھو
مہکدا اے سارے دا سارا مدینہ

نہ فیضان تے سر کھپاؤ طبیبو
ایہدے ہر مرض دا اے چارا مدینہ

صلی اللہ
علیہ وسلم

سبکدیاں اکھیاں نوں ٹھار کملی والیا
سدے مدینے اک وار کملی والیا

توں ایں دکھی دلاں دا قرار کملی والیا
تیرے آیاں آئی اے بہار کملی والیا

ہووے مینوں تیرا جے دیدار کملی والیا
جند دیواں قدماں توں وار کملی والیا

درتوں کے چہیتی واسطہ اویس رضی اللہ عنہ :
ساہواں دا نہیں کوئی اعتبار کملی والیا

جنہوں ہوئی دید آقا تیری تیرے یار رضی اللہ عنہ دی
ساڈ نالوں چنگی اے اوہ غار کملی والیا

رب بنے رب نوں وی اوہو پیارا لگداے
جہڑا کرے تیرے نال پیار کملی والیا

پڑھے درود جدوں تیری ذات پاک تے
لتھ جاند سروں سارے بھار کملی والیا

کعبے دا وی کعبہ اے دیوانیاں دے واسطے
تیرا اچا سچا دربار کملی والیا

حشر دیھاڑے بس تیرے ای اشارے نال
عاصیاں دا ہونے بیزا پار کملی والیا

اوکھی بھاری بن دی اے جدوں وی فیضان تے
لیندا نہیں کوئی تیرے باجھوں سار کملی والیا

صلی اللہ
علیہ وسلم

سب تے کرم کماون والے آگئے نہیں
سب نون سینے لاون والے آگئے نہیں

کہیا حلیمہ رضی اللہ عنہا نے 'مولا! ہے شکر ترا
سنتے لیکھ جگاوں والے آگئے نہیں

ہن طوفاناں دی سانوں پروا ناہیں
بیڑی نئے لاون والے آگئے نہیں

اوگن بارو نکے نکے ہوو ناہ
امت نون مختاوں والے آگئے نہیں

نوری خاکی تے سب رہ گئے اک پاسے
رب نون وی من بھاون والے آگئے نہیں

آؤ سب میلاد منائے چاواں نال
ساڈے درد ونڈاون والے آگئے نہیں

نعتان والی بزم سجائے رل مل کے
ساڈے روگ مٹاون والے آگئے نہیں

نہیں رہنی ہن تھوڑ کوئی مسکیناں نون
ساڈی شان ودھاون والے آگئے نہیں

سو گلاں دی آؤ گل فیضان کراں
سب دی بات بناون والے آگئے نہیں

جس تے ہو جاوے نظر سرکار دی
موت وی اوہنوں کدی نہیں مار دی

ذکر اوہدا دل نوں دیندا اے سکون
یاد اوہدی سینیاں نوں ٹھار دی

جتھے جا کے لیٹیا رب دا حبیب
شان تے دیکھو ذرا اُس غار دی

عاصیو آو گنہ بخشا لوو
اوبدی رحمت روز واجال مار دی

کملی والے توں جنہے منہ موڑیا
اوبدی جندڑی آر دی تاہ پار دی

بند اکھ رکھنے آں ایسے آس تے
خیر پے جاوے اوبدے دیدار دی

سبز گنبد دی زیارت ہوگئی
گل جدوں وی چھڑ پئی سرکار دی

کیوں کراں فیضان ترے غیر دے
میں تے گولی آں نبی مختار دی

صلی اللہ
علیہ وسلم

مدینے وچ بلاء کے ٹھار سینہ یارسول اللہ
سدا وسدا رہوے تیرا مدینہ یارسول اللہ

کدوں در تے بلاء گے کدوں جلوہ دکھاؤ گے
کدوں آوے گا اوہ دن اوہ مہینہ یارسول اللہ

مرے نیناں چوں ہنجواں دی بڑی برسات ہندی اے
جدوں جاندا اے طیبہ ول سفینہ یارسول اللہ

عرب وچ خوش تسمیں وسو میں پاکستان وچ سسہکاں
ایہ جینا وی بھلا کاہدا اے جینا یارسول اللہ

جدوں عملاں نُوں ویہناں واں تری رحمت دے شیشے وچ
مرے مقہرے تے اوند اے پسینہ یارسول اللہ

ابوبکر و عمر ہوون کہ عثمان و علی رضی اللہ عنہم ہوون
ترا ہر یار ہے سچا نگینہ یارسول اللہ

جتھے فیضان جیہے لکھاں کروڑاں خیر منگدے نیں
ترا دربار ہے ایسا خزینہ یارسول اللہ

صلی اللہ
علیہ وسلم

کس منہ نال اوہدی صفت کراں کونین دا جہڑا والی اے
اوہدا رُتبہ سب توں دکھرا اے اوہدی سب توں شان نرالی اے

اسیں عاصی اوگن ہارے سہی پر ہاں تے اوہدی اُمت وچ
اسیں منہ کالے کیوں غم کریئے ساڈا پردہ کھلی کالی اے

لجپال نبی جی دے در تے مخلوق دا میلہ لگیا اے
مُونہوں منگیاں مراداں ملدیاں نیں دسو کس دی جھولی خالی لے

جنہوں ویکھ کے سینہ ٹھردا اے اوہ جلوہ اوہدے در دا اے
جہدی دید نوں اکھیاں سہکدیاں اوہدے گنبد دی ہریالی اے

امت دے گنہ بخشاؤں گے سانوں جنت وچ لیجاؤں گے
پہلاں وی خدا نے سوہنے دی کدوں آکھت کوئی ٹالی اے

”اوہ ہووے غار حرا اندر یاں ہووے عرش معلیٰ تے“
ہر تھاں تے کملی والے نے اس امت دی لُج پالی اے

آقا دے وچھوڑے وچ ہر دم فیضان میں روندنا رہنا وال
میرا دل وی روشن روشن اے میرے چہرے تے وی لالی اے

فیضان میں اوہدا منگتا ہاں جو داتا اے ہر داتا دا
ہے مان مینوں اُس ماہی تے جہدی، کل مخلوق سوالی اے

صلى الله
عليه وسلم

= پیر فضل گجراتی دامصرعہ

و کھا مولا کدی سانوں وی روضہ کملی والے دا
سدا وسدا رہوے شالا مدینہ کملی والے دا

چمک مبدی اے چنآں تاریاں نوں آپ دے در توں
تے ونڈے مہک پھلاں نوں پسینہ کملی والے دا

شہنشاہ وی مرے آقادے در توں خیر منگدے نیں
جنہوں ملدا اے جو کچھ وی ہے صدقہ کملی والے دا

اسیں تے کچھ وی نہیں، جبریل ورگے دست بستہ نیں
خدا ای جان دا اے، کیہ اے رتبہ کملی والے دا

سجا کے نعت دی محفل جھکا کے اپنیاں نظراں
بڑے چر توں پے ویہنے آں رستہ کملی والے دا

زیارت ہوندی اے اللہ دے محبوب دی جس دم
پڑھن لگ پیندے نیں پتھروی کلمہ کملی والے دا

انہاں نوں ہور کوئی چیز وی نہیں فیر من بھاندی
جنہاں نے تک لیا پُر نور جلوہ کملی والے دا

کوئی کجھ وی پیا سوچے کوئی کجھ وی پیا آکھے
اساں تے کردیاں رہنا ایں چرچا کملی والے دا

کمی نہیں تینوں رہسنی کوئی وی لچپال دے صدقے
دلوں بجا توں بن کے ویکھ منگتا کملی والے دا

طلب کردا ای نہیں فیضان ایہندے توں سوا کجھ وی
عطا کر پیاز مولا! بے حسابا، کملی والے دا

۶۲

آمنہ رصر اللہ عہدی اکھ دا ہمارا آ گیا
حق تعالیٰ دا دلارا آ گیا

بھکیاں ہویاں نوں منزل مل گئی
ڈبیاں نوں ہتھ کنارا آ گیا

نوری خاکی مل کے نھومن لگ پئے
وجہ وج سندا سدا آ گیا

کیوں نہ خوش ہووے حلیمہ سعدیہ رضی اللہ عنہا
گود وچ محبوب پیارا آ گیا

بے بہا خوشیاں مناؤ مومنو
سب دیاں درداں دا چارا آ گیا

اج یتیموں دی خدا نے سُن لئی
اج غریباں دا سہارا آ گیا

جا کے عرشوں پار سوہنا مصطفیٰ
فرش تے واپس دوبارا آ گیا

دیکھ کے فیضان! باطل چھپ گیا
سامنے حق دا نظارا آ گیا

بخشی اے وچھوڑے نے سوغات بڑی سوہنی
لگدی اے مدینے دی گل بات بڑی سوہنی

جد آمنہ رضی اللہ عنہا جائے دا صدقہ اسیں منگنے آل
دیندا اے خدا سانوں خیرات بڑی سوہنی

جس رات نوں بن سج کے عرشاں تے گئے آقا
جبریل علیہ السلام وی کہند اے اوہ رات بڑی سوہنی

تک کے جنہوں اسمانی چن ہو گیا دو ٹکڑے
مٹی مدنی شہ دی اوہ جہات بڑی سوہنی

جگ جس دی ثنا کردا دم جس دا خدا بھر دا
اوہ نام بڑا پیارا اوہ ذات بڑی سوہنی

محبوب نون گودی وچ لے کے تے ٹری گھر نون

بدلی اے حلیمہ رضی اللہ عنہا دی اوقات بڑی سوہنی

معراج دے لاڑے دا دیدار کرن خاطر

نگلی اے ملائک دی بارات بڑی سوہنی

فیضان ستاندی اے جد یاد مدینے دی

فرہوندی اے اکھیاں وچ برسات بڑی سوہنی

صلی اللہ
علیہ وسلم

کیہ دساں میں شان مدینے والے دی
نعت پڑھے قرآن مدینے والے دی

بندے تے اک پاسے رہ گئے کر دالے
آپ ثنا رحمان مدینے والے دی

ایویں تے نہیں قسماں چکدا مُرد مُرد کے
رب نوں پیاری جان مدینے والے دی

اوہناں تے رحمت دی بارش ہندی اے
جہڑے بزم سجان مدینے والے دی

سارے دکھتے غم بھل جان دے اوہناں نوں
جہڑے خوشی منان مدینے والے دی

اوہناں دے لب پھلاں وانگوں مہکن پئے
جہڑے بات سنان مدینے والے دی

بن اوہدے نہیں جے گزارا ہو سکدا
لوڑ پوے ہر آن مدینے والے دی

رب دی سونہہ، اپنی کوئی وڈیائی نہیں
ہر خوئی اے دان مدینے والے دی

ہنجو ہار پروون نوں جی کر دا اے
نعت سنا فیضان! مدینے والے دی

آقا   دا   ميلاد   مناو
مدنی   ماہی   دے   گن   گاؤ

جس   دا   صدقہ   کھاندے   سارے
اس   دے   در   تے   سیس   نواؤ

پاک   نبی   نین   آون   والے
گلی   شوق   دے   نال   سجاؤ

عرشی   کرن   چراغاں   فلکین
تسین   زیویں   تے   جھنڈیاں   لاؤ

رب   سورج   چن   تارے   بالے
تسین   دی   تھاں   تھاں   لیٹاں   لاؤ

جے کرنا جے رب نوں راضی
کملی والے دے بن جاؤ

جے کر لوڑو رب دی بخشش
سوہنے دی چوکھٹ تے آؤ

ٹھنڈ دے دی نام ”محمد ﷺ“
دم دم ایہدا ورد پکاؤ

جے آوے فیضان بلاوا
پر پرنے طیبہ ول جاؤ

ذکر کرو فیضان! نبی دا
اپنے سترے لیکھ جگاؤ

رحمت دی برسات مدینے

سب دی بن دی بات مدینے

انج لگدا اے دن چڑھ آیا

پیندی جس دم رات مدینے

اوگن ہارو! چھیتی پہنچو

بدلن گے حالات مدینے

کملی والے ہر عاشق دی
سن دے نیں گل بات مدینے

تختاں تاجاں والے جانڈے
منگن لئی خیرات مدینے

دیکھ کے جلوے کرماں والے
بُھل جانڈی اوقات مدینے

مر مک جانڈیاں سکھے فکراں
کھڑ پینڈے جذبات مدینے

جس دی مثل مثال نہ کوئی
وسدی اے اوہ ذات مدینے

ودھدیاں پُھلداں پل پل خوشیاں
غم کھا جانڈے مات مدینے

ہر بے وسے اَن ملے دی
لینڈے آقا وات مدینے

ویہندیاں ویہندیاں رنگ لگ جانڈے
پینڈی اے اوہ جھات مدینے

کاش کدی فیضان سناواں
جاکے میں اک نعت مدینے

صلی اللہ
علیہ وسلم

اللہ اللہ رُتَبہ کملی والے دا
دنیا کھاندی صدقہ کملی والے دا

اکھیاں راہیں چائن دل وچ ہو جاوے
تک لوواں جے روضہ کملی والے دا

جیوندی جانیں جنت جیکر تگنی آں
آ فر ویکھ مدینہ کملی والے دا

سے دے نہیرے مٹھ لکاندے پھر دے نیں
ویکھ کے نوری چہرہ کملی والے دا

تختاں تاجاں دی مینوں پروا ناہیں
میں ہاں گولا منگتا کملی والے دا

رُکھِ سَلاماں کر دے مدنی ماہی نُونِ
پتھر پڑھدے کلمہ کملی والے دا

لوہناں دی اکھ ہور جے فر ٹکدی نہیں
جنہاں تکیا جلوہ کملی والے دا

ہور کے وی شے دی من وچ خواہش نہیں
عشق عطا کر مولا! کملی والے دا

پُھل کھڑے فیضان گلاباں دے اوتھے
بتھے پیا پسینہ کملی والے دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

چھڈ اپنیاں غیراں نوں مَھل ساریاں دیراں نوں
رکھ آس بلاوے دی کر مان مدینے دا

لیکھاں نوں جگاوے گا بگڑی وی بناوے گا
جد کول بلاوے گا سلطان مدینے دا

سمجھاں گا حیاتی وچ مل گئی اے مینوں جنت
فیضان جے بن جاواں دربان مدینے دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

یاد نبی وچ روون والے چنگے رہندے نیں
ہنجو ہار پروون والے چنگے رہندے نیں

ساوے گنبد والا چانن بھر کے نیناں وچ
من دی کالکھ دھوون والے چنگے رہندے نیں

عملاں دی دھرتی وچ اوہدی چاہت والے پیچ
نال ادب دے بوون والے چنگے رہندے نیں

نام نورانی اسم گرامی سن کے مدنی دا
ہنھ کے ہتھ کھلوون والے چنگے رہندے نیں

رومی جامی کولوں پیچھ کے ویکھ کدی فیضان
اکو در دے ہوون والے چنگے رہندے نیں

زل میل کے میلاد مناؤ کملی والے آئے نہیں
گیت مرے آقادے گاؤ کملی والے آئے نہیں

پُھل کلیاں تے کچھ وی ناہیں آپ دے استقبال لئی
راہواں دے وچ نین وچھاؤ کملی والے آئے نہیں

لکھ لکھ شکر خدا دا جس نے دکھیاں دی فریا د سنی
گھر گھر محفل نعت سجاؤ کملی والے آئے نہیں

آمد ہے سب نبیاں دے سردار مدینے والے دی
سیس نواؤ دل دی جھکاؤ کملی والے آئے نہیں

رب ہے مالک آپ نہیں قاسم جس نوں جو چاہوں دیوں
مومنوں منگیاں مراداں پاؤ کملی والے آئے نہیں

سر توں لے کے پیراں تیکر عجز ادب دے سچے وچ
سب فیضان نئے ڈھل جاؤ کملی والے آئے نہیں

صلی اللہ
علیہ وسلم

مٹی مدنی نون یاد جہڑا کردا رہوے
اللہ پاک اوہدی جھولی سدا بھر دا رہوے

رہوے پڑھدا درود تے سلام جو دلوں
بدل اوہدے اتے رحمتاں دا ورہدا رہوے

کرم اوہدے تے ودھیرا ہوندا نبی پاک دا
دل عاجزی دے نال جہدا ڈردا رہوے

جہڑا ڈب جاوے حُب وچ نبی پاک دی
ہر شوہ وچ بیڑا اوہدا تر دا رہوے

لجپال سدا رکھدے خیال اوس دا
دم آل اصحاب رضی اللہ عنہم دا جو بھر دا رہوے

راضی اللہ تے رسول ہو جان اوس تے
جہڑا چاکر اللہ والیاں دے در دا رہوے

سچا لگدانے غلامی والا دعویٰ اوس دا
جہڑا ویریاں دی چنگی مندی جر دا رہوے

جے فیضان نوں نصیب ہووے نگہ آپ دی
کاہنوں غماں دیاں پالیاں چج ٹھردا رہوے

صلی اللہ
علیہ وسلم

نبیاں تے رسولاں دے سوہنے سلطان دیاں کیا باتاں نہیں
رب جس دیاں قسماں کھاندا اے اوہدی جان دیاں کیا باتاں نہیں

جہدا صدقہ خلقت کھاندى اے جہدے گیت خدائی گاندی اے
اوہدے رتے دے کیا کہنے نہیں اوہدی شان دیاں کیا باتاں نہیں

سب دائیاں چائن لیندیاں سن نالے اک دوجی نوں کہندیاں سن
گھر سعدیہ رضی اللہ عنہا دے آون والے مہمان دیاں کیا باتاں نہیں

سرکار قبر وچ آون گے عاشق نوں رنگ چڑھاون گے
کیہ موت دی میں تعریف کراں مرجان دیاں کیا باتاں نہیں

اُنج تے کونین دی ہر اک شے محبوب داناں پئی چپدی اے
پر آپ دے منبر تے بیٹھے حسان رضی اللہ عنہ دیاں کیا باتاں نہیں

جھڑا بھید ربانے کھولدا اے حق جس دی زبانوں بولدا اے
اس کملی والے آقا دے فرمان دیاں کیا باتاں نہیں

صدیق عمر حیدر صغدر حسنین علیہم الرضوان توں صدقے واری جاں
دو نورال دے سرتاج سخی عثمان رضی اللہ عنہ دیاں کیا باتاں نہیں

ناہ لڑ دا اے ناہ اڑ دا اے ناہ ویکھ کسے نوں سڑ دا اے
آقا دیاں نعتاں پڑھدا اے فیضان دیاں کیا باتاں نہیں

صلی اللہ
علیہ وسلم

اکھیاں نوں ٹھار دا اے نظارا حضور دا
دُکھیاں دا آسرا اے دوارا حضور دا

چن ہو گیا دو کھن تے فنا فٹ ای جڑ گیا
ہویا جد اوس تائیں اشارا حضور دا

جگ دے سہاریاں دی مینواں کوئی لوڑ نہیں
میں بھالنا واں صرف سہارا حضور دا

میں چھیڑنی اے بات خدا دے حبیب دی
مارو دوانیو تیں نعرہ حضور دا

چرچے نیں عرش فرشتے آقادی ذکر دے
ہر تھاں تے وج رہیا اے نگارا حضور دا

اوقات میری کیہ اے؟ تے میری اے کیہ مجال
ایہ نعت میری فیض اے سارا حضور دا

فیضان کہڑے کہڑے کرم دی میں گل کراں
احسان ہے جہان تے بھارا حضور دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

وَسے گا کرم او سے انسان دے یو ہے تے
جو آگیا جا بر رضی اللہ عنہ دے مہمان دے یو ہے تے

سجنا تری جھولی وچ پے جاوے گی ہر نعمت
دیکھ آکے مدینے دے سلطان دے یو ہے تے

سرکار پناں کچھ وی نہیں تینوں عطا ہونا
لکھ واروی جا بھاویں رحمان دے یو ہے تے

لچپال دی نسبت دے انداز نرالے نہیں
زر دار نظر آئے فیضان دے یو ہے تے

فیضان بے نعمتاں وچ تاثیر توں چاہنا ایں
”میں“ ماہر کے ہو حاضر حسان رضی اللہ عنہ دے یو ہے تے

پیرِ بختِ پے گئے برکار دے
عشقِ والے جان اوتھے وار دے

کوئی وی منگتا نہ خالی پرتیا
کیا ای کہنے آپ دے دربار دے

کون اوہدی شان دا لاوے حساب
اوہدے خادم ڈبیاں نوں تار دے

ہن تے آجا سوہنیا من موہنیا
آخری ساہ نین ترے بیمار دے

نام جہدے رہن جو محبوب دا
اوہ کے میدان وی نہیں ہار دے

عاصیو پہنچو مدینے پاک وچ
رحمتاں دے بحر ٹھاٹھاں مار دے

ٹل گیاں سر توں بلاواں ساریاں
ہوگئے جس دم کرم سرکار دے

گل سنا فیضان کوئی پیار دی
گیت گا سوئے مٹھل مٹھار دے

اوہناں دی فیضان رب نہیں موڑدا
جہڑے بن جاون خدا دے یار دے

دکھ درد کدی اوہناں دے ول مول نہ آندے
جہڑے مرے سرکار دا میلاد مناندے

دوزخ وی فر اوہدے توں چھپاندی اے سدا منہ
وچ کملی دے جس عاصی نوں محبوب چھپاندے

سو نہ رب دی کوئی لوڑ کوئی تھوڑ نہیں رہندی
آقا نین اساڈے تے کرم اپنا کماندے

جنہاں نے کرم اوہدے تے نظراں نین جمائیاں
لچپال دے دروازے توں ہر چیز اوہ پاندے

دو جگ نہیں بنائے گئے سرکار دی خاطر
دو جگ نہیں نبی پاک دا صدقہ پئے کھاندے

رب اوہناں تے کر دیندا اے برسات کرم دی
حسین علیہم الرضوان دے مانے دا وسیلہ نہیں جو پاندے

اک میں ای تے نہیں آپ دیاں کردا ثناواں
سب عرشی تے فرشی وی نہیں گیت آپ دے گاندے

دس مائی حلیمہ رضی اللہ عنہا دیئے بھاگاں بھری گلے
سرکار کوں ماڑیاں دی جھوک وساندے

فیضان میں کس منہ تھیں کراں اوہدیاں صفتاں
حسان رضی اللہ عنہ جیہے نعت پئے جس نوں ساندے

توں این ساڈا مان تے تران کملی والیا
ایو ساڈی جان تے پچھان کملی والیا

گلاں باقی وہم تے گمان کملی والیا
تیرے پاروں ساڈی آن بان کملی والیا

تیری مدح رب نے کتاب وچ کیتی اے
ہووے تیری شان کیہ بیان کملی والیا

نبی تے رسول علیہم الصلوٰۃ والسلام وی نہیں دم تیرا بھر دے
اینی اچی پٹی تیری شان کملی والیا

پیر جدوں پائے توں معراج والی رات نوں
ہور اچا ہویا اسمان کملی والیا

خواب وچ آکے تے جگا دے میرے لیکھ نوں
کے ویلے ایہ وی کر احسان کملی والیا

تیرے ای میلاد دیاں برکتاں نہیں ساریاں
شاد تے آباد اے جہان کملی والیا

چ گیا قبر حشر نار دے عذاب توں
جنہوں تیری مل گئی امان کملی والیا

پڑھدے تے سُن دے ای رہیے نعمتاں تیریاں
رہوے ایہو نام تے نشان کملی والیا

دِسں اودوں کاش تیرے روضے دیاں جالیاں
ہووے جدوں ہوٹھاں اُتے جان کملی والیا

کَٹھے تیرے مرتبے تے تیریاں اچائیاں
کَٹھے میری اٹھدی زبان کملی والیا

پاوے نہ فیضان جدوں تیک تیرا واسطہ
ہوندیاں نہیں مشکلاں آسان کملی والیا

صلی اللہ
علیہ وسلم

کوں کوں دے مُڈھ نعت سجائیے تاں گل بن دی اے
ایس طرح میلاد منائیے تاں گل بن دی اے

سب دے سینے ٹھنڈ پاندا اے نام نبی جی دا
دم دم ایہدا ورد پکائیے تاں گل بن دی اے

جہڑا ساڈی بخشش خاطر رویا اے دن رات
من وچ اوہدا پیار وسائیے تاں گل بن دی اے

دیندا اے رب اوہدے صدقے سب کجھ دنیا نوں
اوہدے گیت ہمیشہ گائیے تاں گل بن دی اے

غار دے سنگی رضی اللہ عنہ نے سانوں سمجھایا ایہ نکتہ
سب کچھ یار دے نانویں لایئے تاں گل بن دی اے

جو ہے رب دا پیارا جگ دیاں اکھیاں دا تارا
اس محبوب توں صدقے جائیئے تاں گل بن دی اے

جگ دے تختاں تاجاں والے جس دے منگتے نہیں
اوہدے درتے سیس نوائیئے تاں گل بن دی اے

سدائی فیضان حیاتی ایویں نہیں ملدی
یاد نبی وچ مر مٹ جائیئے تاں گل بن دی اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

کر عطا دیدار کملی والیا
نمین بلدے ٹھار کملی والیا

کس طرح ہووے ثنا آقا تری
توں خدا دا یار کملی والیا

تینوں رب نے بخشیاں نہیں طاقتاں
ساڈی بیڑی تار کملی والیا

مینوں رنگ اپنے ای رنگ وچ سوہنیا
میری "میں" نوں مار کملی والیا

واسطہ تینوں سخی حسین رضی اللہ عنہم وا
کر کرم سرکار کملی والیا

ہن تے ہنجو وی نیں ترے پاوندے
کول سد اک وار کملی والیا

کعبے وا کعبہ غلاماں واسطے
ہے ترا دربار کملی والیا

لاج رکھ فیضان اوگن ہار دی
لے کدی تے سار کملی والیا

صلى الله
عليه وسلم

میرا دل تے جان مدینے والٹریا
سب تیرے قربان مدینے والٹریا

گنتی دے نیں ساہ تے دور مدینہ اے
کر مشکل آسان مدینے والٹریا

تھہ میں کوجھا تے تھہ ذات تری
اہی تیری شان مدینے والٹریا

ساری دنیا میری عزت کردی اے
ہے تیرا احسان مدینے والٹریا

اپنی آل دا صدقہ سدلے قداماں وچ
نکل نہ جاوے جان مدینے والڑیا

ایویں تے رب تیریاں قسماں کھاندا۔ نہیں
توں ایس بڑا ذیشان مدینے والڑیا

تیرے کرم دے صدقے وسدا رسدا اے
میرا پاکستان مدینے والڑیا

اپنی محفل وچ تشریف لیا آقا
کر ایہ وی احسان مدینے والڑیا

کس منہ نال فیضان کرے تعریف تری
خلق ترا قرآن مدینے والڑیا

محبوب نوں رب فرماندا اے ترے سوسو ناز اٹھانا واں
توں میرا ذکر سنا جگ نوں میں تیری شان ودھانا واں

توں مینوں سب توں پیارا ایں مریاں اکھیاں داتا ایں
ایسے لئی سوہنیا محبوبا میں تیریاں قسماں کھانا واں

نبیاں تے رسولاں کولوں میں لیا عمد ترا دم بھرنے دا
رب ہو کے کملی واڑیا تیرا میلاد منانا واں

جو شان میں تینوں دتا اے اوہ ہور کسے نوں دتا نہیں
توں میری بندگی کر سوہنے میں تیریاں دھماں پانا واں

میں خالق ہاں توں مالک ایں میں رازق ہاں توں قاسم ایں
جنہوں چاہویں جو چاہویں دے دے تینوں مختار بنانا واں

فیضان مری کیہ ہستی اے مکی مدنی دی نعت کہواں
اوہ آپ کرم فرماندے نہیں میں جنہاں دا اکھوانا واں

صلی اللہ
علیہ وسلم

زندگی دا آکو ای اصول ہونا چاہیدائے
جانوں پیارا رب دا رسول ہونا چاہیدائے

پڑھنا دُرود تے سلام اوہدی ذات تے
عاشقاں دا ایہو ای معمول ہونا چاہیدائے

ہو کے جہڑے آئے نیں حضور دی جناب چوں
سائوں اوہناں قدماں دی دُھول ہونا چاہیدائے

ایسے طرح اوندیاں نیں جوش وچ رحمتاں
یاد وچ نبی دی ملول ہونا چاہیدائے

دِنے راتیں نعتاں دیاں مھلاں سجانے آں
ساڈے تے عطاواں دا نزول ہونا چاہیدائے

بھجیاں نہیں جنہاں نے دروداں دیاں ڈالیاں
آقا تحفہ اوہناں دا قبول ہونا چاہیداے

ازلاں توں بیٹھے آں اڈیک وچ سوہنیا
ہُن تے بلاوے دا حصول ہونا چاہیداے

جنہاں نوں نصیب نہیں تہاڈیاں زیارتاں
اوہناں وچ ساڈا وی شمول ہونا چاہیداے

لکھی اے الہی! ڈر ڈر کے فیضان نے
نعت نوں ضرور مقبول ہونا چاہیداے

صلی اللہ
علیہ وسلم

جہڑے رسول پاک نون دل تھیں پکار دے
سرکار اوہناں لوکاں دی - وگڑی سوار دے

جناں جے تون وی چاہنا ایں دیدار آپ دا
صدیق رضی اللہ عنہ وانگول سوہنے تون ہر چیز وار دے

تعریف ہوندی اوہناں دی مرنے تون بعد وی
جہڑے حیاتی اوہدی ثنا وچ گزار دے

لاوے حساب کون فر آقا دی شان دا
آقا دے اُمتی پئے ڈبیاں نوں تار دے

جنہاں تے کملی والے دا ہر دم کرم رہوے
اوہ نہیں جے رب دی سونہ کسے میدان ہار دے

فیضان سب حضور دی نسبت دا اے کمال
اُنج تے اسیں آں تاہ کسے کم دے نہ کار دے

صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

میرے توں بھلا اوہدی کیہ صفت ثنا ہووے
جس ذات گرامی دا مداح خدا ہووے

سوکار دی چوکھٹ تے سر ہووے مرا یارب
جد میرے بدن نالوں جند میری جدا ہووے

کاش اوہ وی گھڑی آوے در ہووے محمد ﷺ دا
مسکین دا سر ہووے اک سجدہ ادا ہووے

اس دائمی رحمت دی فر ریس کرے کہہ؟
ویری نوں جو فرماوے جا تیرا بھلا ہووے

آقا دی محبت وچ مٹ چھیا ہووے جہڑا
اے موت ترے کولوں کیویں اوہ فنا ہووے

واللّیل دے کُنڈلاں وچ نہیں قید جو ہو سکدا
دکھاں دیاں پھندیاں توں کسراں اوہ رہا ہووے

فیضان شہنشاہی وی کردے نیں حیا اوہدی
حسین رضی اللہ عنہم دے نانے دا دل تھیں جو گدا ہووے

صلی اللہ
علیہ وسلم

جے رضا چاہنا ایں رب رحمان دی
کر تیاری فر مدینے جان دی

دست بستہ ہو گیا جبریل علیہ الصلوٰۃ والسلام وی
چھڑ پئی گل عرش دے مہمان دی

جے نہ ہندا کملی والے دا ظہور
کس طرح دنیا خدا نوں جان دی

جو دلوں کر دے ادب سرکار دا
اوہ کدی پروا نہ کردے جان دی

آپ دی نسبت دے صدقے بیلویو
میںوں دنیا جان دی پہچان دی

گود وچ لے کے خدا دے نور نوں
رہی حلیمہ رضی اللہ عنہا بڑیاں موجاں مان دی

نام اوہدا دین دی بنیاد اے
ذات اوہدی جان اے ایمان دی

نام لیوا ہاں میں اس محبوب دا
کوئی حد نہیں جس دی اُچی شان دی

سب کرم ہے آمنہ رضی اللہ عنہا دے لال دا
نہیں تے کیہ اوقات اے فیضان دی

صلى الله
عليه وسلم

کوئیں حق وِلا دا ادا کراں کوئیں مصطفیٰ دی ثنا کراں
کوئیں سوچ فکر دی قید توں میں نمانے دل نوں رہا کراں

مزاتاں اے عشق دی بات دا بے رهواں حضور دی راہ تے
کرے گال منداوی بے کوئی میں اوہدے لئی وی دعا کراں

مرے دل نوں رنگ نبی دے اسوے دے رنگ وچ مرے مالکا
میںوں اینا حوصلہ کر عطا کہ جفاواں سہہ کے وفا کراں

میں جدوں اذان سناں تے مہکے لبوں تے ذات دا تذکرہ
مرے دل نوں یاد نبی دی تھارے جدوں نماز ادا کراں

ہے مرے کریم نے مینوں میری طلب توں ودھ کے نوازیہ
مینوں سجدا نہیں بے گلی گلی پیا جا کے ایویں صدا کراں

نبی پاک اپنا کرم کرن گے مرے تے کس طرح بیلیو
بے کسے نوں دیواں فریب میں بے کسے دے نال دعا کراں

مرے مصطفیٰ دی جناب وچ مری فیض ایہو اے التجا
میں کسے نوں وی نہ برا کہواں میں ہمیشہ سب دا بھلا کراں

صلی اللہ
علیہ وسلم

جگ وچ دُھماں پے گیاں سب توں سخی دربار دیاں
کیا کہنے لجاواں دے کیا باتاں سرکار دیاں

جتھے جتھے لگیاں نہیں تلیاں مدنی یار دیاں
اوہ سب راہواں رب دی سونہہ اج وی چمکاں مار دیاں

کالی کملی والڑیا سار لویں میں تتڑی دی
راہ بس تیری تکدیاں نہیں اکھیاں میں بیمار دیاں

ہن تے بلاکو قداماں وچ صدقہ اوہیں قرنی رضی اللہ عنہوا
صدیاں توں مسکیناں نوں تاںگھاں نہیں دیدار دیاں

خبرے اوہدے جلویاں دی کیہ کیفیت ہووے گی
یاداں جس محبوب دیاں بلدا سینہ ٹھار دیاں

رب نے اپنا رب ہونا جس دے صدقے دیا اے
شاناں کہڑا سمجھے گا اوس مٹھل من ٹھار دیاں

جس وچ یار نے کھادے سن ڈنگ اڈی تے سوہنے لئی
اج وی باتاں کردے نیں دیوانے اُس غار دیاں

پھٹو رومی جامی توں پلھے شاہ وی دسن گے
اوہو سیاں تردیاں نیں جھڑیاں ”میں“ نوں مار دیاں

کیہ اے میری حیثیت کجھ وی نہیں اوقات مری
سب فیضان عطاواں نیں آل نبی دے پیار دیاں

صلی اللہ
علیہ وسلم

زندگی زندگی زندگی زندگی
روشنی روشنی روشنی روشنی
یابی یابی یابی یابی

نمّو جھانے دلاں نوں کرو مہن عطا
تازگی تازگی تازگی تازگی
یابی یابی یابی یابی

قہر دے دور وچ ڈھونڈدا اے سکون
آدمی آدمی آدمی آدمی
یابی یابی یابی یابی

آپ دا مدح گر آپ دا نعت گو
ہر کوئی ہر کوئی ہر کوئی یا نبی

جان وچ میری جان آپ دے ذکر نال
آگئی آگئی آگئی یا نبی

آپ دا دین اُسوہ تے سیرت دے
دائمی دائمی دائمی یا نبی

آپ چنگے تے سب نالوں چنگے حضور
میں بُری میں بُری میں بُری یا نبی

آپ دے سوہنے روضے توں ڈلھ ڈلھ پوے
دلکشی دلکشی دلکشی یابی

صرف حضرت توں سجدی اے کونین دی
سروری سروری سروری یابی

ہن تے فیضان میرا وظیفہ اے بس
یابی ﷺ یابی ﷺ یابی ﷺ یابی ﷺ

صلی اللہ
علیہ وسلم

جدوں زبان تے آقا دا نام اوندا اے
طلب دے ہتھیں عطاواں دا جام اوندا اے

نزول ہووے نہ کیوں رحمتاں دا اج تھاں تھاں
جہان اُتے دو جگ دا امام اوندا اے

نمانے ہنجو وی کر دے نیں کار اکھراں دا
نبی دی نعت وچ ایہ وی مقام اوندا اے

چنبیلیاں دی طرح مہکدے نیں ساہ میرے
لباں تے جد وی درود و سلام اوندا اے

چھڑے جدوں وی مدینے دی بات 'انج لکے
جویں مدینیوں دل نوں پیام اوندا اے

کرم نبی دا اے فیضان رب دی سونہ سارا
خیال وچ مرے جتا کلام اوندا اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

تصور جگمگایا ہولی ہولی
نظر نے چین پایا ہولی ہولی

خدائی نون محمد مصطفیٰ ﷺ نے
خدا وئے بلایا ہولی ہولی

ذرا لچپال نے تاہ تھوڑ پھڈی
کرم اپنا کمایا ہولی ہولی

نظر اوندا رہیا جد سبز گنبد
مرے دل وچ سمایا ہولی ہولی

نبی جی دی بدولت دین سچا
زمانے بھرتے چھایا ہولی ہولی

کدی نہ کالھ کیتی مصطفیٰ نے
کلام اللہ سنایا ہولی ہولی

مدینے ول جدوں فیضان ٹھریا
ہر اتھرو مسکرایا ہولی ہولی

صلی اللہ
علیہ وسلم

یاد وچ آپ دی روندے نہیں نصیباں والے
ہار ہنجواں دے پروندے نہیں نصیباں والے

سب نوں ملدی اے کدوں نعت پڑھن دی توفیق
گیت سرکار دے گوندے نہیں نصیباں والے

نام جپدے نہیں جو دن رات مرے آقا دا
قسم اللہ دی اوہ ہوندے نہیں نصیباں والے

سبز گنبد دے اجالے نوں وسا کے من وچ
دل دے ہر داغ نوں دھوندے نہیں نصیباں والے

مینہ جدوں وسدا اے فیضان عطاواں والا
جھولیاں کھول کھلوندے نہیں نصیباں والے

گونج رہے سن دنیا تے جد ہاڑے چارے پاس
میرے نبی نے آکے ونڈے ہاسے چارے پاس

غم دے ریگستان اچ کوثر والے دی یاد آئی
پھٹ پئے رب دی رحمت والے چشمے چارے پاس

گنگی بولی دھرتی تے جد پیر نبی نے پایا
گوئجن لگ پئے اللہ ہو دے نغمے چارے پاس

شاخ بنو ہاشم تے ایسا بابرکت پھل کھڑیا
خشبوواں دے بے ڈلھے مہکے چارے پاس

کبلی والے دا ثانی تاہ ہویا تے تاہ ہونا
اگے پیچھے سچے کھبے ڈٹھے چارے پاسے

خالق دے محبوب دی چھڑ پیندی گل بات جدوں وی
بدل نور ہدایت والے ورھدے چارے پاسے

جد سرکار صفاتے چڑھ کے حق دا ہوکا دتا
جاگی غفلت ماری خلقت اگھڑے چارے پاسے

طائف وچ جد پتھر کھا کے نبی دُعاواں دتیاں
دیکھ کے جو دکر م دا جلوہ جھومے چارے پاسے

جد فیضان مدینے والا چن معراج نوں چلیا
بھاویں نھیری رات سی فروی چمکے چارے پاسے

صلی اللہ
علیہ وسلم

لباں تے درود تے سلام ہونا چاہیداے
نبی جی دا ذکر صبح شام ہونا چاہیداے

ہووے جمدے دل وچ تانگھ بادشاہی دی
اوہنوں سرکار دا غلام ہونا چاہیداے

کھیڑا جو رہیا ہووے موہڈیاں تے آپ دے
اوسے نوں شہیداں دا امام ہونا چاہیداے

من وچ یاد ہونی چاہی دی اے آپ دی
ہوٹھاں تے وی آپ دا ای نام ہونا چاہیداے

سن کے تے یاد آوے بولدے قرآن دی
اینا مٹھا بندے دا کلام ہونا چاہیداے

مولا! اسیں اُمتی آل تیرے محبوب دے
ساڈے تے عذاب نون حرام ہونا چاہیداے

نام نامی لوے کوئی جدوں وی حضور دا
ادب نال فوراً ای قیام ہونا چاہیداے

اکھ ویہندی رہوے سدا روضے دے نظارے نون
دل نون مدینے دا مقام ہونا چاہیداے

جہڑے جہڑے پاسے وی فیضان جاویں جگ تے
نال نال نعت دا پیغام ہونا چاہیداے

صلی اللہ
علیہ وسلم

جے کر نوازن آقا بُلا کے
آواں نہ واپس طیبہ نوں جا کے

عیسیٰ دے ہمد صلی اللہ علیہ وسلم شافی نہیں میرے
کیوں پھٹ دکھاواں دھر دھر نوں جا کے

کعبے نوں قبلہ کردا اے مولا
جد آپ دیکھن نظراں اٹھا کے

ہر درد ٹھلدا ہر روگ مٹدا
تکدے میں سرکار جد مسکرا کے

مولا دے ناں توں ہر چیز واری
آقا نے کچھ نہیں رکھیا چا کے

سن دے نین آقا ہر عرض میری
کیوں لکھ کے چٹھیاں پاواں میں ڈاکے

چن ٹٹ کے جُویا سورج وی مُریا
اگو اشارہ انگلی دا پا کے

اوہدی رعایا خاکی تے نوری
اوہدی ریاست سارے علاقے

جے در تے جانی دشمن وی آیا
تقصیر بخشِ گل نال لا کے

کوئی وی منگتا خالی نہ مُریا
جگ نوں کھوایا کر آپ فاتے

امی لقب دے دم دی بدولت
رنگین ہوئے بے رنگ خاکے

ہر تھاں چاوے نسبت نبی دی
رکھنا واں ایہ شے جگ توں چا کے

کاش اوہ گھڑی وی آوے خدایا
قداں نوں پھماں تن من جھکا کے

عزت کمائی شہرت وی پائی
لکھ کے قصیدے نعتاں سنا کے

جان اوہدی رہ وچ قربان کردے
ملدی اے منزل ہستی مٹا کے

کھ تائیں کیتا لکھیں لکھیرا
اینا رجھایا خیر اوہنے پاکے

جنا جے چاہویں اوہدی زیارت
تک دل دی اکھ نال نقشہ جما کے

فیضان رب نے خوشحال کیتا
میںوں نبی دا چاکر بنا کے

صلی اللہ
علیہ وسلم

Handwritten notes and signatures in the bottom right corner, including the number '195' and a signature.

جُتھوں جُتھوں تک میرے رب دی کبریائی اے
او تھوں او تھوں تک آقا تیری مصطفائی اے

ہُن تے دُوریاں ہتھوں جند لہاں تے آئی اے
کملی والیا شاہا! بس تری دہائی اے

یا دُرود پڑھنا واں یا سلام کہنا واں
ایہو چین میرا اے ایہو ای کمائی اے

ٹھیریاں دے وچ وی میں ویکھنا واں ہُن چانن
میرے تے نبی جی نے ایسی جہات پائی اے

آپ دی شریعت وی خیر دا خزانہ اے
آپ دی طریقت وی بس نری بھلائی اے

خُلد رہگزر جس دی سدرہ اک مقام اُس دا
جانے ذات ہی کتھے اوس دی رسائی اے

آپ دی غلامی اے میری آبرو فیضان
ودھ کے بادشاہی توں آپ دی گدائی اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

سوچاں توں بہت اُچے نیں رُتے حضور دے
دو جگ دے تاجدار نیں منگتے حضور دے

قرآن پاک ہے مرے اِس قول تے گواہ
رب نے لکھے نیں آپ قصیدے حضور دے

سارے سمندراں دی تریہہ نوں مٹاوندے
اینے کو ٹھنڈے مٹھے نیں چشمے حضور دے

دیندے پئے نہیں آپ نوں رُکھ وی سلامیاں
گاندے پئے نہیں گیت وی روزے، حضور دے

اوہ بن گئے غلاماں لئی لعل تے گم
نیناں چوں نیر جنے وی ڈلھے حضور دے

دستور نہیں حیات دے ہر محکمے لئی
منشور نہیں نجات دا خطبے حضور دے

محتاج اے تمام خدائی جناب وی
مشاق نہیں تمام زمانے حضور دے

سائے وچ آپ دے ہے مکی ہوئی کائنات
صدیاں تے چھائے ہوئے نہیں لمحے حضور دے

میری ایہ جہد ملک ہے کس دی؟ رسول دی
میرے ایہ ساہ غلام نہیں کس دے؟ حضور دے

رحمت وی تک رہی اے نبی دی نگاہ ول
عشق وی بھال دی اے ویلے حضور دے

کچھ وی تے نہیں خدا نے چھپایا حبیب توں
اوپدے نہیں ہن تمام خزانے حضور دے

اسمان توں زمین تے عیسیٰ مسیح علیہ الصلوٰۃ والسلام وی
اترن گے بن کے اُمتی ساڈے حضور دے

دل، جان، علم، عشق، نظر، معرفت، خدا
کیہ کچھ بشر نوں ملیا اے صدقے حضور دے

جس ذات وا کلیم علیہ الصلوٰۃ والسلام نہ دیدار کر سکے
اس ذات نے وی ناز اٹھائے حضور دے

فیضان کہڑے کہڑے کرم دی میں گل کراں
احسان بے شمار میں میرے حضور دے

وٹدے پئے میں جتناں کونین دے شفیع
فیضان چھیتی پہونچ دوارے حضور دے

صلی اللہ
علیہ وسلم

☆
آقا کملی والیا کر مشکل آسان
اچا تیرا مرتبہ پنچی تیری شان

”مندے میرے واسطے“ ایہ تیرا فرمان
میں وی. مندا ہاں بڑا رکھ میرا وی مان

دین اے تیری ذات دی اسلامی پہچان
صدقہ تیرے نام دا میرا پاکستان

ایہ وی تیری دین اے تیرا ای احسان
پورا ہویا میریاں نعتاں دا دیوان

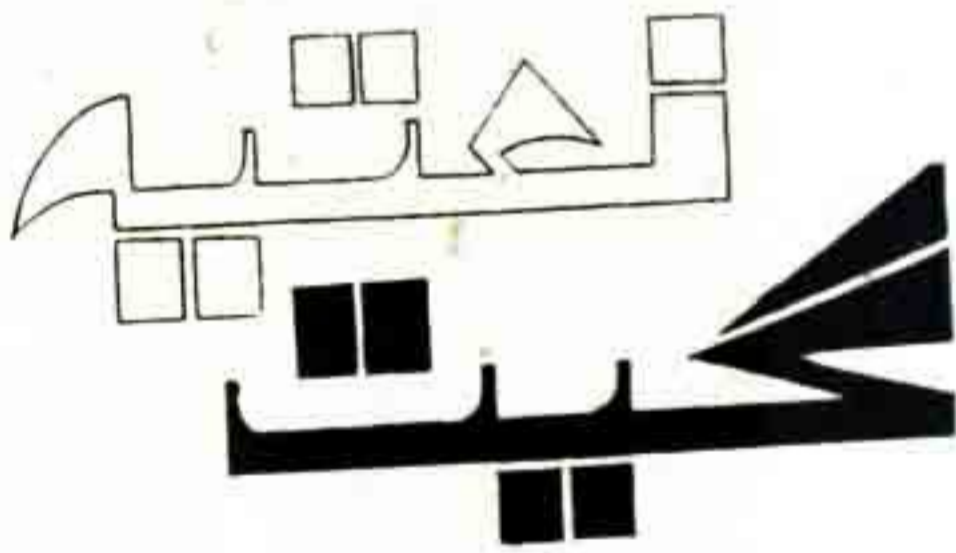
میں ای کلا ہاں کدوں کہندا تیری نعت
دو جگ دی ہر چیز اے تیری مدحت خوان

فریخشاں گا ظلم سب اوگن ہاراں دے
پہلاں جاون در ترے، کہندا رب رحمان

تاہ ای پتے نیکیاں تاہ ای چنگے لیکھ
توں ای میری آبرو توں ای میرا مان

تیری رحمت دے ہاں تیری نسبت باجھ
کیہ اے میری شاعری، کچھ وی نہیں فیضان

صلی اللہ
علیہ وسلم

جے چاہندے او رحمت یارو
دم دم اوہدا نام چتارو
چلو محفل نعت سجایے
مدینے والا چن چڑھیا

خاکی اوہدی کرن غلامی
نوری اوہنوں دین سلامی
جہدا کھایے اسیں اوہدے گن گایے
مدینے والا چن چڑھیا

بحر کرم دا ٹھاٹھاں مارے
موجاں مانن منگتے سارے
مونہوں منگیاں مراداں سٹھے پائیے
مدینے والا چن چڑھیا

جد ویکھاں فیضان میں اُس کوں
اکھ بن جاندا میرا کوں کوں
اوبدے جلوے توں واری واری جائے
مدینے والا جن چڑھیا

اٹھ دلا چل خوشیاں منائے مدینے والا جن چڑھیا
اج ستیاں نصیباں توں جگائے مدینے والا جن چڑھیا

صلی اللہ
علیہ وسلم

سانوں درتے بلا آقا مدینہ تیرا وسدا رہوے
سوہنا روضہ دکھا آقا مدینہ تیرا وسدا رہوے

تیری من دا خدا آقا مدینہ تیرا وسدا رہوے
ساڈی بگڑی بنا آقا مدینہ تیرا وسدا رہوے

جے ترا ہووے دربار ولوں گزر
ہتھ بنھ کے تے نالے جھکا کے نظر
کریں عرض صبا 'آقا!
مدینہ تیرا وسدا رہوے'

کو جھے کملے نکمے گنگار ہاں
جو وی ہاں تیرے دردے نمک خوار ہاں
لڑ لگیاں نبھا آقا
مدینہ تیرا وسدا رہوے

بہت مدت توں تا نگھاں میں سینے دے وچ
جا کے زندگی گزاراں مدینے دے وچ
للہ! آس پچا آقا
مدینہ تیرا وسدا رہوے

واسطہ تینوں شاہا تری آل دا
کر کرم میں ہاں تیرا کرم بھالدا
جھوک اجڑی وسا آقا
مدینہ تیرا وسدا رہوے

جنہے اک وار کر لئی زیارت تری
اوس لئی ہوئی واجب شفاعت تری
سانوں وی بخشوا آقا
مدینہ تیرا وسدا رہوے

ساوا گنبد تے روضے دیاں جالیاں
بھر دیاں نہیں نگاہواں دے وچ لالیاں
ہن دید کرا آقا
مدینہ تیرا وسدا رہوے

رکھ لویں لاج ناچیز فیضان دی
تیرے صدقے ہے دنیا مینوں جان دی
میرے عیب چھپا آقا
مدینہ تیرا وسدا رہوے

سانوں درتے بکا آقا مدینہ تیرا وسدا رہوے
بوہنا روضہ دکھا آقا مدینہ تیرا وسدا رہوے

صلی اللہ
علیہ وسلم

آقا توں ایں گنہگاراں دا سہارا مدینے دیا چن سوہنیا
تیرے باجھوں ساڈا جتے نہیں گزارا مدینے دیا چن سوہنیا

کر سکاں تعریف . میں تیری
اینی کد اوقات ہے میری
توں ایں رب نوں وی سب نالوں پیارا
مدینے دیا چن سوہنیا

مر تاہ جاون درواں مارے
سدلے اپنے پاک دوارے
کر کرم غریباں تے خدارا
مدینے دیا چن سوہنیا

رب دا کيتا شکر ٻيڻ
تنيون حڪيا جدون حلیمہ رضی اللہ عنہا
ہر پاسے تیرا وجیا نگارا
مدینے دیا جن سوہنیا

دل دا چمن زمانے پایا
توں دنیا تے جس دم آیا
تیرا جلوہ اے رب دا نظارا
مدینے دیا جن سوہنیا

دوزخ کولوں کاہنوں ڈریے
جنت دا کیوں لالچ کریے
ساڈی جنت تے تیرا اے دوارا
مدینے دیا جن سوہنیا

کافر تیرے توں کھب کھاندے
مومن تیرے صدقے جاندے
جھوٹھ سچ دا توں کیتا اے نتارا
مدینے دیا چن سوہنیا

دکھاں نے لایا اے آہڈا
تیرے باجھوں کون اے ساڈا
کہڑا کرے ساڈے درواں دا چارا
مدینے دیا چن سوہنیا

ڈہیا سورج فوراً مُڑیا
چن دو ٹوٹے ہوکے جڑیا
کیتا انگلی دا جدوں توں اشارا
مدینے دیا چن سوہنیا

کندھ بے چینی والی ڈھے گئی
ٹھنڈ بلدے سینے وچ پے گئی
جدوں عاشقاں نے لایا تیرا نعرہ
مدینے دیا جن سوہنیا

مگر اے فیضان کینہ
تیتھوں تینوں شاہ مدینہ
کدی ایہدے تے وی پادے لشکارا
مدینے دیا جن سوہنیا

آقا توں ایس گنہگارال دا سہارا مدینے دیا جن سوہنیا
تیرے باجھوں ساڈا جتے نہیں گزارا مدینے دیا جن سوہنیا

صلی اللہ
علیہ وسلم

دِنے راتیں منگاں ایسوں میں دُعا وال مدینے وچ رہن والیا
تیرے قدماں چ چھیتی چھیتی آواں مدینے وچ رہن والیا

نوری جتھے سیں نواندے

خاکی جتھوں رتے پاندے

اوتھے جا کے ماناں ٹھنڈیاں میں چھاواں

مدینے وچ رہن والیا

تہھا میں ناچیز کمینہ

تہھا ٹوں سلطان مدینہ

کہڑے مونہوں آقا گن تیرے گاواں

مدینے وچ رہن والیا

تیرے کرم دی آس ہے مینوں
لچالا ہن لاج ہے تینوں
میرے کول نیں خطاواں ای خطاواں
مدینے وچ رہن والیا

ساڈے سارے کم رُک جانڈے
سونہ رب دی اسیں مرھک جانڈے
جے تُوں ساڈے تے نہ کر دا عطاواں
مدینے وچ رہن والیا

آقا ایہو تاں گھ ہے میری
رہوے نصیب غلامی تیری
سگ تیرا تیری آل دا سداواں
مدینے وچ رہن والیا

تینوں لے کے آئی حلیمہ رضی اللہ عنہا
سوچن لگ پئی دائی حلیمہ رضی اللہ عنہا
کہڑی تیج تیرے لئی میں سجاواں
مدینے وچ رہن والیا

ڈاڈا زور طیبیاں لایا
پر ایہ بھید کے نہیں پایا
یاداں تیریاں نیں ساڈیاں شفاواں
مدینے وچ رہن والیا

لکھاں تیرے در تے جانڈے
تک روضہ ٹھنڈ سینے پانڈے
کدوں بولے گا غلاماں دا وی تانواں
مدینے وچ رہن والیا

پھولیں نہ فیضانِ دا ماضی
ہو جا لوگن ہا تے راضی
گنکار دیاں سن لے صداواں
مدینے وچ رہن والیا

دِنے راتیں منگاں ایہو میں دعاواں مدینے وچ رہن والیا
تیرے قدماں چ چھیتی چھیتی آواں مدینے وچ رہن والیا

صلی اللہ
علیہ وسلم

جنہاں نے اپنیاں جاناں سوہنے توں واریاں
مولا نے اوہناں تائیں دیتیاں سرداریاں

سمجھجے گا کسراں کوئی
عظمت کملی والے دی
آقا دے اُتیاں نے دُبدیاں تاریاں

مدنی نے ڈیرہ لایا
یثرب مدینہ بجیا
آئیاں شفاواں او تھوں گئیاں بیماریاں

لکھاں روضے تے جانڈے
تک تک سینے ٹھنڈ پانڈے
رب جانے ساڈیاں کس دن آون گیاں واریاں

آقا جے کرم کماون
اپنے دربار بلاون
زل کے مدینے جاون سیاں ایہ ساریاں

ادیوں درود پچاؤ
سادہ جیسی نعت سناؤ
ہنجو فیضان وگاؤ مچھڈو فن کاریاں

جے کر جتنی آں بازی
چاہویں جے رب نوں راضی
لالے فیضان! نبی دے بجاں مال یاریاں

جنہاں نے اپنیاں جاناں سوہنے توں واریاں
مولا نے اوہناں تائیں دتیاں سرداریاں

صلى الله
عليه وسلم

میرے کملی والے دا دیونہ اے زمانہ
لوہدے باجھوں عاصیاں دا کوئی نہیں ٹھکانہ

سوہنے مکی مدنی دا واسطہ جو پاوندے
کیتے ہون جو جو گنہ سارے عشاوندے
رحمت خدا دی یارو تھدی بہانہ
لوہدے باجھوں عاصیاں دا کوئی نہیں ٹھکانہ

ڈبے ہوئے سورج نوں آقا میرا موزدا
فلکاں دے چن نوں لوہ توڑ کے تے جوڑدا
چوکیا نہیں کدی لوہدی اکھ دانشانہ
لوہدے باجھوں عاصیاں دا کوئی نہیں ٹھکانہ

دنیا تے اسیں جہدا صدقہ پئے کھانے آں
نام جہدا لے کے نئے لیکھ جگانے آں
حشر نون وی اوسے نے ای سانوں عھسانا
اوہدے باجھوں عاصیاں دا کوئی نہیں ٹھکانہ

رُتاں تے ہواواں سب اوہدیاں غلام نہیں
چن تارے پڑھدے درود تے سلام نہیں
جنہوں ویکھو اوہو میرے سوہنے دا دیوانہ
اوہدے باجھوں عاصیاں دا کوئی نہیں ٹھکانہ

رب. دا حبیب نئے ساڈیاں جے زاریاں
کریئے مدینے دیاں رل کے تیاریاں
جائیئے اسیں گاندے ہوئے نعتاں دا ترانہ
اوہدے باجھوں عاصیاں دا کوئی نہیں ٹھکانہ

نکلے نمائی جند غماں دے عذاب چوں
آوے جے بلاوا لچپال دی جناب چوں
سجدے گزارے تے ونڈیے بے دانہ
اوہدے باجھوں عاصیاں دا کوئی نہیں ٹھکانہ

کوئی وی فیضان سخی ناہیں اوہدے نال دا
نام اوہدا ساریاں بلاواں سروں ٹالدا
اوہدا دربار ہے عطاواں دا خزانہ
اوہدے باجھوں عاصیاں دا کوئی نہیں ٹھکانہ

میرے کملی والے دا دیوانہ اے زمانہ
اوہدے باجھوں عاصیاں دا کوئی نہیں ٹھکانہ

صلی اللہ
علیہ وسلم

دم دم ورد پكايے تاں گل بن دی اے
گیت نبی دے گایے تاں گل بن دی اے

ساری دنیا جس دا صدقہ کھاندی اے
جس دے درتے خلقت سیس نواندی اے
سگ اوہدے اکھوایے تاں گل بن دی اے
گیت نبی دے گایے تاں گل بن دی اے

دردر ٹھیڈے کھانا چنگا لگدا نہیں
گلیو گلی . یرانا چنگا لگدا نہیں
اکو دے ہو جائے تاں گل بن دی اے
گیت نبی دے گایے تاں گل بن دی اے

اکھ وچ نقش جمائے مدنی ماہی دا
دل تے رنگ چڑھائے مدنی ماہی دا
من وچ پیار وسائے تاں گل بن دی اے
گیت نبی دے گائے تاں گل بن دی اے

کریے مان غریباں دے رکھوالے تے
سدا درود پچائے کملی والے تے
اوبدے صدقے جائے تاں گل بن دی اے
گیت نبی دے گائے تاں گل بن دی اے

کریے سنے ذکر مٹھل من ٹھاراں دا
تکدے رہیے بس روضہ سرکاراں دا
ٹھنڈ سینے وچ پائے تاں گل بن دی اے
گیت نبی دے گائے تاں گل بن دی اے

دل دا خالی دامن بھرنا سوکھا نہیں
رب سچے نون راضی کرنا سوکھا نہیں
شہر مدینے جائیے تاں گل بن دی اے
گیت نبی دے گائیے تاں گل بن دی اے

آقا دی فیضان ثنا کر دے رہیے
ہر دم عشق نماز ادا کر دے رہیے
نعت اچ مر مٹ جائیے تاں گل بن دی اے
گیت نبی دے گائیے تاں گل بن دی اے

دم دم ورد پکائیے تاں گل بن دی اے
گیت نبی دے گائیے تاں گل بن دی اے

صلى الله
عليه وسلم

شہر مدینے دی کیا بات! کرئیے بات مدینے دی
بھاویں دن ہووے یاں رات کرئیے بات مدینے دی

نس جاوے گا دور ہنیرا
ہو جاوے گا نور سویرا
ڈھل جاوے گی غم دی رات
کرئیے بات مدینے دی

عاصیاں تے اے رحمت رب دی
آقا لج رکھدے نیں سب دی
نہیں تے ساڈی کیہ اوقات
کرئیے بات مدینے دی

آوے گا اک روز بلاوا
دیکھاں گے جا گنبد ساوا
سجنو بدن گے حالات
کریئے بات مدینے دی

کملی والے دے در جائیئے
جرم گناہ سارے معشائیئے
راضی ہوسی رب دی ذات
کریئے بات مدینے دی

چنماں گے روضے دی جالی
بھر جاوے گی جھولی خالی
ہوسی رحمت دی برسات
کریئے بات مدینے دی

ذکر نبی وچ جوئے مرئے
یاد نبی وچ ڈئے ترئے
پڑھدے سُن دے رہئے نعت
کریئے بات مدینے دی

جو فیضان اے سب دا قبلہ
جو اے کعبے دا وی کعبہ
منگئے اس در توں خیرات
کریئے بات مدینے دی

شہر مدینے دی کیا بات! کریئے بات مدینے دی
بھاویں دن ہووے یاں رات کریئے بات مدینے دی

صلی اللہ
علیہ وسلم

من جا دیوانہ مدنی دا شان اے یگانہ مدنی دا
بھال سہارا مدنی دا چھڈنہ دوارا مدنی دا

خاکی ہوون بھاویں نوری
آپ نواں منا بہت ضروری
پڑھدے نیں سارے کلمہ مدنی دا
چھڈنہ دوارا مدنی دا

اوبدی مثل نہ کدھرے پائی
جھکدی اوتھے ساری خدائی
کعبے دا کعبہ روضہ مدنی دا
چھڈنہ دوارا مدنی دا

اوہناں دی گل بات سعادت
اوہناں دا دیدار عبادت
تکيا جنہاں مدینہ مدنی دا
جھڈ نہ دوارا مدنی دا

پنجتن علیہم الصلوٰۃ والسلام دا ذیشان گھرانہ
رحمت دا ونڈ دا اے خزانہ
کیڈا لچپال اے کنبہ مدنی دا
جھڈ نہ دوارا مدنی دا

خشبوواں دے آئے ہئے
جنٹاں دے دروازے کھلے
آیا جد یاد پسینہ مدنی دا
جھڈ نہ دوارا مدنی دا

چھڈ فیضان پوڑے سارے
حاضر ہو جا پاک دوارے
یہہ جا مل کے دروازہ مدنی دا
چھڈ نہ دوارا مدنی دا

بن جا دیوانہ مدنی دا شان اے یگانہ مدنی دا
بھال سہارا مدنی دا چھڈ نہ دوارا مدنی دا

صلى الله
عليه وسلم

جاندا جاندا ایتا کرم کماویں مدینے وئے جان والیا
ساڈا آقا نون سلام پچاویں مدینے وئے جان والیا

پنچیں گا جد شہر مدینے
لٹیں گا جد نور خزینے
لوس ویلے نہ توں سانوں ٹھل جاویں
مدینے وئے جان والیا

جا کے سبز گنبد دی چھانویں
جالیاں نون جد سینے لاویں
اک جھاتی ساڈے ولوں وی چا پاویں
مدینے وئے جان والیا

ہووے جد برسات کرم دی
پیش کریں جد عرضی غم دی
ساڈے ولوں وی دو اتھرو وگاویں
مدینے ولے جان والیا

فرشی اوتھے سیس نواندے
عرشی وی ساہ ڈک ڈک آندے
پچے عاجزی دے توں وی ڈھل جاویں
مدینے ولے جان والیا

تکدیاں سار سنہری جالی
بھر جاوے گی جھولی خالی
اوتھے ایویں نہ توں رولاپیا پاویں
مدینے ولے . جان والیا

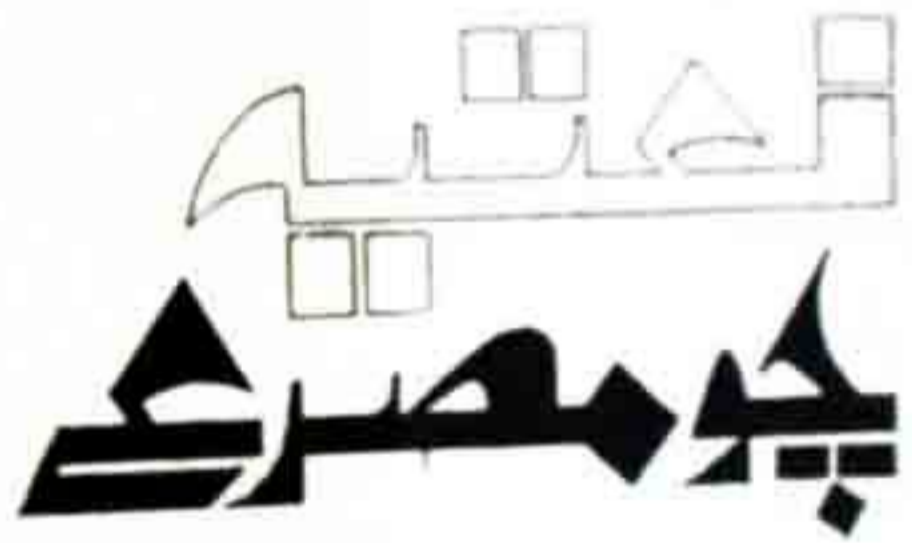
اوہ سرکار بڑی اچی اے
اوہدی شان بڑی سچی اے
سوچ سمجھ کے زبان ہلاویں
مدینے وئے جان والیا

نوری جلوے من وچ مھر لئیں
دل نون کھم کے ڈوری جر لئیں
اون لگیاں نہ روویں گر لاویں
مدینے وئے جان والیا

حاضری دے کے جد آویں گا
جد فیضان نون گل لاویں گا
سینے ساڈے وی تون اودوں ٹھنڈپاویں
مدینے وئے جان والیا

مدینے چوں بلاوا آگیا جشن مناؤ سارے
 دواں گے اوتھے جا کے حاضری عاجز درداں مارے
 کعبے دادیدار کراں گے - زم زم دے وی جام پیاں گے
 عطاواں والی پیگھے بیٹھ کے لاں گے کیف ہلارے
 روضے دی وی دید کراں گے - نیناں دی وی عید کراں گے
 کراں گے ڈالی پیش نعت دی آقا دے دربارے
 عاصیو جاؤ گنہ بخشا لو - ٹکٹ بہشتاں دے کٹوالو
 شیرینی پئی ونڈیندی اے مدنی دی سرکارے
 حسن حسین، علی دے جانی - زہرا دی پُر نور نشانی
 ایہ دوویں شہزادے علیم الرضوان نہیں آپ نول بہت پیارے
 پہلاں وی اس مہک کھلاری - سوہنا گذرے فیراک واری
 ویہندے نہیں راہواں سوہنے دیاں اج وی چن تے تارے
 کیوں تاہ میں وی اوتھے جاواں - جا کے اپنی عرض سناواں
 مراداں بھے ملدیاں نہیں جس لچپال دوارے
 جدھر ویکھو بخشش لہدی - چارے پاسے رحمت رب دی
 کیہ دساں کیہ کیہ دسدے نہیں طیبہ وچ نظارے
 جس دا طالب خالق باری - جس دی نوکر خلقت ساری
 قصیدہ اوہدا لکھنا اے کیہ فیضان وچارے

صدی اللہ علیہ وسالہ

ربا سوہنیا عرضاں قبول کر لے، تینوں شاہ کونین دا واسطہ ای
 جنہ چمے حضور دے پاک تلوے اوس نوری نعلین دا واسطہ ای
 اوگن ہار فیضان دی لاج رکھ لئیں ساری آل سبطین رضی اللہ عنہم دا واسطہ ای
 مولا اسال گناہیاں نوں ماف کر دے تینوں سخی حسین رضی اللہ عنہ دا واسطہ ای

صلی اللہ
 علیہ وسلم

مولا تیرے دربار وچ عرض کرناں، میری مشکل وی کدی آسان کر دے
 اپنے ذکر دی بخش توفیق مینوں، عشق اپنے محبوب دا دان کر دے
 ہور کچھ وی تیتھوں میں مگدا نہیں، میرے مالکا کو احسان کر دے
 خیر خواہ فیضان اے ساریاں دا، کملی والے دا سانوں مہمان کر دے

صلی اللہ
 علیہ وسلم

کملی والیا رحمت دی خیر پادے، تینوں تیری ہی گلی دا واسطہ ای
 جنہوں سیدہ فاطمہ سلام اللہ علیہا آکھدے نیں، اوس مہکدی کلی دا واسطہ ای
 سن فریاد فیضان دی بوہڑ چھیتی غوث پاک رحمۃ اللہ علیہ جیہے ولی دا واسطہ ای
 لکھ لے اپنے غلاماں وچ نام ساڈا، تینوں سوہنیا علی رضی اللہ عنہ دا واسطہ ای

کملی والیا کملی تے کرم کردے، ساری آل اولاد دا واسطہ ای
 جہڑا پیراں دا پیر سدا وندا اے، اوس شاہِ بغداد رحمة اللہ علیہ دا واسطہ ای
 اوگن ہار فیضان دے کج پردے، تینوں تیری ہی یاد دا واسطہ ای
 جنے آئے نیں کوئی نہ جائے خالی، آقا تینوں میلاد دا واسطہ ای

صلی اللہ
 علیہ وسلم

کملی والیا ہادیا بوہڑ چھیتی روح لباں تے آن کے اڑی ہوئی اے
 بھاویں لیا تشریف تے سد بھاویں، تیری تانگھ میں ساہواں وچ جڑی ہوئی اے
 لاویں دیر نہ رب دا واسطہ ای، تتڑی نال تے پہلاں ای بڑی ہوئی اے
 اوگن ہار فیضان دا ٹھار سینہ، جند وچ وچھوڑیاں سڑی ہوئی اے

صلی اللہ
 علیہ وسلم

بکی مدنی سرکار دے کیا کہنے، کھاندے دونویں جہان خیرات اوہدی
 کوئی گل کرے اوہدا ذکر آوے، کوئی بات کرے چھڑے بات اوہدی
 اچی گل نہیں کردے جبریل علیہ السلام ورگے اپنی اہتی تے سچی اے ذات اوہدی
 پڑھ کے دیکھ فیضان قرآن سارا، رب آپ وی لکھدا اے نعت اوہدی

صلی اللہ
 علیہ وسلم

محفل نعت وچ بیٹھنے والیاں تے اللہ پاک نے کرم کمائے ہوئے نیں
اپنا کوئی کمال نہیں رب دی سو نہہ سائیاں آپ ای رنگ چڑھائے ہوئے نیں
جنے آئے نیں آپ دی بزم اندر لچپالاں دے سارے بلائے ہوئے نیں
انج لگدا اے مینوں فیضان ایتھے کملی والے تشریف لیائے ہوئے نیں

صلی اللہ
علیہ وسلم

آؤ سجنو بیلو رل میل کے اج نعت دی بزم سجالیے
یاد نبی وچ اتھرو کیر کے تے اپنے اپنے گناہ بخشالیے
مکی مدنی دے نام دا ورد کریئے تے ہوئے نصیب جگالیے
ہوراں ول فیضان فر ویکھ لاں گے کملی والے نوں پہلاں منالیے

صلی اللہ
علیہ وسلم

ذکر فکر خیال تمام چھڈ کے آؤ سارے حضور نوں یاد کریئے
جہد الج زمانے دی پالدا اے اوہدی بارگہ وچ فریاد کریئے
سب توں پہلاں درود سلام پڑھیے ہور کم سارے ایہدے بعد کریئے
چلو شہر مدینے فیضان چلیے جا کے دل دی پوری مراد کریئے

صلی اللہ
علیہ وسلم

اپنے آقا دی سدا تعریف کرنی کے غیر نون اسماں پکارنا نہیں
 جہدے رہنا حضور دا نام سوہنا ایس نام نون کدے وسارنا نہیں
 اوسے درتے نظر جمائی رکھنی، ہور جتے وی پتہ کھلارنا نہیں
 کملی والے دے صدقے فیضان سائیاں اسماں کے میدان وی ہارنا نہیں

صلی اللہ
 علیہ وسلم

ساڈا آقا اے رب دایار سوہنا، ڈبے سورج نون موڑ لیان والا
 اوہدے بناں کوئی دوسرا وی کھیا نہیں، چن توڑ کے جوڑ وکھان والا
 لچپال ہے اوس دا آستانہ، منگتے تائیں سلطان بنان والا
 کاہنوں حشر توں اسیں فیضان ڈریئے، کملی والا اے سانوں بخشان والا

صلی اللہ
 علیہ وسلم

• ساڈی ذات صفات کیہ پچھدے او، سب اسیں تے نبی مختار دے ہاں
 بھاویں دن ہووے بھاویں رات ہووے، نام نامی ”محمد ﷺ“ چتار دے ہاں
 در درتے نہیں فریاد کردے، کملی والے نون اسیں پکار دے ہاں
 نس جان دے نیں منکر فیضان سارے، جدوں نعرہ رسالت دمار دے ہاں

جے توں چاہنا ایں دنیا تے راج کرنا، مدنی ماہی دا تابع فرمان ہو جا
 بلدے نین جے دوستا ٹھارنے نی، ساوے گنبد نول ویکھ فرحان ہو جا
 کر دے رہن گے سارے تعریف تیری، احمد مجتبیٰ دا ثنا خوان ہو جا
 جینا چاہویں فیضان جے مرن بعدوں، کملی والے توں فیر قربان ہو جا

صلی اللہ
 علیہ وسلم

ٹارگٹ جے چاہویں توں گین کرنا، کسے ولی دے ہتھیں فر کچھ ہو جا
 نسبت بناں گزارہ نہیں ہو سکدا، ایسے رنگ دے سنگ توں میچ ہو جا
 لمی گل فیضان میں نہیں کرنی، سو باتاں دی اکو ای بات سن لے
 جیکر رب دے قرب دی لوڑ تینوں کملی والے دے نال اٹیچ ہو جا

صلی اللہ
 علیہ وسلم

کر لوے سرکار نول یاد جہدا، اوہنوں کوئی نہ خوف ہراس ہووے
 ذکر فکر محبوب وچ رہن والا، دکھاں کولوں نہ کدی اداس ہووے
 نام نامی محمد ﷺ جو رہے جہدا، اوہ ہر اگزیم چوں پاس ہووے
 کسے کولوں فیضان اوہ ڈیہلدا نہیں، چین آمنہ رضی اللہ عنہا دا جہدا باس ہووے

صلی اللہ
 علیہ وسلم

آمد ہوئی سرکار دی انج کر کے بُوئے تھلاں وچ جویں بہار آئے
 کالی رات اچ جسراں چن چمکے کھردے پھلاں تے جویں نکھار آئے
 نامراداں نوں ملے مراد جویں بے قراراں نوں جویں قرار آئے
 گنہ گار فیضان پکار اٹھے، اوہ سرکار آئے اوہ سرکار آئے

صلى الله
 عليه وسلم

عقل آکھدی اے پچھوں تان نالوں، کچھ بُوئے ای سوچ وچار کرلے
 عشق کہندا اے چھڈ خیال سارے، نبی پاک توں جان نثار کرلے
 عقل آکھدی سُن فیضان سائیاں، عمل چنگے تے مندے شمار کرلے
 عشق آکھدا بخشیا جائیں گا توں، کملی والے دی آل نال پیار کرلے

صلى الله
 عليه وسلم

فضل رب دا کرم حضور دا اے، عزت کر دا اے سارا جہان میری
 نام لیوا ہاں کملی والڑے دا، یارو ایہو اے جان پچھان میری
 میرے لبہاں تے ذکر حبیب رہندا، پڑھدی رہندی اے نعت زبان میری
 مینوں حشر دیاڑے دا خوف کوئی نہیں، آقا رکھن گے لُج فیضان میری

صلى الله
 عليه وسلم

مولا کرے گا تیری مراد پوری، پنچتن پاک علیہم الصلوٰۃ والسلام وانا مچھارتے سہی
 بن جاویں گا مالک خزانیاں دا، آل نبی توں جندڑی وار تے سہی
 ہر اک مشکل فیضان آسان ہوسی، مولا علی رضی اللہ عنہ نوں دلوں پکارتے سہی
 جاگ پین گے تے نصیب تیرے نعرہ حیدری بیلیا مارتے سہی

صلی اللہ
 علیہ وسلم

منزل ایویں نہیں دوستو مل جاندی اپنا آپ مٹائیے تے گل بن دی
 رب اُنج نہیں من دارب دی سو نہ پہلاں یار منائیے تے گل بن دی
 ایویں رنگناں سجنو چڑھدیاں نہیں، گیت نبی دے گائیے تے گل بن دی
 مشکل نہیں فیضان آسان ہندی، نعرہ علی رضی اللہ عنہ والا ئیے تے گل بن دی

صلی اللہ
 علیہ وسلم

کو جھی کملی حقیر ناچیز ساں میں، مکی مدنی دے صدقے ذیشان ہو گئی
 میرا دل وی اوہدے نثار ہو یا میری جان وی اوہدے قربان ہو گئی
 کملی والے نے اپنا عروج دتا جنہوں ویکھ کے دنیا حیران ہو گئی
 سارا فیض حضور دی نعت دا اے چارے پاسے فیضان فیضان ہو گئی

صلی اللہ
 علیہ وسلم

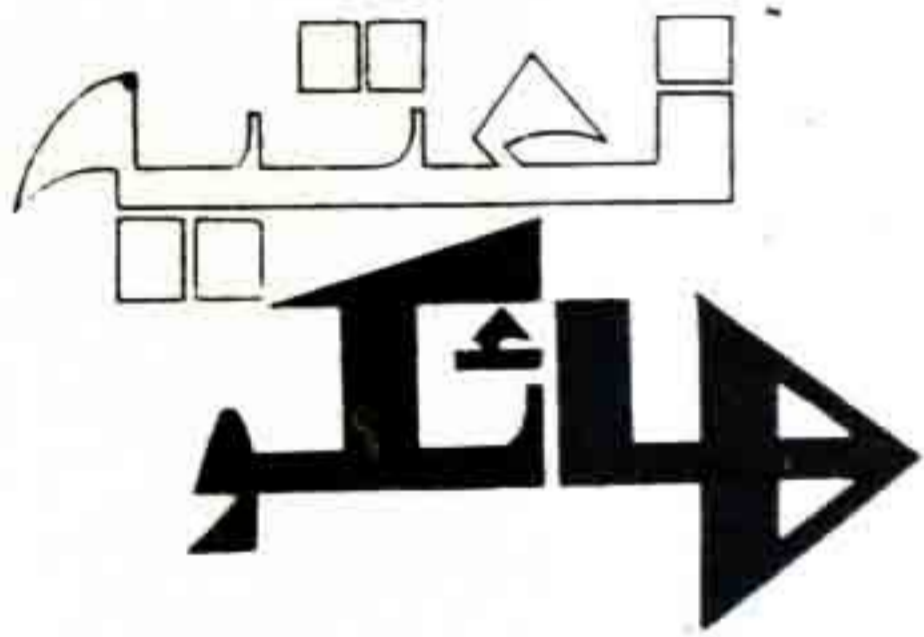

لکھ لکھ شکر کراں میں رب دا بے کرم کرن سرکاراں
ڈھل جائے رات وچھوڑے والی، میں رور و عرض گزاراں
جا کے سوہنے دے قدماں وچ، چم جالی سینہ ٹھاراں
بے آوے فیضان بلاوا، اوتھے جا کے میں تن من واراں

صلی اللہ
علیہ وسلم

ساوا گنبد ویکھن خاطر، مرے دیدے نیر وہاندے
اک دن کرم کرے گا سوہنا، مرے یار مینوں سمجھاندے
بعضے ساری عمر ترسدے، کئی روز نظارے پاندے
جو فیضان بلائے جاون، بس اوہو مدینے جاندے

صلی اللہ
علیہ وسلم

من تھار دا صدقہ اے
وچ شعر اثر سارا
سرکار دا صدقہ اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

قسمت کدوں جاگے گی
کد ہوسی کرم آقا!
حالت کدوں بدلے گی

صلی اللہ
علیہ وسلم

سرکار دیاں باتاں
گفتار دیاں گلاں
کردار دیاں باتاں

صلی اللہ
علیہ وسلم

لچپال دے کیا کہنے
دنیا چ بنی عزت
عقبی دے ملے گھنے

تعریف نبی جی دی
کردے نہیں جہاں دوویں
توصیف نبی جی دی

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہوٹھاں نوں دعا میلدی
پڑھ پڑھ کے درود اُس تے
مالک دی رضا میلدی

صلی اللہ
علیہ وسلم

کیا شان نرالی اے
نہیں کوئی سوالی وی
جھولی جہدی خالی اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

میں نعت سنانا وال
سرکار دی مدحت نال
تقدیر جگانا وال

آقا دی ثنا کریاں
ہوندا اے خدا راضی
حق اوہدے ادا کریاں

صلی اللہ
علیہ وسلم

اوقات مری کیہ اے
سب نعت دی اے برکت
گل بات مری کیہ اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہر لمحہ دمکدا اے
آقا دی عنایت نال
ہر دور چمکدا اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

لجپال دیاں باتاں
گم ہو کے عقیدت وچ
کردا ای رہواں باتاں

گفتار مثالی اے

صورت اے بڑی سوہنی

کردار مثالی اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

سرکار بلاون گے

بلوا کے غلاماں دے

دکھ درد مراون گے

صلی اللہ
علیہ وسلم

تاخیر وی نہیں ملدی

بن نعت خیالاں نوں

تنویر وی نہیں ملدی

صلی اللہ
علیہ وسلم

تنویر دی خواہش اے

دم توڑدے اکھراں نوں

تاخیر دی خواہش اے

پتے مرے کچھ ناہیں
میں بات بنانا واں
آقا دی ثنا راہیں

صلی اللہ
علیہ وسلم

اوہ دن کدوں آوے گا
لجپال غریباں نوں
جد کول بلاوے گا

صلی اللہ
علیہ وسلم

آقا دی فقیری نے
ایشارہ نوں اپنایا
سر سٹیا امیری نے

صلی اللہ
علیہ وسلم

خیرات محبت دی
ہر اک نوں ملے شالا
توفیق اطاعت دی

جد ڈول پئے اکر

رحمت دے کلاوے وچ

فر یول پئے اکر

ﷺ

منزل نظر اوندی اے

پر کچی طلب رہ وچ

حائل نظر اوندی اے

ﷺ

اینی گمو عطا ہوئی

لجپال دے منگتے نوں

بس تھوڑ نہ رہی کوئی

ﷺ

صورت وی بڑی سوہنی

اسوہ وی اے دل آویز

سیرت وی اے من موہنی

آقا دی ثنا کرنا
ایہ وی تے ہے مولا دی
سنت نون ادا کرنا

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہر روگ مٹاندی اے
یاد اوس دی رحمت دی
میںوں جدوں آندی اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

سب بات کرم دی اے
جو کچھ وی اے میرے کول
خیرات کرم دی اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

عرفان عطا ہوندا
سرکار دی چوکھٹ توں
ایمان عطا ہوندا

سورج کدی مُردا اے
اسمان دا چن ویکھو
مُٹ کے کدی بُردا اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

کر دید کھڑے پتھر
جد حکم نبی ہویا
فر بول پئے پتھر

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہر ذرہ مہکا اے
طیبہ دے سفر اندر
ہر ساہ وی چہکا اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

روندے نیں مرے اتھرو
طیبہ توں . جدا ہوکے
وچ خاک رُلے اتھرو

ہمدے میں مرے اتھرو
تک تک کے مدینے نوں
پھلاں چ ڈھلے اتھرو

صلی اللہ
علیہ وسلم

صدمہ وی اے دوری دا
پرچاندا وی اے دل نوں
ارمان حضوری دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

سدھراں تے بہار آئی
دل پہنچیا قداماں وچ
جند سیس ہی وار آئی

صلی اللہ
علیہ وسلم

سر جھکیا گناہیاں دا
انعام غریباں نوں
ملیا جدوں شاہیاں دا

درجہ بڑا عالی اے
سرکار دی رحمت وا
ہر دور سوالی اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

ایہ دیس عطا اوہدی
رہندی اے کرم کردی
ہر آن سخا اوہدی

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہے ذوق زیارت وا
رحمت دی تمنا اے
ہے شوق شفاعت وا

صلی اللہ
علیہ وسلم

رحمت دی نگاہ ہووے
قربت وا شرف پاواں
جد آخری ساہ ہووے

سرکارِ دا در ویکھاں
جدھر وی نظر جاوے
اللہ دا میں گھر ویکھاں

صلی اللہ
علیہ وسلم

زاری دا صلہ پاواں
دنیا توں جدوں جاواں
ایمان سنے جاواں

صلی اللہ
علیہ وسلم

دے عشق نبی مولا
وچ دنیا تے عقیبی دے
رکھ لاج مری مولا

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہے پاک وطن میرا
رُوح میری حجازی اے
دیسی اے بدن میرا

سجدا اے بڑا جھنڈا
گنبد دی رہوے چھانویں
چٹا تے ہرا جھنڈا

صلی اللہ
علیہ وسلم

کیوں دیس نہ من بھاوے
ویکھاں جدوں پرچم نوں
روضہ مینوں یاد آوے

صلی اللہ
علیہ وسلم

سرکار! نظر ہووے
دھرتی مرے وطن دی
ہن خیر نگر ہووے

صلی اللہ
علیہ وسلم

ایہ دیس مرا مولا!
محبوب دی امت نوں
رکھ شاد سدا مولا!

پیشانی

میںوں سدلے مدینے میرے آقا
دوارا تیرا وسدا رہوے

صلی اللہ
علیہ وسلم

لکھاں نعت کتھے میری ایہ مجال اے
لکھاوندے نہیں آپ مصطفیٰ

صلی اللہ
علیہ وسلم

سارے نظریے نہیں جھوٹھاں دے پلندے
حضور دا نظام سچا اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

نبی پاک دی میں نعت جدوں کہناں
وجود میرا کھڑ پیندا اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

کدوں ہووے گا مدینے میرا جانا
میں دِنے راتیں ایہو سوچناں

جدوں ہوواں گا مدینے میں روانہ
تے ہن جو میرے ہس پین گے

صلی اللہ
علیہ وسلم

آقا! ہن تے بلا کو مینوں در تے
میں ازلاں توں راہواں حکمتاں

صلی اللہ
علیہ وسلم

جانا پیا واں میں دیکھنے مدینہ
تے ذرے میرے پیر چمڈے

صلی اللہ
علیہ وسلم

من بھانڈیاں مدینے دیاں راہواں
مبارکاں نیں دینڈیاں مینوں

صلی اللہ
علیہ وسلم

طیبہ جانڈیاں مسافراں تے ورھدی
عطاواں والی نوری بدلی

ر شکر نال خم ہو یا مچے
تے عاجزی تھیں دل جھکیا

صلی اللہ
علیہ وسلم

جدوں کعبے تے نگاہ پئی میری
روضے دی مینوں یاد آ گئی

صلی اللہ
علیہ وسلم

جدوں بیت اللہ شریف اسیں پہنچے
تے کعبے دا وی کعبہ دیا

صلی اللہ
علیہ وسلم

حجر اسود نوں میں دتا جدوں بوسہ
گناہواں دی سیاہی مٹ گئی

صلی اللہ
علیہ وسلم

کیویں روضے دے نظدیاں نوں ویکھاں
حضور توں حجاب آوندا

ہوا چلدی مدینے دی کمال اے
مُراداں والی کلی کھڑ پئی

صلى الله
عليه وسلم

منگاں ہور کیہ میں رب کولوں سجنو!
مدینہ تے نصیب ہو گیا

صلى الله
عليه وسلم

دو اکھاں تے نظارے ہین لکھاں
میں کھڑا کھڑا ویکھاں جلوہ

صلى الله
عليه وسلم

ساوا گنبد تے جالیاں سنہری
نصیباں دے ہیرے مک گئے

صلى الله
عليه وسلم

اکھاں میریاں وی جاندا جاندا لے جا
مدینے وے جان والیا

چال ویلے نوں وی بھل گئی اپنی
حضور والی ٹور ویکھ کے

صلی اللہ
علیہ وسلم

اک لکھ تے ہزاراں وچوں آقا!
مقام دے وکھرا ترا

صلی اللہ
علیہ وسلم

دتی روڑیاں وی آپ دی گواہی
تے بندہ نہ پہچان سکیا

صلی اللہ
علیہ وسلم

رب جانے جہڑے پاسے وی میں جاواں
حضور میری لاج رکھدے

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہووے جدوں وی بلاواں دی چڑھائی،
میں پڑھناں درود آپ تے

کدی کدی نہیں ہمیشہ دِنے راتیں
میں پڑھناں درود آپ تے

صلی اللہ
علیہ وسلم

جدوں پڑھیے درود ٹھنڈ پیندی
تے چند نون قرار ملدا

صلی اللہ
علیہ وسلم

اوہدی شان تے مقام اللہ اللہ!
خدا دے نال نام اوس دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

کہڑا اوہدیاں فضیلتاں نون تولے
تے کہڑا اوہدی شان سمجھے

صلی اللہ
علیہ وسلم

جہڑا آمنہ رضی اللہ عنہا دی اکھ دا اے تارا
حلیمہ رضی اللہ عنہا نون وی پیارا جان تون

کہدے نال میں مثال اوہدی دیواں
ہے ذات بے مثال اوس دی

صلی اللہ
علیہ وسلم

روڑے کھا کے وی دعاواں پیا منگدا
اوہ خیر دی شیرینی ونڈدا

صلی اللہ
علیہ وسلم

اوہدے صدقے جہان سارا بچیا
جے اوہ نہ ہندا ککھ نہ ہندا

صلی اللہ
علیہ وسلم

اوہ تے سانوں کسے ویلے وی نہ بھلیا
اسیں آں کینا یاد کردے

صلی اللہ
علیہ وسلم

میرا دیس اے حضور دا صدقہ
میں کیوں نہ کراں پیار ایس نوں

نوری گنبد دا رنگ وی اے ساوا
جھنڈا وی میرا اوسے رنگ دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

جہدے نام تے وطن میرا بجا
نظام کدوں اُونے اوس دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

دین پاکاں دی ایہ پاک زیویں اے
پلیت ایہدے کیہ لگدے

صلی اللہ
علیہ وسلم

تن دے میرا پاکستانی
تے روح میری لگے مدنی

صلی اللہ
علیہ وسلم

مولا! اپنے حبیب دے صدقے
آباد رکھیں میرے دیس نوں

صلی اللہ
علیہ وسلم

قَطْرَةٌ

کاش ٹھنڈی ہوا کے ویلے
آکے مینوں دوے ایہ خوشخبری
تینوں آقا پئے بلاندے نیں

صلی اللہ
علیہ وسلم

دلربا اے حضور دی صورت
بے بہا اے حضور دا رتبہ
رہنما اے حضور دی سیرت

صلی اللہ
علیہ وسلم

میں 'خدا دے حبیب دا شاعر
س طرح ہور کوئی شے لکھاں
مینوں تے نعت توں ای نہیں فرصت

صلی اللہ
علیہ وسلم

میں آل شاہواں دے شاہ دا چاکر
بادشاہاں دی مینوں پروا نہیں
میں فقیراں دی راہ دی مٹھی

کتھے میں کتھے جُوہ مدینے دی
یا اللہ! ایہ خواب تے ناہیں؟
کتھے اوقات ایہ کینے دی

صلی اللہ
علیہ وسلم

جدوی مشکل کوئی ستاندی اے
جدوی آوے کوئی پریشانی
میں نبی تے درود پڑھنا وال

صلی اللہ
علیہ وسلم

جد نبی تے درود پڑھنا وال
پیش کرناں سلام دی ڈالی
رحمتاں دے گلاب کھڑ دے نہیں

صلی اللہ
علیہ وسلم

مرنے پچھوں وی زندہ رہنا وال
یاں حیاتی دے ویج ای مر جاناں
میری نعت ایس توں اچیری اے

لکھدیاں لکھدیاں ثنا اوہدی
کردیاں کردیاں دعا لمی
پہونچ جانا واں میں بہشتاں وچ

صلی اللہ
علیہ وسلم

جے کرے کوئی میرے نال دعا
اوس نوں وی دعا میں دینا واں
اُمّتی ہاں میں کملی والے دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

آفتاں مینوں مار چھڈنا سی
مشکلاں مینوں ڈوب دینا سی
کملی والے پچالیا مینوں

صلی اللہ
علیہ وسلم

کملی والے دا ذکر کر کے
بخت اپنے جگانڈے رہنے آں
بات جگڑی بناندے رہنے آں

ستواں تے جواں دا جس ویلے
ذکر پڑھنا واں باب سیرت وچ
مرغ ماہی توں شرم اوندی اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

دیکھنے وچ بڑی تعلی اے
دل دے وچ اک عجب تجلی اے
میری جند نوں بڑی تسلی اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

ٹھنڈی مٹھی اے راہ مدینے دی
کوئی کنڈا وی چھتے انج لگدا
جیویں پھل کھڑے طبیعت وچ

صلی اللہ
علیہ وسلم

اوہ نظر آوندے نہیں مینارے
اوہ سکوں بخشدے نہیں نظارے
ہن تے گرلانڈیا ولا ساہ لے

باب رحمت دے سامنے آ کے
دیر توں سوچنا پیاں فیضان
ہن خدا توں میں ہور کیہ منگاں

صلی اللہ
علیہ وسلم

رحمتاں دی پھوہار تے فیضان
جلویاں دی بہار تے فیضان
مصطفیٰ دا دیار تے فیضان

صلی اللہ
علیہ وسلم

جدوی لوکی زیادتی کردے
سوچ کے ایہ میں در گزر کرناں
میرے سرکار دی ایہ سنت اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

درد کردا اے شاعری جس دم
ہاڑے پاندے نیں جس گھڑی اتھرو
نعت اودوں نصیب ہوندی اے

جم دے پیالے نوں کیہ میں کرنا ایں
میرے کس کم دا اے حیاتی آب
میں تے پیاسا واں اوہدے کوثر دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

خبرے کیہ حشر میرا ہونا سی
خبرے میں ہڈ خطا دا کیہ بن دا
جے نہ آقا چھڑاوندے مینوں

صلی اللہ
علیہ وسلم

آمنہ رضی اللہ عنہا وا مقام کیا کہنا
فاطمہ رضی اللہ عنہا دے غلام دوویں جہاں
سعدیہ رضی اللہ عنہا دے نصیب وی اچے

صلی اللہ
علیہ وسلم

اچھی بوجر رضی اللہ عنہ تے عمر رضی اللہ عنہ دی شان
ذات عثمان رضی اللہ عنہ دی اے ذوالنورین
علی مولار رضی اللہ عنہ حضور دے پیارے

آمنہ رضی اللہ عنہا وا فرزند
شیمارضی اللہ عنہا وا اوہ سوہنا ویر
سعدیہ رضی اللہ عنہا وا دلبد

صلی اللہ
علیہ وسلم

ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ
سب توں پہلاں جس کیتی
اسری دی تصدیق

صلی اللہ
علیہ وسلم

عمر رضی اللہ عنہ ابن الخطاب
عدل انصاف دی دنیا وچ
اپنا آپ جواب

صلی اللہ
علیہ وسلم

سیدنا عثمان رضی اللہ عنہ
نور جگنیے دو جس نون
کہتے آقا ﷺ دان

ﷺ

علی رضی اللہ عنہ خدا دا شیر
زہرا رضی اللہ عنہا دے ہر دا سائیں
ڈاڈا جری دلیر

ﷺ

سوئے حسن حسین رضی اللہ عنہم
ہر مسلم دی اکھ دا نور
ہر مومن دا چین

ﷺ

سب نوا کے دیکھ
مل سی تینوں ہر نعمت
طیبہ جا کے دیکھ

کر احساس ذرا
نعت دی محفل وی کروا
سیرت وی اپنا

صلی اللہ
علیہ وسلم

اکھ نون کر ہر آب
رحمت جوش اچ آوے گی
دل نون کر پیتاب

صلی اللہ
علیہ وسلم

میں ہاں اوگن ہار
آقا رکھ لے میری لاج
کر دے بیڑہ پار

صلی اللہ
علیہ وسلم

کچھ نہیں میرے کول
بس آقا دی نسبت نے
کیتا اے انمول

سورج مُردا اے

پتھر کلمہ پڑھدے نہیں

چن ٹٹ بچو دا اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

روڑے بولے نہیں

آقا جی نے حق سچ دے

نُو ہے کھولے نہیں

صلی اللہ
علیہ وسلم

گٹھ وی ملدا نہیں

اوپدے در باجھوں دل دا

غنی پ کھلدا نہیں

صلی اللہ
علیہ وسلم

کھولی سوئے صلی اللہ
علیہ وسلم اکھ

تھ ہنیرے ہوئے دور

چان پھیل گیا

نام محمد ﷺ وا

بلدے نیناں دی وی ٹھنڈ

دل دا وی آرام

صلی اللہ
علیہ وسلم

اسریٰ والی رات

بھاویں نہیں سی چڑھیا جن

فر وی نور و نور

صلی اللہ
علیہ وسلم

گنبد ساوے بیٹھ

دیکھ سنہری جالی نوں

آوے رب دی یاد

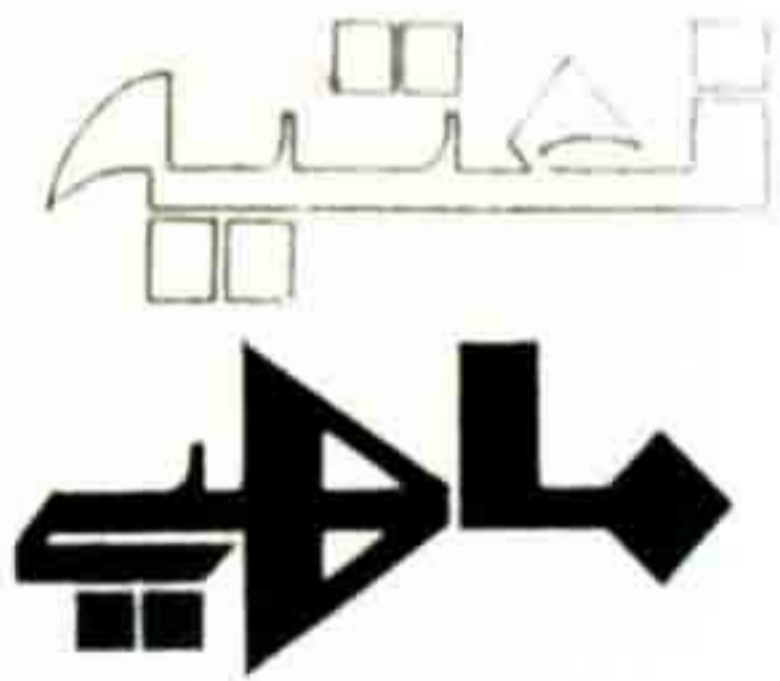
صلی اللہ
علیہ وسلم

ہر دور اوہدا دور

ماضی حال تے مستقبل

سب نوں اوہدی تانگھ

میری اکھیاں دا تارا اے مدینہ
میرے دل دا سہارا اے مدینہ
میرا سب کچھ مدینے وی عطا اے
میںوں جانوں وی پیارا اے مدینہ

صلی اللہ
علیہ وسلم

مدینے والیا! درتے بکالے
سختی دربار دا چاکر بنا لے
تجے میں روندیاں ای مرنہ جاواں
خدا دے واسطے میںوں بچالے

صلی اللہ
علیہ وسلم

میرا لچپال اے دو جگ دا والی
کدی جھولی میری ہوئی نہ خالی
میں اُس دربار دا منگتا ہاں فیضان
شہنشاہ وی جتھے رہندے سوالی

کرم رب نے بڑا میں تے کمایا
میںوں مخلوق وچ بندہ بنایا
بنا کے اُمتی خیر البشر دا
نشا کرنے دا میںوں گر سکھایا

صلی اللہ
علیہ وسلم

مرے سرکار دی مدحت سرائی
مرا سرمایہ تے میری کمائی
میں ایہدے ای سب ممتاز ہويا
میری ایسے نے ای عزت بنائی

صلی اللہ
علیہ وسلم

میری اکھیاں دا ایہ نمکین پانی
حضور دی تڑپ دی اے نشانی
مرے ہاڑے مرے کر لاندے اکھر
مدینے دی لگن دی مہربانی

ڈھلے جیوں جیوں جدائی والے سائے
دوہاں اکھیاں سگوں موتی وسائے
کریں جا کے جنابے عرض وائے
نمانے نوں وی ہن در تے بلائے

صلی اللہ
علیہ وسلم

مرے زخماں دا مرہم حق تعالیٰ
مرے درداں دا داڑو کملی والا
غماں وچ وی ملے تسکین مینوں
ہنیرے وچ وی میں ویہناں اجالا

صلی اللہ
علیہ وسلم

مرا فن کیہ اے میری بات کیہ اے
مری ہستی تے میری ذات کیہ اے
کرم دی جہات دی خیرات ہے نعت
مری فیضان اُنج اوقات کیہ اے

نبی دی ماں جنابہ آمنہ رضی اللہ عنہا نہیں
نبی دی دھی جنابہ فاطمہ رضی اللہ عنہا نہیں
علی رضی اللہ عنہ نہیں آپ دے داماد پیارے
رضاعی ماں حلیمہ سعدیہ رضی اللہ عنہا نہیں

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہے جس دے نال وی رشتہ نبی دا
اوہو ملجا اے میں عیباں بھری دا
میں اوہدی آل دا ازلی غلام آل
شرف ایہو اے میری زندگی دا

صلی اللہ
علیہ وسلم

نہ مینوں مال دولت دی ضرورت
نہ مینوں جاہ تے حشمت دی ضرورت
نہ مینوں شان شوکت دی ضرورت
مینوں بس اوہدی رحمت دی ضرورت

نه دوزخ دا نه مینوں نار دا غم
میرا غمخوار اے سرکار دا غم
حضوری دی خوشی نوں ڈھونڈناواں
دلا سے دیندا اے من ٹھار دا غم

صلی اللہ
علیہ وسلم

مہکدا اے سدا گھر بار میرا
دروداں دا وظیفہ کار میرا
غماں وچ وی خوشی ملدی اے مینوں
مدینے والا اے غمخوار میرا

صلی اللہ
علیہ وسلم

نگاہواں دی ایہ حسرت کیا ای کہنے
تجلی دی اوہ کثرت کیا ای کہنے
گناہواں دی ندامت کیا ای کہنے
عطاواں دی نہایت کیا ای کہنے

مدینے دی زیارت اللہ اللہ
شفاعت دی بشارت اللہ اللہ
خطا کاراں ردی قسمت اللہ اللہ
گنہگاروں تے رحمت اللہ اللہ

صلی اللہ
علیہ وسلم

بتھیرا کیتا میں دوزخ دا حیلہ
نہ چھڈی کوئی وی حرکت رزیدہ
مگر رحمت نے اک چلن نہ دی
نبی دا آ گیا آڑے وسیلہ

صلی اللہ
علیہ وسلم

مرے ہنجواں دی ایہ ساری ندامت
حقیقت وچ اے نسبت دی کرامت
بڑا لچپال اے آقا کملی والا
خدا رکھے اوہدی نگری سلامت

بڑا اچا اے رُتبہ مصطفیٰ وا
 بڑا سچا اے اُسوہ مصطفیٰ وا
 بڑا اعلیٰ اے درجہ مصطفیٰ وا
 بڑا سدھا اے رستہ مصطفیٰ وا

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہر اک دکھ دی دوا نام آپ دا اے
 کرم رحمت عطا نام آپ دا اے
 کدی مکی نہ خشبو اوہدے لب چوں
 جنہے وی پُحم لیا نام آپ دا اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

بلا تقڑی نوں اپنے کول آقا
 حضوری دا خزانہ کھول آقا
 پُچھپا آغوش وچ اپنے کرم دی
 نہ ہن غم دے تھلاں وچ رول آقا

جویں لہجہ آقا سامنے وے
 جویں پُر نور جلوہ سامنے وے
 نظر روضہ جد آیا انج لگا
 جویں عرشِ معلیٰ سامنے وے

صلی اللہ
 علیہ وسلم

کرم دی ٹھنڈی وا سیرت نبی دی
 عطا دا سلسلہ سیرت نبی دی
 سدا لئی رہنما اسوہ نبی دا
 بشر دی پیشوا سیرت نبی دی

صلی اللہ
 علیہ وسلم

جتھے و سدا رب دا پیارا جتھے ہمکن نور نگینے
 اوتھے جا کے عرضاں کرے اسیں اوگن ہار کینے
 اٹھ دلا کرتوں وی ہمت لے ٹرے فیر سفینے
 جھڈ فیضان بکھیرے سارے چل چلیے شہر مدینے

پانچویں

ہر صورت وچ کرم کماون والا
ہر حالت وچ لاج نبھاون والا
فیضان بھلا کون اے محمد ﷺ توں سوا
منجے نوں شہنشاہ بناون والا

صلی اللہ
علیہ وسلم

کوئین دا اقبال مدینے والا
مخلوق دا لہجہ مدینے والا
فیضان مینوں کدے نہ ڈولن دیوے
ہر آن اے مرے مال مدینے والا

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہے نہیریاں وچ نور دا مینار نبی
خلاق دا اے مان تے شہکار نبی
کنڈے وی کھٹارے جو نبی دی رو وچ
کردا اوہنوں وی گل و گلزار نبی

صدیق رضی اللہ عنہ وا آقا مرا کملی والا
فاروق رضی اللہ عنہ وا پیارا مرا کملی والا
عثمان رضی اللہ عنہ وا داتا مرا کملی والا
حیدر رضی اللہ عنہ وا سہارا مرا کملی والا

صلی اللہ
علیہ وسلم

اللہ کرے نصیب غم آقا وا
ہے سارے زمانے تے کرم آقا وا
فیضان خطا کرنا اے شیوہ ساڈا
ہر ویلے عطا کرنا اے کم آقا وا

صلی اللہ
علیہ وسلم

رب دے محبوب وا حقیقی رتبہ
انسان دی عقل وچ سما نہیں سکدا
ثانی اوہدا بھلا کوں ممکن اے
جس ذات گرامی دا نہ ہووے سایہ

ہر درد دا درمان مدینے وچ اے
رحمت دا گلستان مدینے وچ اے
فیضان اسمیں کیوں نہ مدینے جائے
اللہ دا عرفان مدینے وچ اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہر خیر دا عنوان شریعت لوہدی
ہر دور دی پہچان اے سیرت لوہدی
ہر اک نوں کدوں ملدی اے نسبت لوہدی
اللہ دا اے احسان محبت لوہدی

صلی اللہ
علیہ وسلم

یاد اوس نوں جد کوئی گدا کردا اے
رو رو کے کرم دی التجا کردا اے
آقا میرا اپنی سخا کردا اے
خیرات وی جھولی وی عطا کردا اے

میں کیہ آں؟ کیہ اے حیثیت میری
کچھ وی ناہیں قدرتے قیمت میری
فرووی سب کردے نہیں عزت میری
کملی والے نال اے نسبت میری

صلی اللہ
علیہ وسلم

عقلوں فکروں باہر اے رتبہ اوہدا
سب نبیاں علیہم الصلوٰۃ والسلام توں اچا درجہ اوہدا
محشر نوں امت دے کم آوے گا
دنیا وچ نہیں دسدا سایہ اوہدا

صلی اللہ
علیہ وسلم

اکھ دا نور اے نوری سنت اوہدی
دل دا چین اے سوہنی سیرت اوہدی
من موہ لیندی اے ہر عادت اوہدی
خالق دی مظر اے صورت اوہدی

صدیاں توں اجڑے وی ہوئے آباد
ازلاں توں روندے سب ہوئے دلشاد
بُھلی منزل آگئی خلقت نوں یاد
اس شان دے نال آپ دا ہویا میلاد

صلی اللہ
علیہ وسلم

محبوب دی ہر وقت ثنا وی کرئیے
پر ویریاں دے نال وفا وی کرئیے
دعویٰ فرجے گا محبت والا
عملاں وچ اوہدی اقتدا وی کرئیے

صلی اللہ
علیہ وسلم

اکھ دی سیپی تائیں گھر ملدا اے
بے کیف دُعاواں نوں اثر ملدا اے
رب دی سونہ فر ساری خدائی ملدی
جد کملی والے دا در ملدا اے

اللہ کریم دا کرم تے احسان
رب دے محبوب دی عطا تے فیضان
ساڈی پہچان قوم دا مان تران
شالا وسدا رہوے سدا پاکستان

صلی اللہ
علیہ وسلم

کیہ میرا فن میری مساعی کیہ اے
کیہ فکر تے سوچ اختراعی کیہ اے
ہے عجز دا اظہار تے رحمت دی طلب
کیہ میرا چوبرگہ تے رباعی کیہ اے

صلی اللہ
علیہ وسلم

جس دل دے وچ آقا دا پیار ای نہیں
اوہ دل کھلاون دا حقدار ای نہیں
مجبوراً جے اوس نوں دل من وی کو
مردہ اے، زندہ تے بیدار ای نہیں

مرشوں اگے تیک رسائی اُس دی
کر دے نیں شہنشاہ گدائی اُس دی
جنہوں ویکھو دوے دہائی اُس دی
مشتاق خدا اُس دا، خدائی اُس دی

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہستی دا پتا نبی دے پاروں ملدا
نیکی دا صلہ نبی دے پاروں ملدا
بعد ایس توں پچھے کیہ رہ جاندا اے
خود آپ خدا نبی دے پاروں ملدا

صلی اللہ
علیہ وسلم

دل کھڑ دے نیں روضے دی زیارت کر کے
غم بھلدے نیں جالی دی تلاوت کر کے
من ٹھر دا اے حضرت نوں محبت کر کے
رب ملدا اے آقا دی اطاعت کر کے

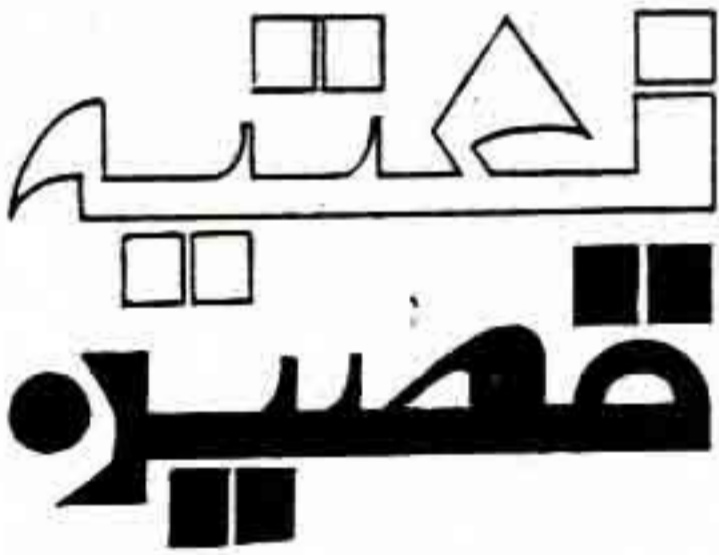
کعبے دیاں اکھیاں دے نہیں تارے آقا
 جنت دے وی دل دے نہیں سہارے آقا
 فطرت دے بنے راج دلارے آقا
 کونین دی ہر چیز توں پیارے آقا

صلی اللہ
 علیہ وسلم

جے میں تے نہ فرمان اوہ رحمت دی نگاہ
 اکھ جھمکن توں پہلاں ہو جاواں تباہ
 منزل پاواں، پھڈ کے سرکار دی راہ؟
 لا حول ولا قوۃ الا باللہ

صلی اللہ
 علیہ وسلم

ہوندی اے جدوں میرے تے پد نور نظر
 ملدی اے مری سوچ نوں مسرور خبر
 یاد آپ نوں کر کے جدوں لیکاں اکھر
 بن جاندا اے دل زیویں دے وچ ”نعت نگر“

آپ دی نعت دے پرواں ہار

سوچ دے گلشن تے چھائی بہار
آگیا جذبیاں دے مکھ تے نکھار

بوٹے بوٹے دے لیکھ سور گئے
رنگ دے سنگ ٹہے پھل - پھلوار

واٹ واٹ اُتے دے ہریالی
کنے تھال تھال تے دتی باس کھلار

کلی غنچہ بنی تے غنچہ پھل
پھل نے کھڑکے بھائے سواسرار

کھڑپے پھل تے ایراں مہکے
دل دی تے وج سماگئی مہکار

ڈالیاں سن کے جھوم جھوم پیاں
بلبلاں گیت چھوے وارووار

تازگی تازگی اے ہرپاے
ٹریا چیترا سے دا کاروبار

جھومدی جھامدی ٹری جاوے
کون ڈکے نسیم دی رفتار

نور بن کے جھلکدی اے خشبو
خواب توں ہوئی اے کرن بیدار

باغ دی دلکشی ایہ دسدی اے
ایویں تے نہیں کھڑے کھڑے گلزار

آمد آمد ہے اوس ماہی دی
جو اے دھرتی دا مان رب دا یار

رب دیاں نعمتاں دا جو قاسم
ہے لقب جس دا احمد مختار

جنہوں سجدی اے جگ دی سرداری
جنہوں کہندے نیں سید لہرار

ہمدوی جس دی منزلاں ونڈے
جو اے خلقت دا قافلہ سالار

جو غریباں دے حال دا محرم
جو غماں ماریاں دا اے غمخوار

شرع جس دی بھلائی دی ضامن
جس دا اسوہ اے خیر دا معمد

یاد جس دی اے کیف دا جھرنا
ذکر جس دا سکون دا معیار

نام جس دا ثنا دا سرناواں
ذات جس دی اے ہمدگی دا سنگھار

مانگھ لوہدی اے حوصلہ دیندی
جدوی دکھاں دی ہوندی اے یلغار

نور ای نور، جلوہ آئی جلوہ
آپ دے بول، آپ دا کردار

سچا کہندا اے جس نون جگ سارا
جس نون من دے امین یار اغیار

ہر کے دا سدا بھلا چاہوے .
دل نہ توڑے کے دا اوہ دلدار

جس دا دربار لطف دا جلوہ
جس دی سرکار فیض دی چمکار

کوئی دربار وی تے نہیں ایسا
تاہ کوئی دوجی ایو جیہی سرکار

جس دا سچا خیال وی لچپال
جس دی گل بات وی بڑی من ٹھار

لامکاں جس دے اوج دا درجہ
سدرہ تے عرش جس دی راہگذار

عاشقاں واسطے نیں پھل کلیاں
جس دے رستے دے جان کھجویں خار

جس دے بجن نین بامراد تے شاد
جس دے دشمن نین نامراد تے خوار

سب نوں جو سکھ تے چین دان کرے
جو سراپا اے رحمتی چھتار

شوق جس دا اے ڈھال عاجز دی
عشق جس دا فقیر دا ہتھیار

پیار جس دا اے ظالماں دے خلاف
ہر نمانے یتیم دی تلوار

جس تے پڑھیے جدوں درود سلام
سرتوں لٹھ جاوندے نین سارے بھار

جس دا اُسوہ اے سوجھ دا سُوما
جان ایمان دی اے جس دا پیار

روح نوں کردیندی اے تروتازہ
جس دی رحمت دے جلویاں دی پھہار

جو وساندا اے اجڑیاں جھوکاں

جو لگاندا اے ڈبیاں نوں پار

میرے توں اوہدی کیہ ثنا ہووے

کل خدائی اے جس دی خدمتگار

ہے مرے لئی بہت بڑا اعزاز

اوس دی جستجو دا پاک شعار

دس دلا! ہور کیہ توں چاہنا ایں

لب تے جاری اے اوہدا ذکر ازکار

جہڑا جند جان اے حیاتی دی

زندگی دا اے جس تے دارمدار

کہڑے منہ نال اوہدی بات کراں

میں سیہ کار' پُر خطا' بے کار

کرناں ڈر ڈر کے التجاتے دعا

میں تہہ حال' پینا' اوگن ہار

خالقا مالکا کرا کرنا ہارا!
تو ایا میرے ہر عیب دا ستار
رحمتا کرنا والیا سائیاں
تو ایا سب عاصیاں دا بخش ہار
امتی آں ترے حبیب دا میں
میرے وی مندے حال دی لے سار
نام لیوا ہاں کملی والے دا
فیر وی کیوں اے زندگی دشوار
کر کرم میرے حال تے ربا!
سہل فرما دے میرے سب کم کار
اک رضا چاہواں تیرے پیارے دی
ہور نہیں مینوں کوئی شے درکار
جان لگاں جدوں میں دنیا توں
ویکھاں آقا حضور دے انوار

ہوواں رخصت میں چہدیاں کلمہ
ورد دی اودوں وی نہ ٹئے تار
جدوں منکر نکیر کرن سوال
اودوں ہووے حبیب دا دیدار
روز محشر حساب ویلے وی
آپ دی نعت دے پروواں ہار
تیرے محبوب دے ویلے نال
رہوے اوتھے وی برقرار وقار
کردیاں کردیاں ثناخوانی
ویکھاں جنت وچ آپ دا گھربار
چم کے پرنور پیر آقا دے
کراں فیضان ورد دا اظہار
ﷺ ﷺ ﷺ ﷺ ﷺ

سید محمد اکرم علی شاہ

ڈاکٹر ریاض مجید

پنجابی نعت ایس صدی دیاں آخری دہائیاں وچ اک جداگانہ صنف دے طور تے نہ

صرف ایہ کہ اگھڑ کے سامنے آئی بلکہ اوہنے مقدار تے معیار دوہاں حوالیاں نال اپنے آپ نوں منوایا۔ پنجابی شاعری دی تاریخ اپنے مڈھ توں ای حضور اکرم ﷺ دے ذکر مبارک تے سیرتی واقعات دے بیان نال جڑی ہوئی اے۔ ایس حوالے نال لکھے گئے میلاد نامے، نور نامے، معجزات نامے، معراج نامے تے وفات نامیاں دی تعداد سینکڑیاں تے جا پہنچی اے۔ ایس سیرتی سرمائے نے نعت دی صنف نوں اک معتبر تے مضبوط پس منظر عطا کیتا تے ایسے مڈھلے شعری اثاثے وچوں جدید نعت دی جداگانہ صورت پیدا ہوئی۔ میری مراد نعت دے لوس اسلوب توں اے جہڑا منظوم سیرتی واقعات دے بیان توں اڈ غزل رنگی شکل وچ سامنے آیتے جیسں راہیں اج کل نعتیہ مضامین داسب توں زیادہ بیان ہو رہیا اے۔

نعت دی صنف اگرچہ کوئی خاص ہیئت نہیں رکھدی۔ شاعری دی کسے صنف راہیں وی نعتیہ احساسات دا بیان ہو سکد اے۔ پر ایہ حقیقت اے کہ ایس دور دے شاعراں نے نعتیہ مضموناں دے اظہار لئی سب توں زیادہ غزل دی صنف نوں ای ورتیا اے۔

فیضان ہوراں دی نعت نگاری وچ پنجابی نعت دے کم و بیش سارے اسلوب ملدے نیں۔ کلاسیکی اعتبار، جدید طرز ادا تے ملی جلی اسلوبیاتی فضا۔ اوہناں نے غزل ای جنم شاعری دیاں دو جیاں صنفان قصیدہ، رباعی، ہائیکو، ماہیا وغیرہ نوں وی نعتیہ مضامین لئی

استعمال کی تائے۔ ایہ ہیئتیں رنگارنگی تے اسلوبیاتی تنوع اوہناں نوں ایس عمد دے دو جیاں
 نعت نگاراں توں ممتاز کردا اے۔ مختلف ہیئتیں راہیں اظہار دی کوشش نے اوہناں دی نعت
 نگاری نوں تازگی تے وسعت دا پر تاثر احساس بخشیا اے۔ اوہ چونکہ اک خوش الحان نعت
 خوان وی نہیں، ایس پاروں اوہناں دی نعت نگاری وچ غنائی عناصر نمایاں نہیں۔ نرم تے کومل
 الفاظ، خوش آہنگ بحر اں تے زمیںاں، تاثیر تے دل آویزی ورگے شعری محاسن اوہناں دی
 نعت نگاری نوں ہر طرحاں دے قارئین لئی پسندیدہ بناندے نہیں۔ اوہناں دی نعت وچ
 حضور اکرم ﷺ دے نال شیفتگی، آپ دے پیغام مبارک تے منصب نبوت نال گہری
 عقیدت تے آپ دے فضائل حمیدہ دے ذکر دے نال جہڑا موضوع زیادہ نمایاں اے اوہ
 پاکستان نال محبت اے۔ فیضان نے سرکار دو عالم ﷺ دی نعت مبارک دے حوالے نال وطن
 عزیز لئی امن و امان، خیر تے برکت تلاش کیتی اے تے ایہدے روشن مستقبل دے خوبیاں
 وچ آپ دے پاک نام دی برکت نال رنگ بھرے نہیں۔ امید اے اوہناں دی نعت دا پہلا
 مجموعہ نعت دوست قاریاں دے ذہناں نوں روشن کرے گا تے اوہناں دے دلاں نوں انج ای
 گرمائے گا جیویں اوہناں دی خوش الحانی مھلاں نوں گرمادندی اے۔

مدحت دا ایہ اعجاز مبارک ہووے

ایہ لحن، ایہ آواز مبارک ہووے

الفاظ اچ بھر دتی اے حب سینے دی

فیضان! ایہ انداز مبارک ہووے

ڈاکٹر عصمت اللہ زاہد

نعت دے گلستان دی اک بہت وڈی خوبی ایہ اے کہ ایہدی بہار نہ کدی خزاں رسیدہ ہوئی اے تے نہ ای ہوسکدی اے۔ ایس باغ دے ون سوتے پھل وکھری وکھری دکھتے دکھتے وکھو دکھ خوشبور کھن دے باوجود اپنے اندر ایکتا دا اوہ من موہنا رنگ روپ وی رکھدے نیں جیہڑا عشق رسول ﷺ دی دین اے۔ نوجوان نعت خوان فیض رسول فیضان نے محبت رسول چ ڈب کے عقیدت دا جہڑا سفر طے کیتا اے اوس دے ”فیضان“ نے ایہنوں شاعر بنا دتا اے تے آج اک قلبوت وچ دو شخصیتاں (شاعر تے نعت خواں) دا مالک ”فیض رسول فیضان“ آج ہر اوس بندے دی اکھ دا تارا اے جہڑا نعت دے گلستان وچوں پیاردی خوشبو لین لئی آوند اے۔ فیضان نے آج دی ہر مروجہ شعری صنف وچ نعت کہن دا جتن کیتا اے۔ ایہ کہنا تے بہت مشکل اے کہ اوہنے ہر صنف سخن وچ فکر تے فن دے اعلیٰ چراغ روشن کیتے نیں، البتہ اوہدی لگن ویکھ کے ایہہ گل ضرور آکھی جاسکدی اے کہ نعت دے حوالے نال فیضان دا مستقبل یقیناً روشن ہووے گا۔ اوہدیاں نعتاں وچ عقیدت تے محبت دی خوشبو وی اے تے احترام دے مرحلے وی۔ اوہدی خوبصورت آواز وچ نعت سنن دا کجھ ہو راپی سواد اے۔ اللہ

کرے اوہدیاں ایہہ نعتاں سرکار دی بارگاہ وچ قبول ہو جان تے فیضان لئی دین دنیاوی
کامیابی داسب ہون۔

ڈاکٹر حفیظ احمد

نعت کہنا کوئی سوکھی گل نہیں۔ ایہدے لئی تائید ایزدی ہونی لازم قرار دتی
جاسکدی اے کیوں جے اللہ تعالیٰ سب توں پہلا نعت گو آپ اے۔ اوہدی رحمت تے
فضل توں بغیر ایس میدان وچ سرخروئی حاصل نہیں ہوندی۔ پروفیسر فیضان نوں ایہ
نعت ودھیری حاصل ہوئی اے۔ اوہناں دیاں نعتاں وچ جذبیاں دیاں بہت ساریاں
نویکتاواں ایس مجموعے راہیں نظریں اوندیاں نیں۔ دو جے لفظاں وچ اوہناں دے ایس
جذبے نوں عشق رسول داناں وی دتا جاسکدا اے۔ نعت گوئی نوں تلوار تے ٹرناوی آ
کھیا جاندا اے۔ ایس لحاظ نال اوہناں دی نعت وچ جتھے جذبہ وکھالی دیندا اے او تھے
لفظاں دا تقدس تے صاحب نعت د امرتبہ تے مقام وی کدھرے نظراں توں اوہلے
ہویا وکھالی نیں دیندا۔ ایہناں نعتاں دے طفیل خدا اوہناں دے دنیاوی تے اخروی
مرتبے وچ ہو ر زیادہ وادھا کرے۔ آمین

علامہ ابو طاہر عبدالعزیز چشتی

میںوں کتاب ”نعت نگر“ دامطالعہ کرن داموقع ملیااے جنہوں پڑھن نال سادگی، درد سوزتے گداز جیہیاں نعمتاں نصیب ہوندیاں نیں۔ عزیزم پروفیسر فیض رسول فیضان اک پڑھے لکھے نوجوان نیں تے عین توں ای عالماں پیراں تے دانشوراں وچ زندگی گزار رہے نیں جہدے اثرات اوہناں دی تربیت وچ جسمانی تے روحانی سطح تے محسوس کیتے جاسکدے نیں۔ ایس کتاب دے علاوہ وی میں اوہناں دے کافی کلام دامطالعہ کیتااے۔ اوہناں دی سب توں وڈی خوبی ایہ وے پئی اوہ ہر شعر جناب رسالت ﷺ دے عشق، محبت، ادب، حسن تے مقام وچ ڈب کے لکھدے نیں۔ اوہناں داسارا عین تے زندگی داکافی حصہ میرے نال گذریااے۔ سگوں اوہناں دے خاندان نال وی میرا بڑا پرانا تعلق اے تے ملک بھر وچ ہون والے کنیاں جلسیاں وچ نعت خوانی لئی اوہ میرے نال جاندے رہے نیں۔ خاندانی طور تے وی اوہناں نوں اللہ کریم نے عاجزی، نیاز مندی، ادب تے محبت ورگے جوہر خشیش کیتے نیں۔ کافی نعت خواں حضرات اوہناں داکلام سارے پاکستان وچ پڑھدے نیں جنہوں سن کے مجمعے تے وجد طاری ہو جاند اے۔ چونکہ آپ وی خوش الحان نیں تے بڑے قرینے نال نعت سرائی کردے نیں ایس لئی میںوں اوہناں دی آواز دی مٹھاس نال وی بڑی دلچسپی تے محبت اے۔ کالج وچ طالب علماں نوں وی رسول مقبول ﷺ دے عشق تے محبت داپیغام دیندے نیں۔ حالاں کہ اہجے اوہناں دی عمر کوئی اپنی زیادہ نہیں پر فیروں اوہناں دے

غزلیہ تے نعتیہ کلام وچ بڑی بزرگانہ پختگی پائی جان دی اے۔ میرا وہناں نال بڑا پیار محبت اے تے اوہ میرے تربیت یافتہ وی نہیں نالے جدوں کدی میرا دل اداس ہووے تے میں اوہناں نوں بلا کے سرکار ﷺ دی نعت سن کے ہنجو کیرتاں تے میرے دل نوں سکون ملدا اے۔ میرا کوئی جلسہ تے عرس دی کوئی محفل اجیسی نہیں جمدے وچ اوہ شامل نہ ہون۔ اک سفر دے دوران گڈی وچ میں اوہناں نوں کوئی کلام سنان دی فرمائش کیتی تے اوہناں مینوں حضرت خواجہء خواجگان اجمیری علیہ الرحمۃ دی شان وچ ایہ منقبت سنائی۔

کرم فرما معین الدین چشتی   اب آ بھی جا معین الدین چشتی
امیروں کا سہارا مال و دولت   غریبوں کا معین الدین چشتی

اوہناں اپنی ایہ منقبت اپنی خوش الحانی نال پڑھی پئی مینوں وجد ہو گیا۔ سارے سفر وچ میں ایس کلام توں مزالیندار ہیاتے میریاں اکھیاں بھجیاں رہیاں تے میں اوہناں دی لمی حیاتی تے صلاحیتاں وچ وادھے دی دعا کردار ہیا۔ خواجہ غریب نواز علیہ الرحمۃ دی کوئی نہ کوئی منقبت اکثر اوقات میں اوہناں توں سن دار ہناواں۔

سکدیاں اکھیاں نوں ٹھار کملی والیا   سد لے مدینے اک وار کملی والیا

ایہ سادہ نعت وی میں کئی واری اوہناں دی زبانوں سن کے اپنا ایمان تازہ کیتا اے۔ اخیر وچ میں دعا کرناں پئی اللہ کریم جل شانہ اپنے حبیب پاک ﷺ، صحابہ کرام، اہل بیت اطہار علیہم الرضوان تے اولیائے عظام علیہم الرحمۃ دے صدقے اوہناں دی شاعرانہ زبان نوں ہور فصاحت، آواز نوں ہور مٹھاس تے دل نوں ہور درد، سوز تے گداز نال مالامال فرمائے۔ آمین۔

صاحبزادہ محمد محبت اللہ نوری

اللہ رب العزت جل شانہ جہڑیاں بندیاں نوں خصوصی لطف و کرم نال نوازدا اے
 اوہناں نوں اپنے محبوب مکرم ﷺ دی نعت لئی چن لیندا اے۔ ایسے خوش نخت بندیاں وچ
 اک اہم نال دور حاضر دے ابھر دے ہوئے نعت گو تے نعت خوان پروفیسر فیض رسول
 فیضان دالے جنہاں نے اپنی زبان تے قلم نوں سرکار ﷺ دی ثناء واسطے وقف کیتا ہویا اے۔
 محترم فیض رسول فیضان نے محکم وچ ای نعت خوانی دا سلسلہ شروع کر دتا سی تے
 اوہناں نوں اکابر علماء و مشائخ دی موجودگی وچ نعت پڑھن دا اعزاز حاصل ہو چکیا اے۔
 خصوصاً سیدی فقیہ اعظم قدس سرہ العزیز دیاں مجلساں وچ نعت سنان دے کئی موقعے میسر
 آئے نیں۔ حضرت فقیہ اعظم اوہناں دی نعت بڑے شوق نال سن دے سن تے اوہناں نوں
 اپنیاں بے پناہ شفقتاں تے دعاواں نال نواز دے سن۔ ایہو وجہ اے پئی پروفیسر موصوف دا شمار
 آستانہ عالیہ نوریہ دے خاص نعت خواناں وچ ہوندا اے تے جدوں اوہ سیدی فقیہ اعظم دے
 عرس مقدس تے دارالعلوم حنفیہ فریدیہ دے سالانہ اجلاس دے موقعے تے نعت سراہندے
 نیں تے محفل تے رنگ و نور تے وجد و سروردی کیفیت دیکھن والی ہندی اے۔

اوہ اپنے کلام وچ پیرایہ بیان دی ادبی ندرت تے رفعت نوں قائم رکھن دے نال
 نال عوام دے ذوق تے استعداد داوی خیال رکھدے نیں۔ غیر مانوس ترکیباں تے ثقیل الفاظ
 ورتن دی بجائے خوبصورت سادہ تے پر معنی اشعار کہندے نیں تے جدوں عشق و محبت وچ

صلی اللہ علیہ وسلم

ڈٹی ہوئی مسحور کن لے وچ نعت پڑھدے نیں تے سنن والیاں تے وجد طاری ہو جاندا اے تے اوہ سارے 'فیضان ہوراں دے کلام نوں اپنے دل دی آواز سمجھ کے جھوم اٹھدے نیں تے بیخودی تے سرشاری دی کیفیت وچ اپنے آپ نوں حریم مصطفوی ﷺ وچ حاضر تصور کردے نیں۔

فیضان دیاں نعتاں وچ تاثیر دے نال نال فنی پختگی وی بدرجہ اتم پائی جاندی اے۔ اوہناں دے ہاں سوز و گداز وی اے تے بلندی افکار وی، سلاست تے روانی وی اے تے مضموناں دی فراوانی وی، شوکت الفاظ وی اے تے رعنائی خیال وی، بندش دی چستی وی اے تے طرز ادا دی بیساختگی وی، غرض اوہناں دی نعت وچ عقیدت دے چمن کھڑے ہوئے نیں تے محبت و شیفنگی دے گلزار مہک رہے نیں۔

اردو تے پنجابی نعت گوئی تے اکو جیسی مہارت رکھن والا ایہ بلند معیار نوجوان شاعر خراج تحسین تے مبارکباد دا حقدار اے کہ اوہ نقش کفِ حسان رضی اللہ عنہ نوں خضر راہ بنا کے جادہ عشق و محبت تے گامزن اے تے ایسراں "فیضان رسول ﷺ" توں فیضیاب ہو کے اسمِ باسمی نظر اوند اے۔

میری دعا اے پی اللہ تعالیٰ جل شانہ اوہناں نوں لمی حیاتی عطا کرے تے اوہناں دا "نعت نگر" سرکار رسالت ﷺ دی بارگاہ وچ مقبول ہو جاوے۔ آمین۔

پروفیسر محمد عبداللہ جمال

عزیز القدر پروفیسر فیض رسول فیضان نون اللہ جل شانہ نے بڑیاں خوبیاں نال نوازیا ہویا اے۔ اوہ طالب علمی دے دناں توں ای نعت کہہ رہے نیں تے خوب کہہ رہے نیں۔ اردو تے پنجابی دوواں وچ اکو جیسی مہارت حاصل اے۔ اصل وچ نعت اجیسی صنف شاعری اے پئی جتھے عقیدت تے محبت ای سند قرار پاندی اے۔ جناب رسول اکرم ﷺ دی ذات والا صفات آپ دے محاسن جلیلہ تے اخلاق حسنہ دا تذکار سوکھا کم نہیں۔ اسلوب بیان دے تقاضے ای ایہتھے کجھ ہور نیں تے اوہناں توں عمدہ بر آہونا ہر کسے دے وس دی گل نہیں کیوں ہے۔

کیا فکر کی جولانی کیا عرض ہنر مندی
توصیف پیمبر ﷺ ہے توفیق خداوندی

پروفیسر صاحب موصوف خوش نصیب نیں کہ اوہناں نوں ایہ ملکہ حاصل اے پئی اوہ نعت دیاں باریکیاں توں آگاہ نیں۔ چنانچہ اوہ جذبات دی عکاسی تے وار فنگی دے نال نال احتیاط نوں وی لازم جان دے نیں۔ نعت کہنا مکہندے نیں پئی تلوار دی دھارتے ٹرن دے مترادف اے۔ ذرا بے احتیاطی ہوئی تے معاملہ چوپٹ ہو گیا۔ ایہ امر اطمینان بخش اے پئی آپ ﷺ دے حضور وچ پروفیسر صاحب دے دل و دماغ دونوں جناب رسالتآب ﷺ دی عظمت تے مرتبے دا خوب احساس رکھدے نیں۔ حالانکہ آنحضرت ﷺ دی

عظمت تے مرتبے دا پورا ادراک کسے دے وی وس وی گل نہیں۔ غالب نے کیا خوب کہا
اے۔

غالب ثنائے خواجہ صلی اللہ علیہ وسلم بہ یزداں گدا محیم

کآں ذات پاک مرتبہ دان محمد صلی اللہ علیہ وسلم است

عزیز گرامی دے بارے ایہ کہنا وی ضروری معلوم ہوندا اے پئی اوہ ہر گز نو آموز
وکھالی نہیں دیندے۔ اوہناں دے کلام دی پختگی اوہناں نوں نعت کہن والیاں وچ بلند مقام
عطا کر دی اے۔ ہاں! نو عمری وچ ایہ غیر مترقبہ نعمت اے تے نالے ”ایں سعادت بزور بازو
نیست“ والی گل اوہناں تے خوب صادق اوندی اے۔

چیدہ چیدہ شعر ملاحظہ فرمایا جے۔

ثنا کملی والے دی کر دے نیں سارے نبی وی ملک وی بھر وی خدا وی

عارضی اے جہان دی ہر شے مستقل اے دوام آقا دا

اوہ اکھ وی حسن اوہدی نظر وی جمال اے

جس اکھ نوں جگمگاندی اے سیرت حضور دی

کے چیز دی وی نہ رہی تھوڑ اوہنوں عطا جس نوں ہوئی محبت نبی دی

جدوی میں نعت لکھناں دو جگ دے پیشوا دی

وسدی اے نور بن کے رحمت مرے خدا دی

0

چھڑے جدوں وی مدینے دی بات انج لگے
جویں مدینیوں دل نون پیام اوندا اے

○

جد سرکار صفاتے چڑھ کے حق دا ہوکا دتا
جاگی غفلت ماری خلقت اگھڑے چارے پاسے
جد فیضان! مدینے والا جن معراج نون چلیا
بھاویں ٹھیری رات سی فروی چمکے چارے پاسے

قارئین کرام نون نخولی اندازہ ہو گیا ہووے گا پئی بحیثیت نعت گو، پروفیسر موصوف
کس مرتبے تے فائز نہیں! ماشاء اللہ! دعا اے پئی نعت گوئی دا ایہ سلسلہ جاری و ساری رہوے تے
اوہناں لئی توشہ آخرت ثابت ہووے۔ آمین۔

☆☆☆☆☆

پروفیسر محمد اقبال جاوید

لفظ ”فیض“ وچ لبالب ہو کے بہہ نکلن دا مفہوم پایا جاندا اے تے فیض، مستحق تک نخولی
پہنچ جاوے تے اوہنوں ”فیضان“ کہندے نیں جد کہ ”فیاضی“ توں مراد ایہ دے پئی دیون والا اینا
دے دے پئی دامن دی تنگی دا احساس شدید تر ہو جاوے۔ گویا لطف جمال دے ہتھاپے کمال تے
پہنچ کے نوازن دادو جاناں فیض تے فیضان اے۔

حق ایہ دے پئی لطف و کرم نہ کے دی اطاعت و بکھدا اے تے نہ معصیت ایہدا کم تے

بس نوازنا اے تے ایس نوازش دے بغیر ہر انسانی کوشش بے توفیق رہندی کردی اے۔
 حب رسول ﷺ تے توصیف رسول ﷺ ایسے توفیق و نوازش دادل آویز ثمر نہیں۔
 شعر و ادب بھی، آہ و فغاں بھی ہے ان کا فیض
 پیش حضور ﷺ اپنی متاعِ ہنر کریں !

”نعت نگر“ دے لفظ لفظ و ج ایسو فیض جھلکد اے تے ایسی فیضان جھلکد اے تے انج
 پروفیسر فیض رسول فیضان لئی لازم ہو جاندا اے پئی اوہ سراپا سپاس بنے رہن کہ شکر نعمتاں نوں
 ودھاندا اے تے فخر مٹاندا اے۔ نعت گوئی دا شرف مل جاوے تے سب توں وڈی احتیاط ایسواے
 پئی ایس شرف نوں سراسر محبوب دئی عطا کجھیا جاوے تے اپنی تعریف سنن تے شان توں کلیتاً چھیا
 جاوے کہ ایس میدان نیاز و نواز و ج انکسار ای سب نالوں وڈا افتخار اے۔

کلك ثنا کو نور کی موجوں میں رکھ دیا
 یعنی گداز عشق کو ہونٹوں میں رکھ دیا
 کتنا کرم کیا ہے خدائے رحیم نے
 ان کی ثنا کو ڈوبتی سانسوں میں رکھ دیا

☆☆☆☆☆

پروفیسر سید منصور احمد خالد

نعت خوانی ہووے بھادیں نعت گوئی توفیق خداوندی دے بغیر ممکن نہیں۔ فیض
 الرسول فیضان خوش قسمت اے جے اوہدی پرورش نعت خوانی دی چھتر چھاویں ہوئی اے۔

اللہ پاک نے اوہنوں عوامی مقبولیت نال وی نوازیاءے۔ اوہنوں مھلاں دے وچ بڑی چاہت
نال بلایاتے بڑے چاء نال سنیا جاندا اے۔ سچ اے۔

ایں سعادت بزور بازو نیست

تانه عشم خدائے عشمده

فیضان دی ایہدے علاوہ وی اک حیثیت اے پچھلے کچھ سالوں وچ جنہاں لوکاں
نے نعت گوئی دے میدان وچ قدم رکھیا اے فیضان وی اوہناں وچ شامل اے۔ پر فیضان دی
نعت گوئی خواصاں تے عاموں دوواں طبقیاں وچ برابر پسند کیتی جاندی اے۔ جس طرح
اوہنے نعت خواناں وچ اپنا اک خاص تے منفرد مقام بنا لیا اے امید کیتی جاندی اے کہ نعت
گوئی وچ وی اوہ اپنی انفرادیت دے جھنڈے گڈن وچ کامیاب ہو جائے گا۔ اوہدی شاعری
ایسے گل دی گواہی دیندی اے کہ اوہ مستقبل دا اک نو یکلالتے قابل قدر نعت گو قرار پائے گا۔
فیضان ایس لحاظ نال سعادت مند اے جے اوہنوں نعت خوانی تے نعت گوئی واسطے اپنی حیاتی
وقف کرن دی توفیق ملی۔ سانوں آس اے کہ اوہدی ایہ سفر نت نویاں کامیابیاں نال جاری تے
ساری رہوے گا۔

☆☆☆☆☆

پروفیسر غلام رسول عدیم

دونہاں جہاناں دے مکھی تے سارے سنسار دے وڈیرے ﷺ دیاں شاناں کن
گوچرے نہیں۔ کوئی بندہ پورا اٹل لاکے اپنی ساری ودیا نال اوس بندر سوہنے دی صورت تے سیرت

صدی اللہ علیہ وسلم

دیاں وڈیاں کر دیکھے اپنے آپ نوں تھکيا تھکيا تے اوہدیاں شانوں اچا اچا پائے گا۔ کیوں جے اوہدے تھلن والے آپ اوہدیاں صفتاں شادواں تے وڈیاں دے پزل تھہ دتے نیں سکھہ امائی والال 'جہہ اپوری رتھہ اا کے وی اوہدی قدر پچھان سکے۔ بڑے بڑیاں و دیاواناں نے بڑے بڑے سچے تے تھکھے اکھراں وچ اوس من موہن دی پریت دے گن گائے پر اوہ ایہناں دے ماڑے دہڑے اکھراں توں فیروی و دھ ای لکھیا۔ پئی و پئی تے مڈھلی گلی اہہ دے پئی جنہوں اوس میت دی پیت دا جڈ اوڈا پھٹ لگائے اوہ اوہد اوہناں ای مستانہ اے۔

ایہ کھیزہ مقدر اں دی اے پئی کچھ نصیبہ وراں دے ہتھ کویتہ را قلم آ گیا اے۔ جے اوہناں ایس قلم نوں مکی مدنی سر کار ﷺ دیاں تانگھاں امنگاں تے ترنگاں لئی ورتیا اے تے میں سمجھناواں پئی اوہناں تے پالتھار دا خاص ای کرم اے۔ ایہناں کرماں والیاں وچوں فیض رسول فیضان ہو ری وی نہیں۔ اوہناں تے سارے جگ دی سرکار دانویکھا فیضان اے پئی اک پاسے تے اوہ سرکار دی نعت دے سچے موتی و نڈ دے نہیں تے دو جے پاسے اپنی من کھجویں تے جی تر پھاؤنی سر وچ ایسا سماں تھہ دیندے نہیں پئی سنن والے اپنے اندر جھاتی مار کے سوچن لگ پیندے نہیں پئی ایہ گلاں فیضان دے لوں لوں وچوں نکل رہیاں نہیں۔

میں اوہناں دی پنجالی نعتیہ کویتا دی ونگی چکھی تے ڈاہڈا سواد پایا۔ ایہ کسے کسے دے لیکھ ہوندے نہیں پئی اوہ دلوں جانوں وی کملی والے دامستانہ ہووے تے چار چو فیروں وی روشنیاں و نڈے تے رس گھولے۔ فیضان مدنی جن ﷺ دے وچھوڑے دا جھیرا چھیر دا اے تے دل وچ اک ہوک اٹھدی اے تے لوں لوں اک جھر جھری نال کنب اٹھدے اوہ بڑی سدھرتاں آہندے۔

جدوں سرکار دار و ضہ دے گا   نظر نوں اس گھڑی دی آرزو اے

حب تا نگھ وی مدینے دی اے دیس نالوں ودھ

پیار دل چ فیضان جی وطن دا ای نہیں

فیضان ہوراں نے آپ ﷺ ہوراں دی پاک پوتر حیاتی دے لے لے قصے دودو حرفی

اکھراں وچ سمودتے نہیں تے سوچ وچا ریاں راہواں وچ اوہ دیوے بال دتے نہیں پئی جیوں جیوں
پڑھدے جائیے نویں ای لورے آؤندے جانڈے نہیں۔

خیر، حسن، صبر، ہمدگی

ساری زندگی حضور ﷺ دی

○

ڈبا سورج وی مڑ دا اے اوہدے کمن تے

آقا والی بس فلکاں دے چن دا ای نہیں

ساڈے شاعر نے بڑی سادی تے سدھی ماں بولی وچ اجیہے ہیرے پرودتے نہیں پئی

ایہناں دی چمک تے جھمک پاروں انھیاں اکھاں وی سو جا کھیاں ہو جانڈیاں نہیں۔ جدوں اوہ

مدینے پاک دی گل چھیڑدے نہیں تے اوہناں دا وال وال نہال ہو جانڈا اے تے انج لگدا اے

جو یں اوہناں دے اندر دی ڈونگھی تے نگھی سک ہو ٹھاں تے آکے ہر پاسے خوشیاں تے

خوشبو وال و نڈن لگ پئی اے۔

میں سمجھنا وال پئی فیضان ہوراں دا شعر وی نو یکلّا اے تے سُروی اچرج اے ایہ

گھرو جے ایسے ای ڈگرتے لکیر تے کچھ سال چلدا رہیا تے اوہدیاں گلاں وچ بڑا ای رس تے

اوہدی کویتا وچ بڑا ای چس آجائے گا۔

میری پاک سر جنہاراگے بیسنتی اے پئی فیضان دے دل وچ کملی والے دی
پریت دا بھانبر چدار ہے تے اوہ ایس سیک نال لوکاں نوں نگھاں پچاند ار ہے۔

☆☆☆☆☆

صاحبزادہ شبیر کمال عباسی

فیض رسول فیضان دے نال توں ٹر کے ”نعت نگر“ تیر فیض ای فیض اے، کرم
ای کرم اے تے عطا ای عطا اے۔
ایہ فیض رساں کون اے؟
تے ایہ فیض کیویں ہتھ آوند اے؟

”نعت نگر“ دے شعر ال وچ ایس دا اظہار کجھ انج ملدا اے۔

فیضان مری کیہ ہستی اے، مکی مدنی دی نعت کہواں
اوہ آپ ای کرم فرماندے نیں، میں جنہاں دا اکھواناواں
کرم نبی دا اے فیضان رب دی سونہ سارا
خیال وچ مرے جنا کلام اوند اے

”نعت نگر“ فیض رسول فیضان اے مکی مدنی آقا ﷺ دا فیض اے، کرم اے تے عطا اے۔ دعا
اے سچے جذبے قبول ہوندے رہن۔ سچی عقیدت منظور ہندی رہوے۔ حرف حرف چن
چن نعت ہندی رہوے تے دو جہاناں دے فیض بخش مولادے فیض نال نعت نگر سجد

☆☆☆☆☆

رہوے۔

اسیر عابد

فیض رسول فیضان دالعتیہ مجموعہ ”نعت نگر“ کئی صنفوں دے محلاں دانگر
 اے۔ فیضان اک نوجوان شاعر اے جیہدیاں پنچے حساں جوان تے توانا نیں۔ ایہنے اپنے
 پنچ حواس نوں ”با محمد ﷺ ہو شیار“ دی چتاؤنی ساہویں رکھدیاں ورتیا اے۔ ایسے
 کر کے پنچے حواس اوہدی نعتیہ شاعری وچ انج رچے ہوئے نیں جے نعتاں دی زیارت
 کردیاں ای اکیاں ٹھر جانڈیاں نیں تے پڑھدیاں زبان تے جنتی میویاں دے ذائقے کھلر
 جانڈے نیں۔ جے فیض رسول فیضان کولوں خوش الحانی نال نعت سن لیے تے سماعتاں
 کھنڈ مشری ہو جانڈیاں نیں۔ جے نعتاں نوں وضو کر کے مس کرے تے انج لگدا اے
 جیویں روضے پاک دی جالی چم لئی ہووے۔ ایس نعتیہ صحیفے دے ورقے تھلڈے جاؤ
 تے مہکاں دے بے تہاڈے دماغ نوں معطر کر دے جان گے۔ جو یں میں عرض کیتا اے
 جے فیض رسول فیضان اک نوجوان شاعر اے اوہدا عشق وی جوانی چڑھیا اے تے جوانی
 وچ ای اوہنوں ایہ عشق اوس ذات پاک نال ہو یا اے جیہدی رب تعالیٰ دی محبوب اے
 ایس اتھرے عشق نال وی اوہ توحید تے رسالت دے فرق دی باریک دھارتوں بچے
 کھبے ڈولیوں بغیر انج لنگھ گیا اے جو یں مومن پلصراطوں لنگھ جان گے۔ میں شاعر نوں
 ایس کامیابی تے ڈھیر مبارکاں تے شابشاں دیناں تے دعا کرناں جے اوہدے ایہ نعتیہ
 نغمے بارگاہ رسالت وچ مقبول تے منظور ہون۔ آمین۔

☆☆☆☆☆☆

سلیم اختر فارانی

زیر نظر کتاب "نعت نگر" جناب پروفیسر فیض رسول فیضان دہلی نعت پر اگامے ہمراہ پنجابی زبان وچ لکھیا گیا اے۔ فیضان دہلی اشعار گو جرنوالہ دے نامور شعرا اے کرام وچ ہوندا اے۔ رسول محترم سیدنا محمد رسول اللہ ﷺ نال اوہناں دی والمانہ عقیدت تے محبت و اعجاز اے پئی اوہ حضور ﷺ دی سیرت نگاری بڑے ای خوبصورت انداز وچ کردے نیں۔ جذبے دی فراوانی تے حب نبی ﷺ نے اوہناں دے شعراں نوں دو آتش بنا دتا اے جہدے پڑھن تے سنن والیاں دے دلاں وچ اتر جاندا اے نیں۔ پنجابی زبان دی روایتی دلکشی تے محاسن قاری تے گہرا اثر چھڈ دی اے۔ "نعت نگر" عقیدت تے محبت دے پھلاں دیاں خوشبوواں نال پڑھن والیاں دے مشام قلب و جاں نوں معطر کر دیندا اے۔

فیضان ہوراں نے پنجابی زبان دی ہر صنف سخن وچ نعت کہی اے تے ایس طرحاں اوہناں نے اک قادر الکلام شاعر ہون دا ثبوت فراہم کیتا اے۔ اردو زبان وچ وی اوہناں دی نعتیہ نگارش اپنا جواب نہیں رکھدی۔ اوہ میری طرح ہر صغیر پاک و ہند دے نامور شاعر جناب حفیظ تائب دے بڑے عقیدت مند نیں۔ جناب تائب دے نعتیہ کلام اک نور منارہ اے جہدے راہیں نعت نبی دیاں روشن کرناں دل تے دماغ نوں منور کر دیاں رہندیاں نیں۔ اوہناں توں کسب فیض بڑی ای خوش نصیبی دی گل اے۔

پروفیسر فیضان عشق رسول ﷺ دے ایسے چشمے توں فیض یاب نیں۔ اوہ ہمیشہ نعت کہندے نیں تے خوب کہندے نیں۔ اوہناں دیاں نعتاں شاعری دیاں سکھ خوبیاں نال مزین ہون دیاں نیں جنہاں وچ سوز دے نال دل دا گداز وی شامل ہوندا اے۔ جدوں کدی اوہ ترنم نال نعت سرا ہوندے نیں تے محفل تے اک کیف طاری ہو جاندا اے۔

”نعت نگر“ دے چھین توں بعد اوہناں دے اردو نعتیہ کلام دی اشاعت وی نعتیہ شاعری وچ پیش بہا اضافہ ہووے گی اردو زبان وچ وی اوہناں د نعتیہ اسلوب بیان عصر حاضر دی نمائندگی کردا نظر اوندالے۔

آخر وچ میں اللہ جل شانہ اگے دعا گو آں پئی اوہ اوہناں نوں تے نالے مینوں وی اپنے پاک نبی ﷺ دیاں محبتاں رحمتاں تے شفا عتماں نال سر فراز فرمائے۔ آمین۔

جمیل احمد پال

نعت گوئی اک اجیہا عمل اے جہڑا او دوں تک ممکن نہیں ہو سکدا جدوں تیکر رب ولوں توفیق نہ عطا ہووے۔ فیر اجیہی نعت لکھنا جہڑی صرف لفظاں دی بازی گری دی جائے جذبات تے عقیدت دے رس نال وی بھر پور ہووے اوہ تاں ”توفیق“ دے بغیر ممکن ای نہیں۔

پروفیسر فیض رسول فیضان اوہناں نوں جو اتناں وچوں میں جنہاں نوں رب تعالیٰ نے مڈھوں ایس گل دی توفیق بخشی اے۔ اوہناں دیاں نعتاں دا پر اگا ویکھ کے احساس ہوندا اے کہ اوہناں دے سینے وچ رب دے پیارے رسول ﷺ نوں انتاں دا پیار کرن والا دل دھڑکدا پیا اے۔ جو میں محبوب نال پیار دا اظہار کرن دے ون سونے رنگ ہوندے نہیں اوویں ای فیضان ہوراں ون سونیاں بحر ال تے رنگ برنگیاں صنفناں راہیں رب دے پیارے ﷺ نوں خراج عقیدت پیش کیتا اے۔ انج سمجھو کہ اوہناں نے ”نعت نگر“ نوں رنگ برنگے

خوشبوئی پھلاں داک گلدستہ بنا دتائے۔ ایس مجموعے وچ نعتیہ بولیاں دی نیں تے مایے وی ہائیکو وی نیں 'قطعات تے رباعیاں وی' نعتیہ غزلاں داتال شمار ای نیں۔

ایہناں نعتاں وچ ورتیاں بحر ال وچ وی سانوں بڑی ون سونتا وکھالی دیندی اے۔ معروف بحر ال وچوں شاید ای کوئی اجسی ہووے جمدے وچ اوہناں نے طبع آزمائی نیں کیتی۔ مختصر ہوون یاں طویل بحر ال ہر اک وچ اپنے فن تے اپنی عقیدت دا بھر وال اظہار کرن وچ بڑے کامیاب رہے نیں۔ مینوں یقین اے کہ "نعت نگر" پنجابی نعت وچ اک بھر وال وادھا ہون پاروں پنجابی پڑھنہار ال وچ لمے چر تک چیتے رکھیا جاوے گا۔

جتنے تک ایس کتاب دی اگے "قبولیت" دا تعلق اے ایس مجموعے دا سونے رنگ روپ نال چھپنا ای ایس گل دی دلیل اے کہ پھلاں دی ایس ڈالی نوں قبولیت دا درجہ مل گیا اے۔

غلام مصطفیٰ بسمل

مدنی من ٹھار ﷺ دی نعت لکھن واسطے رسمی محبت تے عقیدت دی تھاں اندرو اندری سلگنا، مجبوری دی تڑپ نوں اپنے انگ انگ دی پیڑ بنا لینا، روح دیاں ڈوگھیاں وچوں ابھرن والی پیار حدیث، سچے حرفاں دی لو، سک دیاں روحاں دے سیک، اکھر اکھر اتھر ووال دے استعارے، ورق ورق سانجھ دے لشکارے، راتاں دے پچھلے پہراں وچ حضور ﷺ دیاں یاداں دے سفر وچ گم رہن تے عطاواں دی محتاجی ہوندی اے جنہوں عشق دی معراج کہیا جاندا اے۔

فیض رسول فیضان ہو راں اپنیاں نعتاں راہیں اک اجیہے ”نعت نگر“ نوں سامنے
 لیاند اے جمدے وچ بھجیاں پکاں اتے کنبدے اتھر وواں دے سجدے تار اتار اتاں دے
 جگراتے ’روح دے شہریاں گلاب رُتاں‘ و وظیفہ کردیاں سوچاں، ’صلی پاندیاں التجاواں‘
 دروداں دی ڈالی ’مجت دی ست رنگی پیگھ‘ سبز رتاں دی ثنا ’اکھراں دے گل نوری بانے پوان
 دی ایل‘ سفنیاں وچ حضورِ دی تانگھ ’گنبد خضریٰ نوں ویکھ کے اکھیاں ٹھارن دی سدھر‘
 سک دی تسبیح‘ سنہری جالیاں نوں چمن دی آرزو ’مدینے شریف وچ ساہواں دے پورے
 ہو جان پاروں حضور ﷺ دی ہمسائیگی دی التجا نے اپنے اتھر وواں نوں عنانی رنگن دے کے
 ایس نعت نگر نوں کہکشاں بنا دتا اے۔

فیضان ہو راں دے ایس ”نعت نگر“ وچ نعتیہ غزلاں ’ماہیے‘ بولیاں ’قطعے‘
 رباعیاں ’گیت‘ ہائیکو توں وکھ اک قصیدہ وی شامل اے۔ عشق دیاں نہہاں تے اسرن والے
 ایس نور محل وچ حضور دے عشق وچ بھجے ہوئے لہجے دی سرشاری تے تازگی ساڈے من
 تے روحاں نوں تھار رہی اے۔ نعت کہن لہنی فنی پھیائی ’ہنر مندی محتاط رویے دے نال نال
 عشق دی وجد آفریں کیفیت ضروری اے۔ ایہناں نعتاں وچ فنی تقاضیاں توں وکھ سچے
 حرفاں ’کھرے احساساں تے نگھے عشق دا اظہار روح نوں نکھار دالے۔ روایت دے گوزھے
 سانگے دے باوجود اوہناں اسلوب دی اک دکھری راہ اپنائی اے جمدے وچ اک نواں طرز
 احساس ڈلھکاں ماردا دکھائی دیندا اے۔ اخیر وچ نعتیہ قصیدہ مستقبل قریب وچ اوہناں دے
 وڈے قصیدہ گوہن دی گواہی دیندا اے۔ ایس قصیدے وچ خالص ذاتی شعور دی عکاسی

لسندی اے۔

عالمی سطح تے ملت اسلامیہ اج جہڑے گھیراں وچ پھسی ہوئی اے حضور نبی کریم ﷺ دی ذات ایس جس بھرے ماحول وچ جیریاں ہو اواں داہلاتے کرم داک مہربان سائبان اے اوہناں دی رحمت دی طلب ایہہ ماحول وچ ہو روو دھ جانندی اے۔ رب سچا فیضان ہو راں دے ایس ”نعت نگر“ نوں قبولیت بخشے۔ آمین۔

الحاج عبدالستار نیازی

میں فیضان نوں اوہناں دے مچن توں جاننا واں۔ اکثر مھلاں وچ نعت پڑھدے نظر اوندے سن۔ پڑھن دا انداز خوب ہوندا اسی جہڑا سنن والیاں دے دل وچ اتر جاندا اسی۔ چنگے توں چنگا نعتیہ مضمون پڑھن دے شوق وچ اوہناں نے آپ وی لکھنا شروع کر دتا تے اج ”نعت نگر“ لے کے ساڈے سامنے اک شاعر دی حیثیت نال موجود نہیں۔ ایس کتاب وچ فیضان ہو راں نے شاعری دیاں تقریباً ساریاں صنفیاں نوں نعت لئی استعمال کیتا اے جو اپنی تھان تے اک جدت اے۔ اوہناں دی ”نعت نگر“ دی مقبولیت دا ایہ عالم اے پئی ایہدیاں اکثر چیزاں چھپن توں پہلاں ای نگر نگر پہنچ چیاں نہیں۔ اوہناں دی شاعری بڑی چنگی اے۔ سوچ بڑی اعلیٰ تے ستھری اے تاں ای ”نعت نگر“ دا مطالعہ اک نویں تازگی دا احساس بخشد اے۔

نعت کہنا اپنے وس دی گل نہیں ہوندی سگوں اللہ رسول ﷺ دی کرم
 نوازی نال ایہ سلسلہ پایہ تکمیل تک پہنچد اے نالے میرا ایہ ایمان اے پئی۔
 جو اصول شرع کا پابند رہ سکتا نہیں
 وہ محمد مصطفیٰ کی نعت کہہ سکتا نہیں
 ایس حوالے نال وی جدوں اسیں ”نعت نگر“ تے جہات پانے آں تے
 سانوں جگہ جگہ ”فیضان رسول ﷺ“ دیاں جھلکیاں وکھالی دیندیاں نہیں۔
 میری دعا اے پئی ”نعت نگر“ جناب فیضان نوں اوس نگر تک لے جاوے
 جس نگر تک جان دی ہر عاشق رسول ﷺ آرزو رکھد اے تے ایہ ”نعت نگر“ محشر نگر
 وچ شاعر دی بخشش دا وسیلہ بن جاوے۔ آمین۔

عبدالغنی تائب

”نعت نگر“ پروفیسر فیض رسول فیضان دا پہلا نعتیہ پرآگہ اے، جہدے وچ اوہناں
 نے مدنی کریم آقا ﷺ دی وڈیائی اس نگھے تے نوکھے جج نال کیتی اے کہ اک پاسے شعری
 خوبیاں دے جائکارا تے صنائع بدائع توں واقف کار اوہناں دی فن نال چنگی بھلی جائکاری دا پتہ
 چلدا اے تے دوجے پاسے کل جہاناں دے سردار احمد مختار ﷺ نال ڈونگھی عقیدت تے

صدی اللہ علیہ وسابہ

گجھی محبت وار فنگیء شوق دے شوہ وچ چھلاں مار دی وکھالی دیندی اے۔ پروفیسر فیض رسول فیضان نوں نعت لکھن دے نال نال سر نال نعت پڑھن دا بیج وی اے تے قدرت دی ایس دین نے سونے تے سہاگے دا کم کیتا اے۔ ”نعت نگر“ وچ شاعری دیاں سبھے کھیراں مثلاً نعتیہ غزل، نعتیہ گیت، نعتیہ چومصرعے، نعتیہ ہائیکو، نعتیہ ماہیے، نعتیہ قطعے، نعتیہ رباعیاں، نعتیہ بولیاں تے نعتیہ قصیدے دے نمونے مل دے نیں۔

پروفیسر فیض رسول فیضان نے ”نعت نگر“ وچ جتھے سرکار ﷺ نال عقیدت دا اظہار کیتا اے او تھے ذاتی غم، حضور پاک ﷺ دی امت دے سگھنے درد تے اپنیاں مجھوریاں دے دکھاں وچ اوہناں دیاں اکھاں چوں ٹپکن والے اتھر و قلم دی نوک توں بھرویں سوزگداز لے کے شوق و عقیدت دے سناہی بن کے نکدے نیں۔ فیض الرسول فیضان دا شمار اردو تے پنجابی ادب دے پکے پیڈے گھرو تے اچ اچیرے نعت لکھاری شاعر ال وچ ہوندا اے۔ اوہناں دیاں لکھیاں ہوئیاں نعتاں وچ غزل دی باشنا عشق و عقیدت دی سچی اڑان دے ہونڈیاں سونڈیاں شریعت دے سچے اصولاں دی قیدن نظر آؤندی اے۔ کچھ بھیاں بحر ال وچ نعتاں اوہناں دے سہل ممتنع اتے ماہر انہ پیو بیچ دا پتہ دیندیاں نیں۔ آس اے پی پروفیسر فیضان دا پہلا پنجابی نعتیہ مجموعہ ”نعت نگر“ دل دی ہنیر نگری وچ ایمان دے نور دیاں اجیہیاں لاناں مارے گا کہ جنہوں زمانے دی مخالف ہو اکدے وی جھانہ سکے۔

☆☆☆☆☆

سجاد مرزا

پروفیسر فیض رسول فیضان خوش آواز نعت خوان ای نہیں بلکہ پکا پیڈ اشاعر
 وی اے۔ اوس نے ”نعت نگر“ نوں اپنی محبت، عقیدت تے خلوص دے پھلاں نال
 سجایا اے۔ اوس نے رنگارنگ ہیئتیاں راہیں نعت دے کھیتڑ وچ واہا کیتا اے۔ غزل
 رنگ، نظم رنگ، گیت رنگ، ماہیارنگ، یولیاں، قطعے، رباعیاں، قصیدہ تے نعتیہ ثلاثیاں
 اپنے سوہنے تے سچ جے انگ تے ڈھنگ نال لکھیاں گئیاں نیں کہ جہڑیاں دلاں نوں
 تذبذب لیدیاں نیں۔

نعت لکھنا ہر شاعر دے وس داکم نہیں۔ ایہہ تاں اللہ تعالیٰ دے خاص کرم
 تے دربار رسالت توں منظوری دے بغیر نہیں ہو سکدا۔ نعت لکھن والے اللہ تعالیٰ تے
 اوس دے پیارے محبوب ﷺ دے مقرب ہو جان دے نیں۔ پروفیسر فیض رسول
 فیضان وی اوہناں خوش قسمت شاعراں دی ڈھانی وچ شامل اے جنہاں اتے کرم دی
 نظر ہوئی اے۔

فیض رسول فیضان لفظاں دی ورتوں دا جانو اے۔ اوہدیاں نعتاں وچ لفظاں
 دی سندر تاتے کو ملتا دے نگینے ڈھکاں مار دے نیں، جہڑے راگ تے راگنیاں وچ ڈھل
 کے دلاں وچ ڈیرا جمالین گے۔ ”نعت نگر“ نعت دے عاشقاں لئی اک املا تحفہ اے۔

سانوں پنجابی مجموعے توں بعد فیض رسول فیضان دے اردو نعتیہ مجموعے دی اڈیک
رہوے گی۔

محمد اقبال نجمی

”نعت نگر“ پنجابی نعت وچ اک بھر وال تے نو یکلاد اداھا اے۔ فیض رسول فیضان
دی نعت پڑھ کے دل مسرور تے روح شاداب ہوندی اے۔ سرکار مدینہ صلی اللہ علیہ وسلم دی محبت تے
عشق دے گلزار وچ رہ کے فیضان ہو رال نعت دے جہڑے پھل سجائے نیں اوہناں دے
رنگ من موہنے تے اوہناں دی خشبو مسحور کرن والی اے۔

فیض رسول فیضان ہو رال دیاں نعتاں وچ سانوں جذب تے مستی دی اک خاص
فضا ملدی اے۔ اوہناں دا اسلوب سوہنائے عقیدت بھریا اے اوہناں دے اظہار وچ جدت
خیال تے فکر وچ ندرت اے جس پاروں اوہناں دی نعت سلاست تے تاثیر نال مالامال ہوئی
اے۔

فیضان ہو ریں اپنی نعت وچ حضور رحمت عالم صلی اللہ علیہ وسلم دے نورانی و صفاں دا بیان
بڑے پاکیزہ تے سوہنے ڈھنگ نال کردے نیں ایہدے نال نال اوہناں حضور صلی اللہ علیہ وسلم دی بارگاہ
اقدس وچ اپنیاں محبتاں، عقیدتاں، تاں گھاں تے سدھراں دے جگمگ جگمگ دیوے بالے
نیں جنہاں دے چائن نال نعت نگر وچ سوہنے رنگ کھلر گئے نیں۔

فیض رسول فیضان اجیبہ نعت گو شاعر نہیں جنہاں نوں مولا کریم نے نعت خوانی
دی دولت توں وی نوازیالے اوہ عشق رسول ﷺ جیسی دولت اپنے دامن وچ رکھدے نہیں
اوہناں دادل روشن تے روح محبت وچ بھیجی ہوئی اے ایہو وجہ اے پئی اوہناں دی نعت رسمی
نہیں بلکہ اوس حقیقی فضا وچ رچی ہوئی اے جنہوں اسیں نعت دی خاص فضا آکھ سکے آں تے
جہدے پاروں اوہناں دی نعت وچ سوز، تاثیر، تے عقیدت دے دھنک رنگ ملدے نہیں۔

گوہر قریشی

حضرت مولانا محمد ہدایت اللہ صاحب نے اپنے ایس نور چشم داناں ”فیض رسول“ رکھیا
تے پترنے وڈیاں ہو کے ”فیضان“ تخلص اختیار کیتا۔ ایس طراں پو پتر دی، حضور اکرم ﷺ
نال نسبت واضح ہوندی چلی گئی۔ میرے بزرگ جناب خلیق قریشی مرحوم فرماندے نہیں۔

میں کہاں اور کہاں مرتبہ نعت خلیق

یہ کرم ان کا ہے، آقا مرے لکھواتے ہیں

فیضان دے والد ماجد نے ایہداناں فیض رسول رکھ کے جہڑے تیقن تے شکر دوا

اظہار کیتا سی، میرے ایمان وایقان وی تقاضا کردے نہیں پئی میں اوہدے نعتیہ کلام نوں سرور
انبیاء ﷺ دے فیضان نال ای منسوب کراں۔

ارشاد اقبال ارشد

نبی پاک ﷺ دی نعت آکھن نوں دودھاری تلوار تے ٹرن دے برابر آکھیا جاندا
 اے کیوں جے ہر نعت لکھدیاں اک اک اکھر سوچ سمجھ کے ورتنا پیندا اے۔ ہر ویلے دھڑکا لگا
 رہندا اے کہ کدھرے کوئی اکھر آپ دی شان توں ہولانہ لگ جاوے۔ نعت لکھدیاں سرکار
 انبیاء ﷺ دی شان تے رب کائنات جل شانہ دی ربوبیت وچکار جہڑا پردہ اے اوس دا
 دھیان نعت گو دی منزل نوں ہو روی مشکل بنا دیندا اے۔ پر جدوں کے شاعر تے جماناں
 دے مالک داکرم ہو جاوے، محبوب خدا دی نظر کرم پے جاوے تاں اوہدا قلم اپنے آپ نعتاں
 دے شہکار ایکن لگ پیندا اے۔

پروفیسر فیض رسول فیضان وی اجیہے خوش نصیب شاعراں وچوں نہیں جنہاں
 نعتاں کہیاں نہیں۔ سگوں ”نعت نگر“ پڑھدیاں تھاں تھاں تے ایہ محسوس ہوندا اے کہ
 اوہناں کولوں ایہ نعتاں اکھوائیاں گیاں نہیں۔ ایہ ساریاں نعتاں رملی عطا لگدیاں نہیں۔ ”نعت
 نگر“ توں اک ہو راعزاز ایہ وی ملیا اے کہ ایہ پنجابی نعت دا پہلا پراگہ اے جس وچ صنفاں
 دی اپنی زیادہ رنگارنگی نظر آوندی اے۔ شاعر نے پنجابی دی تقریباً ہر مروجہ صنف وچ نعت
 آکھی اے۔ اوہناں دے نعتیہ قصیدے نوں تاں ایہ اعزاز وی مل رہیا اے کہ تنویر بخاری تے
 حفیظ تائب دے قصیدیاں دے بعد ایہ پنجابی وچ چھپن والا بھر وائ تخلیقی قصیدہ اے۔

اللہ کرے فیض رسول فیضان تے انج ای رسول پاک ﷺ دا فیض ہوندا رہوے تے نبی
 پاک ﷺ دے غلاماں نوں اوہناں دیاں من موبنیاں نعتاں پڑھن نوں ملدیاں رہن آمین۔

جان پچھان

فیض رسول فیضان	نال
عنایت ملی ملی - مولانا محمد ہدایت اللہ نقشبندی	مال پیو
6 مارچ - 1969ء	تاریخ پیدائش
محلہ گلشن آباد (سابقہ آبادی حاکم رائے)	جمن بھونیں
نوشہرہ روڈ - گوجرانوالہ	
ایم۔ اے۔ اردو (فست کلاس)	تعلیم
بشریٰ عبد الحفیظ - زاہدہ عبدالرزاق	بہن بھرا
سعید الرسول - شاہد محمود - زرگس مرحومہ - محمد امین مرحوم	
حضرت حفیظ تائب - سید منصور احمد خالد (شاعری)	استاد
پروفیسر (ڈاکٹر) غلام حسین مرحوم (تمذیب)	
قاری محبوب سلیم مرحوم - محمد سلیمان انصاری (نعت خوانی)	
خال صاحب فضل حسین خاں مرحوم (کلاسیکی موسیقی)	
لیکچررشپ	روزگار
4 - سلطان پورہ - صادق روڈ - گوجرانوالہ	پتہ

شاعر دے چند نمایاں اعزاز

☆ گورنمنٹ کالج جھنگ وچ نعت خوانی دے کل پاکستان مقابلے وچ مسلسل تن سال (۸۹-۸۸-۸۷-۸۶) پہلی پوزیشن حاصل کیتی۔

☆ ایم۔ اے۔ اردو فائنل (۱۹۹۳ء) وچ پنجاب یونیورسٹی نوں ٹاپ کیتا تے صدر پاکستان جناب محمد رفیق تارڑ ہورال کولوں گولڈ میڈل، با ترجمہ قرآن مجید تے رول آف آنر انعام پایا۔

☆ صدر پاکستان جناب محمد رفیق تارڑ ہورال دی موجودگی وچ دو دفعہ نعت خوانی دا موقع ملیا۔

☆ ریڈیو پاکستان لاہور توں شاعر دی آواز وچ ایہ نعتاں نشر ہو چیاں نیں۔
خوشبو ہے دو عالم میں تری اے گل چیدہ

○

یوں ذہن میں جمال رسالت سما گیا

○

نشاط روح خیال محمد عربی ﷺ

○

ہجوم رنگ ہے میری طول آنکھوں میں

○

کب ہوگی شب ہجرال کی سحر اے سرور عالم صلی علی

○

شوق و نیاز و عجز کے سانچے میں ڈھل کے آ

○

جب شام سفر تاریک ہوئی وہ چاند ہوید اور ہوا

○

خواب میں در کھلا حضوری کا

○

لفظ کے بس میں نہ تھا عرض تمنا کرنا

○

سرکار اسماں مسکیناں دی کیوں دور مصیبت نہیں ہندی

یاد رہے پئی ایہ ساریاں نعتاں الحاج پروفیسر حفیظ تائب ہوراں دیاں لکھیاں ہوئیاں نہیں۔

☆ پی ٹی وی لاہور توں شاعر دی آواز وچ ایہ کلام نشر ہو چکے نہیں

○

شوق و نیاز و عجز کے سانچے میں ڈھل کے آ

(حفظ تائب)

وردی اس جگہ دا، غم دے اسیراں دی سارے

(حفظ تائب)

قصیدہ بردہ شریف دا منظوم پنجابی ترجمہ

(اسیر عابد)

دو جگہ دا تاجدار اے نانا حسین دا

(فیضان)

☆ پی ٹی وی لاہور توں شاعر دیاں لکھیاں ہوئیاں ایہ نعتاں نشر ہو چکیاں نیں۔

کس منہ نال اوہدی صفت کراں کوئین دا جہڑا اولی اے

(ڈاکٹر شیخ محمد احسان انجم)

سکدیاں اکھیاں نوں تھار کھلی والیا

(ذیشان ایوب گولڈ میڈلسٹ)

ﷺ ﷺ ﷺ ﷺ ﷺ

مرتبہ: محمد انور رانا

”نعت نگر“ نوایکا نعتیہ مجموعہ اے تے ایہدے وچ جنے فنی فکری رنگ درتے گئے
 نہیں، میرے علم موجب حالی توڑی کے ہور نعتیہ مجموعے وچ نہیں درتے گئے۔ ایہ نعت پاک
 دی دس رنگی پوچھ اے تے جے ایہنوں ست رنگی پوچھ آکھے تے ایہ دی غنا پوے گا کہ
 ایہدے کئی رنگاں وچ کچھ دو جے رنگ وی بھیہ ماروے نظر آوندے نہیں۔ رنگاں دے ایس
 کھلار پسا پچھے جذبے، سوچاں، سکاں، سدھراں تے چائل ساہ ایہدے محسوس کیتے جاسدے
 نہیں بہڑے زندگی دے سارے روپ دکھاندے نہیں۔

فیضان نے اردو تے اردو راہیں سامنے اون والیاں صنفیاں، بحر ال تے لفظ وی
 اپنی پنجابی نعت وچ بے تکلفی نال درتے نہیں تے انج پنجابی دے گھیرنوں ہور موکا کیتا اے۔
 ایہدے نال نال اوہنے پنجابی شاعری دے اصلے نون اصلوں نہیں بھلایا۔ دوواں زباناں تے اکو
 جیسی قدرت دے نال دھا کوں عقیدت تے سیرت پاک دی خبر نے اوہنوں مضموناں دی
 تھوڑ نہیں اون دتی۔ اوہنے نعت وچ ماحول، معاشرے تے امت دے حال تے وی نظر پائی
 اے تے عصری لوڑاں دا وی ساتھ دتا اے۔ مصطفائی انقلاب دا ذکر چھیز کے شاعر نے امت
 نون اپنے اصل نال رشتہ مڑ کے جوڑن ول توجہ دوائی اے۔ وطن وی محبت دے نقاٹے وی
 سامنے لیاندے نہیں۔ موسیقی شاعر دے لفظ لفظ وچوں پھٹ پیندی اے۔ تھیساں، تلمیحاں،
 علامتاں تے استعاریاں نال نعت وچ دل کچھویں رنگ بھرن دی چٹکی کوشش کیتی گئی اے۔

اوہدی طبیعت دی عاجزی نعت واسطے بڑی نیک قال اے۔ اوہدی لگن پختے تون
 چنگا سوچن تون تھھکی نہیں۔ حضور پاک ﷺ نال اوہدا تعلق کچے تون پکا ہو رہیا اے۔
 عقیدت دے نال اوہدا علم وی ودھ رہیا اے۔ اوہ اک اپنا سچا فنکار اے جہدا ہر ویلے نویاں
 زمیناں تے نویاں فضاواں دی بھال وچ اے۔

حفیظ تائب